

22 OCTOMBRIE

1944

MONOGRAFIA

JUDEȚULUI DOLJ

CU O PREFAȚĂ DE D.-L
GENERAL IOAN N. PETRESCU
PREFECTUL JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA D.-LUI
Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

IZVOARE FOLKLORICE

VOLUMUL II
PARTEA I-a

BALADE

APARE ÎN

OLTENIA

DOCUMENTE • CERCETĂRI • CULEGERI

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

CRAIOVA

„OLTENIA”
DOCUMENTE - CERCETĂRI - CULEGERI

CARTEA X-a

PARTEA I-a

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

Revistă înscrisă în registrul publicațiilor periodice al Trib. Dolj la Nr. 1/940 și autorizată de CENZURA MILITARĂ, Serviciul Central, cu Nr. 370 din 24 Iunie 1940.

Trei fascicole a 64 pagini alcătuiesc o carte, care va avea copertă, tablă de materii și indice.

Redacția și Administrația: ARHIVELE STATULUI
Direcțiunea Regională Craiova.

Director, Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Secretar de Redacție, Pr. D. BĂLAȘA

Casier, Maria Petrescu

Colaboratori:

Bălașa, Preot D., Craiova; Bălașa, Pr. Ion, Craiova; Bărcăelă, Prof. Al., Turnu-Severin; Căncea, Ioan V., Arhivar ajutor la Arhivele Statului din Craiova; Claușanu, Preot G. F., Craiova; Costescu, Prof. C. I., Craiova; Dinculescu, Prof. N. G., Ioșt Director al Arhivelor Statului din Craiova; Firulescu, Preot I., Cornu Dolj; Iliescu, Octavian O., Craiova; Mândroceanu, Arhivar principal la Arhivele Statului din Craiova; Mazilescu, Preot Ioan S., Amărăști-Romanați; Metzulescu, Dr. Aurel, Craiova; Neda, Prof. Ioan M., București; Nicolăescu-Plopșor, Dr. C. S., Directorul Arhivelor Statului din Craiova; Paleologu, V. G., Corlate Dolj; Petrescu, Maria I., Arhivar la Arhivele Statului din Craiova; Popescu-Cilieni, Pr. I.; Stănică, Preot Constantin, Orodel Dolj; Șuca Ion, Arhivar Arhivele Statului, București; Vincenz, Arhitect A., Craiova.

Abonamentul la cartea X.a este de lei 500.

Antofiță a lu Vioară

Antofiță a lu Vioară
 Al de-a venit astă vară
 De-a băgat ciocoi 'n boală.
 Toate apele să le vînez
 Număi balta lu' Vidros,
 Lu' Vidros, pește frumos
 Tu pe iea să n'o vînezi
 Că mi este Vidros de adînc
 Cît din cer pănă 'n pămînt.
 Antofiță n'asculta
 Și-o vadră de rachiu loa
 Năvodarii-i îmbăta,
 Vasă pe apă pornea,
 Năvoadele le 'ntindea.
 Dete o toană. dete doo
 Dete frate, păn' la noo.
 Măi nimic nu-m' folosa!
 Număi un lin ș'o caracudă
 Și c'un puișor de iudă.
 Dară iuda că-m' simța,
 Puișoru nu-l găsa
 Și din lac că-m' firăia,
 Talaz mari că mi-ș' făcea
 Vasăle i le oprea
 Păn' la iel că-m ajungea,
 La rugăminte cădea
 Și din gură așa grăia:
 — „Antofiță a lu Vioară,
 Să-m' dai drumu puiului

Că ce pește o fi măi dulce
 La tine 'n vasă l'oi aduce.
 Și din nări că-m' sfirăia
 Vasăle i le îneca,
 Năvodarii tot așa.
 Număi pe iel mi-l oprea
 Și 'ncepea de-l judeca:
 — „Antofiță a lu Vioară,
 Moșu tău, vînător vechi,
 Toate apele-m' vîna,
 Și pe ud și pe uscat,
 Număi balta lu Vidros,
 Iel pe iea nu mi-a vînat...
 Că mi-este Vidros de-adînc
 Cît din cer pănă 'n pămînt.
 Cîte stele sînt pe cer
 Are Vidros flori pe iel“...!
 Cu aripa mi-l izbea,
 Ochii-amîndoi îi sărea
 Și pe uscat mi-l scotea
 Și pe iel că mi-l găsa
 Iar furcarii lu Vioară
 Lă tată-său mi-l ducea.
 Da tată-său ce-m' grăia?
 — „Fie-ț' rău, nu-ț' fie așa
 Nu mi-ai ascultat vorba“.

Culeasă dela Ion Lupu Tîrîli
 Plența-Dolj

Antofiță a lu Vioară

Foaie verde sălcioară,
 La cătunu lu' Vioară,
 Colo 'n spre soare răsare,
 Mare masă 'm' ieste 'ntinsă,
 De mult' boieri mi-e coprinsă.
 Iar la masă cine 'm' șede?!:
 Stau cincizăci de năvodari,
 Stau cincizăci de vătași mari.
 Și la masă ce'm' mănîncă?!:
 Număi cegă și postrungă.
 Caracudă gălbioară,
 Că ie dulce la mîncare
 Și ușoară la purtare
 Și nisetru de'l mărunt,
 Că de-ala prindea măi mult.
 Bine bea și petrecea,
 De nimica nu grijea!
 Cînd cătasă cam de-oparte,
 La o parte cam la vale,
 Dincotro soare răsare,
 Tare 'm' venea și sosa,
 Antofiț' a lu Vioară
 Călare pi un pui de hat,
 De niminea ne 'nvățat,
 De-Antofiță 'ncălecat.
 Cu gurița ca de lup,
 Coadă 'i lasă pojar verde,
 Pojar verde pe pămînt,
 Ce nu s'a măi pomenit!
 Aciă de 'm' ajungea,
 Taică-său de mi-l vedea,
 Așa bine ce-i părea
 Și la masă mi-l poftea.
 Bea bine și petrecea,
 De nimica nu grijea.
 Iar cînd fu despre beție,
 Despre d'albai veselie,
 Antofiță ce-m' grăia?!:

Lu taică-său ce-i spunea?!
 — „Taică, taiculiț' al meu,
 N'aj vrea taică, ca să-m' dai
 Sau cinzăci de năvodari,
 Sau cinzăci de vătași mari
 Și cinzăci de lopătari,
 Ca năvoadele să-m' dai,
 Ca ieu taică să 'nvînez
 Pe Vidros pește frumos,
 Care 'n apă n'a măi fost”.
 Iar taică-său ce-i zicea?!
 — „Antofiță drăguț, taică,
 Toate 'n apă să 'nvînez,
 Pe Vidros să nu 'nvînez,
 Că citi-i din cer până 'n pămînt,
 Atîta-i Vidros de-adînc!”
 Antofiță ce-m' făcea?
 Dacă vedea și vedea,
 Cheițale că le loa
 Și beciu că-l deșchidea,
 Beutură ce scotea?
 Scotea vin, scotea rachiu,
 Scotea vin de-l marmuziu,
 De omori omu de viu!
 Scotea vin de Drăgășani
 Nebeut de noo ani!
 Scotea rachiu anason,
 De-i făcea din om ne om!
 Pe taică-său 'l-îmbăta,
 Năvoadele le fura.
 Cu năvoadele-m' pleca
 Și marea c'o tulbura.
 Dete-o toană, dete doo,
 Dete neică, până 'n noo.
 Pe Vidros că mi-l prindea,
 În fața apii că-l scotea.
 Iar Vidros ce mi-ș' făcea?

În năvoade să vedea,
 Iel pe nări tare sufla,
 Așa groaznic ce ierea!
 Și cu coada că-m' bătea,
 Năvoadele le 'ncurca,
 Le 'ncurca și le rupea,
 Tot în apă rămînea.
 Antofiță ce făcea?
 Năvoadele le cirpea,
 Cînd al doilea că măi da.
 Dete-o toană, dete doo,
 Dete neică până 'n trei,
 Prinsă puiu Iudăei.
 Dacă pușor prindea,
 Antofiță mi-l lega,
 De piscu caicului,
 În paza voinicului.
 Și iel märe că-l bătea,
 Mi-l bătea și mi-l căsnea,
 Cu sfircu gîrbaciului,
 Pe cărarea capului,
 Ca iel märe ca să spue:
 Inceputu veacului,
 Sfirșitu pămîntului.
 Țipa puiu cît putea,
 Acest lucru nu-l spunea.
 Antofiță ce făcea?
 La o parte să uita,
 Ochișorii și-arunca
 Pe apă ce mi-ș' vedea?
 Muma puiului venea,
 Pușoru și-l vedea,
 Că-l bătea și mi-l căsnea.

Și iea märe că-m' venea
 Și din gură că-i grăia:
 — „Antofiț'-a-lu Vioară,
 Tată-tău a vătășit,
 Noo ani mi-a tot vînat,
 Pe mine nu m'a stricat,
 Märe nu m'a vătămat!
 Ce-m' baț puiu și-l căznești?
 Ca iel frate ca să-ț' spue,
 Lucru pe care nu-l știe,
 Inceputu veacului,
 Sfirșitu pămîntului?!
 „Cînd fin pe nașe-o 'njura
 „Și fiu pe maică-sa”,
 Atunci va fi:
 Inceputu veacului,
 Sfirșitu pămîntului”.
 Și num'atîț că-i vorbea
 Și cu coada cînd plesnea,
 Peste ochi că mi-l lovea
 Și buștean că mi-l lăsa.
 Năvodarii că mi-l loa.
 Pe Antofiță mi-l loa,
 La taică-său mi-l ducea,
 De taică-său mi-l vedea.
 Taică-său ce mi-ș' zicea?
 — „Antofiță drăguț, taică
 Las' să-ț' fie rău, nu așa,
 N'ascultai de gura mea”.
 Ast cîntec s'ô pomeni,
 Cît soare pe cer va fi.

Matel Julea

Din „Cuvîntări Adânci”,
de Costică Ciobanu Plența.

Chera Cheralina

Măi din sus de Scila
 Din jos de Brăila,
 Măre, mi-să vede,
 Mică șeiculiță,
 Cu mer meri podită,
 Cu sîrmă boltită,
 De turci ocolită
 Di-un Arap făcută.
 Incarcă-mi-să, incarcă
 Doo-trei scandale,
 Noo galaoane,
 Șapte-opt gemeii,
 Trimese din Dii,
 Verde lemn domnesc
 De pașa al turcesc.
 Verde nucă sacă
 Da cine le 'ncarcă?
 Un Arap sangeap
 Cu solz dupe cap
 Negru și buzat
 In chept chivărat
 Cu mustăț' de rac,
 Parcă ie un drac.
 Unde-l vez' pe dînsu
 Naiba ține risu,
 Fețișoara lui,
 Pana corbului.
 Da de ce le 'ncarcă
 Bumbac și mătasă
 Marfă fomeiască,
 Că e măi bănoasă.

Fir și ibrișin
 Și tutun de-al bun.
 Tutun simigea,
 De-al de bea pașa.
 Verde izmă creață,
 Joi de dimineată,
 Verde solz de pește,
 Iacă că sosește
 O babă bătrînă
 Fără dinț' in gură.
 Cu cine ierea?
 Cu nepoată-sa,
 Ca să țirguiască,
 Bumbac și mătasă
 Marfă fomeiască,
 Că ie măi bănoasă.
 Arap ce zicea?
 — „Mamă, mămușoară,
 A ta ie fata,
 Or este a cuiva?”
 Muma îi răspundea:
 — „Nu ieste a mea;
 Ieste o nepoța,
 A surori-mea”.
 Arap mi-o 'ntreba:
 — Cum chiamă fata?
 Muma îi răspundea:
 — O chiamă Chera,
 Nepoțaoa mea
 A surori-mea”.
 Arap ce zicea?

— Cheră, Cheralină'
 Frumușică zînă,
 Floare din grădină,
 Aida tu cu mine
 In țara arăpească,
 Să te fac nevastă”.
 Chera ce zicea?
 — Unde s'a pomenit
 Or s'a dovedit
 Arăpoaică albă?...
 Arap ce zicea?
 — Surorile mele,
 Cumnatele tele
 Și cînd te-o vedea,
 Așa mîndră, așa,
 In brață te-o ținea
 Și te-o săruta.
 Chera, Cheralină,
 Haide tu cu mine
 Că ț'o fi măi bine.
 Așternutu tău,
 Florile mărunte,
 Țiie așternute.
 Căpătiiu tău,
 Perină pestriță,
 Plină de leiță,
 Cutrupișu tău,
 Poli și firfirici,
 Pe sîrme țăsuț',
 Țiie cutrupiș”.
 Și mi-o înșela,
 Pe Chera mi-o loa,
 Șaica mi-o pornea,
 Cu iea că-m' pleca.
 Pe Dunăre 'n jos,
 Mîna cu folos.
 Arap ce zicea?
 — Voi, șeicarii mei,
 Voi șeicarilor,
 Lopătarilor,

Și voi să mînați
 Iar in noaptea asta
 Cale de trei zile
 Că voi plăti bine,
 Din și Costandin,
 Șerpii Dunării,
 Hoții Brăilii.
 Iei acasă venea,
 La ușe striga,
 Striga la Chera
 — „Descue ușa
 Băgăm aznaoa,
 Ne apucă ziua”.
 Mumă-sa zicea:
 — „Chera nu răspunde,
 Că n'are de unde”.
 Din și Costandin
 Din gură grăia:
 — „Mumă, muma mea,
 De nu poț' cu gura,
 Arată cu mîna
 Unde s'a dus Chera”.
 Atunci că spunea:
 — „Din și Costandin,
 Chera mi s'a dus,
 Iar cu soru-mea,
 Ca să țirguiască,
 Bumbac și mătasă,
 Marfă fomeiască
 Că ie măi bănoasă.
 Și mi s'a întimplat
 Un Arap sangeap,
 Pe Chera a loat-o.
 Cu șaica a plecat,
 Pe Dunăre 'n jos,
 Mîna cu folos
 In țara arăpească,
 S'o facă nevastă”.
 Din și Costandin,
 Aznaoa băga in casă

Băga îndată și pleca.
 În vale cobora,
 O șaică că găsa
 Și în iea că să suia.
 Și iei ce zicea?
 — „Voi, cîrmacilor,
 Lopătarilor,
 Și voi să mînați
 Iar în noaptea asta
 Cale de cinci zile
 Că voi plăti bine”.
 Mina ce mina,
 Cocoșii cînta
 Și iei ce zărea,
 Pe Dunăre 'n jos?
 Verde de-o cicoare,
 Chiar o lumînare.
 Din și Costandin,
 Iei ce mi-ș' grăia?
 — „Voi, cîrmacilor,
 Lopătarilor,
 Voi să trageți bine,
 Verde bob năut
 Că ieu v'am plătit”...
 Verde ș'o lalea,
 Iacă i-ajungea,
 Luntrea o trăgea,
 Lîngă șaică-o da.

Ilinca Șandrului

Are Șandru fată mare
 Dreaptă ca o lumînare
 Și frumoasă ca o floare.
 Nu vrea Șandru să mi-o dea,
 Să fac un copil cu iea.
 Are Șandru fată mare
 Și sloboade la pistoale
 Și să duc pe Jii la vale

Din și Costandin
 Pe șaică sărea
 La Chera intra.
 Arap cînd vedea,
 Îndată să 'ntrista,
 Verde bob năut,
 Iel cu iea de git.
 Din și Costandin,
 Șerpilii, Dunării,
 Hoșii Brăilii,
 Din gură grăia:
 — „Cheră, Cheralină,
 Frumușică zîină,
 Floare din grădină,
 Apăleacă-ț' capu
 Să tai Arapu”.
 Chera ce făcea?
 Capu l-apleca,
 Pe Arap tăia,
 Pe Chera mi-o loa,
 Acasă venea.
 Acas' cînd venea,
 Mă-sa o vedea;
 Iea să jumulea
 Cădea și murea.

Plenița-Dolj

Să opresc la podu al mare
 La podu cu zalele
 Unde răsare soarele.
 Nu ie soare răsărit
 Și ie neica împodobit
 Cu podoabe de argint.

Culeasă dela Maria N. Teianu
 Teiu-L. Dolj

Ilinca

Colea 'n vale. măi la vale
 Ieste-o cășoară măi mare
 Să 'nvirteste dupe soare
 Din iea cine-m' iasă oare?
 Ilincuța fată mare,
 Frumoasă mi-e ca o floare.
 Iorgu pleca la plimbare,
 Sara cînd iel im' venea,
 La vadră că m' troncănea,
 Ilincuța-l auza,
 Loa vadra și pleca
 Și din gură-așa zicea:
 — Muică, muiculița mea
 Iacă vin turcii încoa,
 Vin la mine să mă iea!
 Iar mumă-sa răspundea:
 — Nu sînt turcii să te ia
 Ci ie nunta soru-ta,
 Iar Ilincuța zicea:
 — Ba sînt turcii să mă ia
 Să mă ducă 'n Turcia,
 Îngroapă-mă la fereastă
 Să-m' vie miros din casă,
 Îngroapă-mă 'n busuioc
 Să-m' vie miros de foc,
 Îngroapă-mă în prag
 Ca să-m' văd pe al meu drag!
 Iar turcii cînd im' venea,
 De Ilinca-m' întreba:
 Iar mumă-sa le zicea:
 — Măi ședeți, păgîni la masă
 Că vă dau mîncare-aleasă!
 Iară turcii răspundea
 Și din gură-așa grăia:
 — N'am venit să chefuim;
 Și-am venit să logodim
 Cu Ilinca — fată — mare

Frumoasă tot ca o floare,
 Mumă-sa, cînd auza,
 Negru 'n ochi i să făcea
 Și turcilor le grăia:
 — Ilincuța mea frumoasă
 Nu măi ieste-acuma 'n viață,
 Ilincuța fata mamii
 A murit acum doi ani!
 Dacă nu-m' credeți cuvîntu
 Veniți să v'arăt mormîntu
 Iar turcii cînd auza,
 Iute-atară că-m' ieșea,
 La mormînt cînd ajungea
 Pe Ilinca desgropa,
 De burta cailor o lega,
 Și spre Turcia pornia;
 Iar Ilinca im' striga
 Im' striga cît măi putea:
 — Turcilor, păgînilor,
 Măi slăbiți-m' miinile,
 Să-m' ridic costișele,
 Iar turcii auza
 Și tot măi iute fugia
 Fata iarăși im' striga:
 — Turcilor, păgînilor
 Măi slăbiți-m' miinile,
 Să-m' ridic sălbișăle!
 Pe turci mila-i coprîndea
 Miinile i le slăbia
 Fata 'n Dunăre sărea
 Și din gură — așa grăia:
 — De cît roabă turcilor
 Măi bine tain peștilor!

Culeasă dela Bala Nicolliță
 Scaestli-Dolj

După Pr. V. Claușanu și Margareta
 Budălanescu. Foate verde.

Ilincuța

Foaie verde izmă creață
 Intr'o Joi de dimineață
 Ilincuța să sculasă,
 Vadra pe mână și-o loasă
 Cu caucu sdrâncăniod
 Obrăjorii foc lăstod.
 La fînă mi-ajungea
 Și turcii că mi-o vedea.
 Vadra pe chei o lăsa
 Pe vale 'n jos că mi-o loa
 La mumă-sa să ducea
 Și din gură că zicea:
 — „D'alei, mamă Șendruleasă,
 Unde ie lumea măi deasă
 Că ieu pribegesc de acasă?”
 Șendruleasa ce făcea?
 Scara la pod că punea
 Pe Ilinca o suia,
 Intr'o ladă mi-o punea
 Cu cînepă o acoperea.
 Mîna pe sapă punea,
 Mormînt la fereastă făcea.
 Iată turcii că sosa:
 — „Bună ziua Șendruleasă”
 — „Mulțumim, ficiori de masă!”
 — „D'alei mamă Șendruleasă,
 Nu sîntem ficiori de masă
 Și noi, mamă am venit
 La Ilincuța 'mpețit”.
 — „Jupin, Haga,
 Ilincuța mi-a murit,
 De șapte ani mi-a murit,
 Poate-o fi și putrezit
 Și dacă nu-m' credeți cuvîntu,
 Hai să vă arăt mormîntu
 Că-i îngropată la fereastă
 Să vie miros în casă”.
 Foicică și-o lălea

Dar turcii ce mi-ș' făcea?
 În mormînt că-mi căuta,
 Oasă de ciine scotea,
 Pe Șendruleasa o înjura,
 Scara la pod că punea
 Pe Ilincuța o găsa,
 Mi-o lega, mi-o fereca
 Și jos din pod că mi-o da.
 La Sultan cu iea pornea.
 Foaie verde de-o lălea
 La Dunăre mi-ajungea.
 Ilincuța ce-m' zicea,
 — „Turcilor, păgînilor,
 Dați-m' drumu mîinilor,
 Ca să m' dreg ieu florile,
 Florile, pieptenile”.
 Iea din gură că zicea:
 — De cît roabă turcilor
 Măi bine prînz peștilor”.
 Și 'n Dunăre cînd sărea
 Ilincuța să 'neca.
 Dar turcii ce mi-ș' făcea?
 La năvoduri că plătia,
 Năvoadele că le băga.
 Dunărea mi-o năvedea,
 Pe Ilincuța mi-o găsa,
 La margine mi-o scotea
 Și capu că i-l tăia.
 La sultan cu iel pornea.
 Da sultanu cînd vedea
 Foarte rău să supăra.
 Și pe turci îi pedepsa.

Auzită dela D. Nădău

50 ani

Vărtop-Dolj

Ilincuța Șandrului

Foaie verde a mărului,
 Pe dealu Siretului,
 La casăle Șandrului,
 Șandrului, bogatului.
 Și-m' avea Șandru, mi-avea,
 Mi-avea Șandru de-o fetiță.
 De frumoasă ce ierea,
 În lume nu să dovedea,
 Și mi-o chema Ilinca.
 Dimineața să scula,
 Pe ochi negrii să spăla,
 Vadra în mână că mi-o loa,
 La Dunăre în' cobora,
 Apă 'n vadră că mi-ș' loa,
 Pe picioare să spăla,
 Peste Dunăre să uita,
 Și-m' vedea mări vedea
 Un caic verde învălit
 Și de turci ie îngămădit.
 Cu vadra de pămînt că-m' da
 Fuga la maică-sa da,
 — „Muică, muiculița mea,
 Ascunde-mă undeva,
 Că vin turcii și mă ia”.
 Iar maică-sa ce făcea?
 Intr'o ladă mi-o băga
 Cu cuie mi-o nituia
 Și în pod că mi-o băga
 La fereastă să ducea
 Di-un mormînt că mi-ș' săpa
 Chetre, buturi că-m' băga
 Și mormîntu că-l făcea.
 Iată turcii că-m' venea.
 — „Bună ziua, Șendruleasă,
 Cu ochii de curvă aleasă;
 Unde-ți ieste Ilinca
 Că ne-a trimes Beșlega”
 — „Ilincuța mi-a murit,

Dacă nu-m' credeți cuvîntu
 Aideți să v'arăt mormîntu”.
 Iar unu măi mititel,
 Ficioru lu Ciupăgel,
 Parc' a intrat dracu 'n iel.
 Sapa de coadă mi-o loa,
 La mormînt că mi-ș' mergea,
 Chetre, buturi, că-m' scotea,
 Toț turcii să 'nveselea.
 — „Șandro, Șandro, Șendru-
 leasă,
 Cu ochi de curvă aleasă,
 Unde-ți este Ilinca,
 Că-ți răpunem viața?”
 Țîțale i le tăia,
 Cu sare le 'mpresărea
 Și la loc că le punea.
 Ilinca cînd auza
 Cu lada jos că-m' sărea.
 — „Muică, muiculița mea,
 Îți răpune viața”.
 Toț turcii să 'nveselea,
 Pe Ilinca mi-o loa,
 La Dunăre-m' cobora
 Și 'n caic că mi-o punea.
 Da Ilinca ce-m' zicea?
 — „Turcilor, bolunilor,
 Măi marii ciocodarilor,
 Trageți cu lopețile
 Să cure schinteile.
 Și mergea ce mi-ș' mergea,
 Ilinca că iar striga:
 — „Turcilor, bolunilor,
 Deslegați-m' mîinile,
 Să 'mpletesc cosițale,
 Să mă vadă Beșlega”.
 Cosițale împletea,
 În oglindă să uita,

Să gindea, mări, să gindea :
— „Decît roabă turcilor
Și roabă cadinilor,
Măi bine prînz peștilor
Și de cină racilor.
In Dunăre că-m' sărea
Tot' turcii aval striga.
Da un turc măi mititel,
Ficioru lu Ciupăgel,

De-a scutundișa să da
Cu Ilinca moartă ieșa
Și la Beșlega o ducea ;
Beșlega cînd o vedea,
Cădea jos și iel murea,
Pe-amîndoi-i 'mormînta.

Culeasă dela Dumitru D. Toma,
de 60 ani, Plenița-Dolj.

Ilincuța Șandrului

Frunzuliță de-avrameasă
Cînd fu Joi de dimineață,
Ilincuța să sculasă,
Pe ochi negrii să spălasă
Și 'n rochiță să 'mbrăcasă ;
Vadra 'n mină că ș'o loasă :
Rochițele filfăind
Vadra 'n mîoă zdrăncăind
In obraji roșituri lăsînd.
La fintîină-m' ajungea,
Să vez' turcii c'o vedea.
Turcii dupe iea să loa,
La mumă-sa mi-ajungea :
— „Măică, măică Șendruleasă,
Iacă turcii intră 'n casă".
Șendruleasa atunci zîcea,
In lădiță mi-o 'ncuia
Și în pod că și-o suia.
Iacă turcii că-m' venea.
— „Bună zîoa Șendruleasă".
— „Mulțumesc, boieri de masă
— „Nu sîntem boieri de masă
Ci peștorii dumneavoastă.
La Ilincuța frumoasă".
— „Ilincuța mi-a murit,
Mormînt mare i-am făcut ;
I l-am făcut la fereastă,

Să intre mirosu 'n casă".
Ia vez', turcii ce-m' făcea ?
Săpoele și le loa
Și 'ncepea de mi-ș' săpa.
Cînd în groapă mi-ajungea,
Chiar în fund cînd im' intra.
Oasă și chetre găsa.
Pe Șendruleasa mi-o loa.
Și o lega c'o vergea
De ostreții coșului,
In bătaia fumului,
In dogoarea focului,
Pe sfîrcu obrazului,
Cu dunga cușitului.
Ilincuța mi-o auza
Lada că mi-o desfăcea.
Din podu cășii sărea,
Șapte brațe o prijucea
Și 'n căruță mi-o punea.
Și-o lega, o fereca,
Cu frînghie de mătasă,
Impletită 'n cinci și 'n șasă,
Taie carnea păn' la oasă,
Foiliță ș'o lalea
Și pe pod că mi-o punea.
Cînd la pod că-m' ajungea :
— „Turcilor, mărimilor,

Măi mării enigiilor,
Dați-m' drumu mîinilor,
Să-m' răsfir mărgenele,
Să-m' netezăsc costița,
De-o vrea pașa să mă ia".
La mijlocu Dunării mi-ajungea
Odată să opîntea
Și din căruță sărea,
In mijlocu Dunării
Și pe margine să da,
Ilinca, rața de baltă,

— „Da n'ai mumă, da n'ai
tată".
Ba am și ieu doi părint'
Și varsă lacrimi fierbinț'.
De cît slugă turcilor,
Măi bine prînz peștilor
Și rugină scoicilor.
Ierea unu mititel
Și plîngea ca babele

Orodel-Dolj.

Mizilca

Cînd oi zîce lobodă,
In curtea lu Ștefan Vodă
Mult' boieri s'a strîns de vorbă.
Mare masă stă întinsă
Și de boieri ie cuprînsă,
Tot' boierii Țării mari
Și ai Moldovii.
Tot' boierii bea, mînca,
Număi Mizil-crai că sta.
Fetele cînd îl vedea,
Drept la iel că să ducea
Și din gură așa-i zîcea :
— „Aleii taică, drăguț taică,
De cînd pe noi ne-ai făcut
Și pe noi ne-ai boierit,
Așa trist nu te-am văzut". —
— „Taică, mie mi-a picat,
Ordin dila împărăție,
Să duc fiu la miliție.
Și taica fiu nu-și are.
Mi-are taica chetre-fete,
Moare taica und' le vede.
A măi mare Darda,
A mijlocie Ilinca
Și a măi mică Mizilca".

Iar Darda ce făcea ?
La tată-său că mergea
Și din gură-așa-i zîcea :
— „Dalei taică, drăguț taică,
Gătește-mă taică pe mine
Să mă duc, taică, la oștire
Să te scutesc, taică, pe tine".
Iar tată-său ce făcea ?
Frumos, frate o dichisa,
Toată moniția-i da.
— „Să măi dai taică și mie
Un cal bun de călărie,
Săbioară de mischie
Aleasă din șapte mie,
Pistoale de Vineție".
Frumos frate le primea.
Să ducea și-o petrecea,
Drumu pe podu de piatră-i da.
Tată-său înăinte li ieșia,
Mare leu că să făcea.
Mare leu înspumegat,
Coraju i l-a retezat.
Calu 'n friu că mi-l strîngea
Indărăt că să 'ntorcea,
In mare boală cădea.

Iar Mizilca ce zicea?
 — „Dalei, taică, drăguț taică
 Imbracă-mă taică măi bine
 Să im' dai taică și mie,
 Ceva bani de cheltuială
 Și haine de premeneală
 Și un cal bun de călărie,
 Săbioară de mischie,
 Pistoale de Vineție,
 Să merg taică la oștire
 Să te scutesc taică pe tine”.
 Până la poartă mi-o ducea,
 Iar Mizilca ce făcea?
 În scări mi să ridica,
 Cruce cu dreapta făcea
 Și din gură așa zicea:
 — „Rămii, taică, sănătos
 Ca un trandafir frumos”.
 — „Să mergi, taică, sănătoasă
 Ca o garoafă frumoasă”.
 Pe altu loc tată-său,
 Înainte-i să ducea
 Și la pod mi-o aștepta,
 Mare balaoană să făcea
 Cu năroi să amesteca,
 Balaoana cu gura căscată,
 Să mi-oia să mi-o îmbrace odată.
 Iar Mizilca ce făcea?
 Sta puțin și să gîndea,
 Săbioara mi-o trăgea,
 Să taie balaoana.
 Iar tată-său ce făcea?
 În gura mare că striga:
 — „Ține, Mizilca nu da,
 Că chiar ieu sînt tată' tău,
 Dăruit de Dumnezeu”.
 Și Mizilca im' pleca
 Șapte ani că mi-ș' servea,
 Nimini nu o cunoștea,
 Boieri în gînduri cădea...

Să strîngea, să sfătuia,
 Ce oare să fie asta!
 Ficioru lu Mizil crai,
 Ii ie portu bărbătesc
 Și umblatu fomeiesc.
 Imbrăcătura militărește,
 Călcătura fomeiește.
 Boieria ordin da,
 Di-un tîrguleț, să făcea,
 Să cerce pe Mizilca.
 Da în tîrg ce im' scotea?
 Scotea furci și scotea puști,
 Etagane de haiduci.
 Mizilca să pricepea,
 Furca 'n samă n' o băga.
 Și la pușcă că-m' trăgea,
 Făcea instrucție cu iea,
 Ba la stînga și la dreapta,
 De să minuna domnia.
 Iar domnia ordin da
 În Dunăre și să scâlda.
 Toată oastea să scâlda
 Și Mizilca-m' rămînea.
 Domnia ordin că da,
 Ca să să scalde și iea.
 Și totdeodată să arunca
 Cu toată ciurma să găsa,
 Pe Prut în Dunăre ieșea,
 Pe față că să spăla,
 Dunărea că mi-ș' vedea,
 Buza în iea îi plesnea.
 Șapte ani că mi-a slujit
 Și nima nu a dovedit,
 Frate și a pomenit!
 Frate să să pomenească
 La oameni ca dumneavoastă!

Auzită dela C. Bușu Bica
 com. Orodel-Dolj.

Mizilca

Foaie verde a bobului,
 La curtea împăratului
 Porții Țarigradului
 Mult' robi că s'a adunat
 Chemaț' tot' de împărat
 Ca să slujască 'n dreptate
 Noo ani și jumătate.
 Da ordinu cum să da?
 Și slujba cum să făcea?
 Tot' rîndu că și-l făcea
 La Mizil crai c'ajungea
 Cînd ai zice a bobului
 Să dea fiu de trupu lui
 Să slujască 'n Țarigrad
 În curte la sultan Murat.
 Și să slujască în dreptate
 Noo ani și jumătate.
 Da Mizil crai ce-m' făcea
 Că fecior iel nu avea
 Da trei fete stăpînea
 A măi mare Dordora
 Mijlocia Suleica
 Și pe-a mică Mizilca
 Numele tătine-său
 I-l dedeasă nașu-său
 C'asa a zîs Dumnezeu.
 Iel, frate, ce mi-ș' făcea?
 Fiindcă feciori nu avea
 Ieșea afară suspinînd
 Intra în casă lăcrămînd
 Păr albu dărăpănînd.
 Da fetele de-l vedea.
 Cea măi mare îl întreba:
 Taică tăiculița-l meu
 De cînd tu că ne-ai făcut
 La șicoală că ne-ai dat
 Carte toate am învățat
 Și așa trist nu te-am văzut:

Ieși afară suspinînd
 Intri 'n casă lăcrămînd
 Păru alb dărăpănînd.
 Spune, taică, ce-i avea
 Că poate ieu te-oi scăpa
 Cînd oi zice micșunea.
 Da Mizil crai ce-i spunea?
 Ordinu că i-l cetea,
 Și în ordin ce mi-ș' spunea
 Foaie verde a bobului
 Să dea fiu din trupu lui
 Dordora ce îi zicea
 Dacă ordinu auza
 Taicule, tu să te duci
 Și mie să-m' aduci
 O sută de bărbieri
 Vre-o cinzăci de frezieri
 Să-m' facă păru arnăuțăște
 Și chica tot haiducește
 Mizil craiu dac'auza
 Bărbieri că-i aducea
 Așa păru că-i făcea
 Dupe cum Dordora le zicea
 La tată-său să ducea
 Voinicește o îmbrăca
 Cal de călărie îi da
 Și cu bani că o 'ndesa
 Drumu 'n Țarigrad îi da.
 Da iel frate ce-m' făcea
 Dupe ce fie-sa pleca
 Pe alt cal încăleca
 Pe drumu cel drept o loa
 Înaintea fie-sa să da.
 O piele de urs îmbrăca
 Și cînd fie-sa că sosea
 Înaintea iei că să da
 Coraju de-i încerca
 Și într'una mi-i striga

Că cap de fată ar mânca,
 Da fie-sa ce-m' făcea?
 Pinteni calului punea
 Si 'napoi că să întorcea
 Nici acas nu nemerea
 In lume că dezerta.
 Da Mizil crai ce-mi făcea
 Când acasă ajungea
 Ce să mă fac ieu, măi frate,
 Că nu avusăi și ieu parte
 Di-un ficior ca să mă scape
 De greutățile toate.
 Acu sînt eum ie măi rău
 Cu serviciu nefăcut
 Și fata că am cebăluit
 Și în lume a dispărut.
 Da Suleica ce-m' făcea
 Trist așa cum îl vedea
 Intreba ca Dordora.
 Iel la fel că îi spunea.
 Iea așa că auza.
 Lu tată-său că-i zicea
 Tată, tu să mi te duci
 Și mie să îmi aduci
 Vreo cincizăci de bărbieri
 Să-m' facă chica voinicește
 Să mă tundă cerchezăște.
 Dar tată-său să ducea
 Cincizăci de băbieri că loa
 Cerchezăște c'o tunde
 Voinicește să 'mbrăca
 Și pi-un cal încăleca
 Bani de cheltuială loa
 Spre Țarigrad să 'ndrepta.
 Da Mizil crai ce-m' făcea?
 Coraju că-i încerca
 Tot ca și surori-sa
 Și asta în lume dezerta
 Nici acas nu nemerea
 Cu soru-sa să 'ntilnea

Și la unu că-m' venea
 Da tată-său ce făcea?
 Apoi rău, că să otrăvea.
 Intra în casă suspinînd
 Ieșea afară lăcrămînd
 Păr albu dărăpănînd
 Și din gură tot zicea
 Și cu fetele slutite
 Și cu serviciu nefăcut.
 Da Mizilca de-l vedea
 Deloc nu să 'ngrijora
 Cu boldeica să juca
 Că pe iea soră o avea
 Și tot cu iea că dormea.
 Da Mizil crai ce-m' făcea
 Intr'una că să ciură
 Lacrimi din ochi că-m' vărsea
 Peri din barbă că smulgea
 Și Mizilcăi nu-i spunea
 Da Mizilca de-l vedea
 Astfel lui că îi zicea:
 Taică, tăiculiț-al meu.
 La șicoală că m'ai dat
 Și carte c'am învățat
 Trist așa nu te-am văzut
 Tu, taică, de ce ai dat
 Mie nu mi-ai cuvîntat,
 Și ieu sînt din trupu tău
 Serviciu l-oi face ieu.
 Iar tată-său de auza
 Ordinu că i-l cetea.
 Mizilca de-l auza
 Lu tată-său îi zicea:
 Tată, acumă să te duci
 Și mie să îmi aduci,
 S'aduci vreo trei bărbieri
 Să mă tundă soldățăște
 Să-m' facă păru voinicește.
 Dupe ce că mi-o tunde,
 Bani de cheltuială îi da.

Iea calu că-și alegea,
 Năzdrăvană cum ierea,
 In grajd la tat-său mergea,
 Calu cînd vrea ca să-și ia.
 Nici unu nu îi plăcea,
 La tat-său că să 'ntorcea
 Și cal bun că îi cerea,
 Cal din tinereța sa.
 Da tată-său că-i spunea:
 — „Taică ie mult de-atuncea,
 Nu știu murgu de-o măi sta
 Rătăcit pe undeva.
 Da suie-te, taică, 'n pod,
 Cată un frîu cu un nod,
 Cu un nod la un dirlog
 Și să dai cu iel di-un stîlp,
 C'o sosî murgu pe loc.
 Da Mizilca ce făcea?
 In pod că mi să suia,
 Pe loc frîu că-l găsa,
 Jos cu iel că mi să da
 Și d'un stîlp că mi-l trîntea,
 Indată murgu că sosa
 Răpcigos pe cum iera,
 Ierea plin de găinaț'.
 Cu frîu în frunte că-i da,
 Murgu pe loc dispărea.
 Iar Mizilca ce-m' făcea?
 Aștepta ce aștepta
 Altu cal că nu sosa.
 Încă odat' în stîlp trăgea,
 Tot acel cal că-m' venea,
 Iea peste bot că îi da
 Iar calu că dispărea.
 Da Mizilca ce-m' făcea?
 Încă nițal aștepta,
 Iar cu frîu 'n stîlp cînd da,
 Tot acel cal că-m' venea.
 Atuncea iar ce făcea?
 Frîu în cap că i-l pune,

Murgu 'n sus că mi-ș' sărea
 Și cu o șea să făcea,
 De aur pecum era.
 Mizilca că 'ncăleca
 Murgu în sus să 'nălța
 Și 'n slavă că mi-o lăsa
 Și cu potcoava o prijucea.
 Da Mizilca ce zicea?
 — „De ce faci, murgule, așa,
 Că im' plesnește fierea?
 Iar murgu îi răspundea:
 — „Da mie cum nu mi-a
 plesnit,
 Cînd la tine am venit
 Și tu m'ai înrușinat,
 Cu frîu în frunte mi-ai dat?“
 Dupe ce s'a împăcat,
 La Mizil crai a venit.
 Mizil crai de a văzut,
 Foarte bine i-a părut.
 Bani Mizilcăi că i-a dat,
 Drumu 'n Țarigrad i-a dat,
 Iea boldeica că și-a loat.
 Iar tată-său ce-a făcut?
 Ioăntea iei că s'a dat,
 In piele de urs s'a îmbrăcat
 Intr'una din gură striga,
 Cap de fată ar mânca.
 Da Mizilca ce făcea?
 Făcea cum calu-i spunea:
 Pe tat-său l-amenința
 Da deloc în iel nu da.
 Tat-său că să desbrăca
 Și bine c'o cuvînta:
 — „Să mergi, taică sănătoasă
 Că iești fiu meu din oasă“.
 La Țarigrad să oprea
 In poarta împăratului,
 Poarta Țarigradului.
 Trei zile în poartă că sta

Și de loc nu mi-ș' minca,
 Nici o pară nu mi-ș' loa.
 Niminea nu o vedea,
 Impărăteasa o năzărea
 Și la împărat că mergea,
 Di-un genunche ingenunchia
 Și din gură să ruga:
 — „Impărate, luminate,
 Cum judeci o lume toată,
 Fă-m' și mie o dreptate,
 Ficioru lu Mizil crai,
 Stă în poartă nemîncat
 Și trei zile-a adăstat,
 Drumu în curte nu i-ai dat.
 Impăratu de-auza,
 Drumu 'n curte că îi da,
 Intre robi că îl băga
 Instrucție cu iei făcea.
 Cînd din gură comanda,
 Nici unu nu să 'ntorcea,
 Repede ca Mizilca.
 Impăratu de vedea,
 O sută de robi că-i da,
 Mizilca le comanda.
 Cînd inspecția venea,
 Iea mîi bine că eșea.
 De frumoasă ce erea,
 Impărăteasa urmărea
 Și la împărat că mergea:
 — „Impărate, luminate,
 Cum judeci o țară toată,
 Fă-m' și mie o dreptate.
 Ficioru lu Mizil crai,
 Portu-i ieste voinicesc
 Da glasu-i ie fomeiesc.
 Impăratu de-auza,
 Dacă merge vorba așa,
 Da desară la culcare,
 Să-i facem o căutare.
 Mizilca cînd să culca,

Loa cu iea și boldeica.
 Peste noapte cînd venea,
 Impăratu a o 'n cerca,
 Boldeicuța că sărea
 Pe Mizilca o deștepta.
 Sabia în mină că loa
 Incepea a s'apăra.
 Impăratu că ieșea,
 La 'mpărăteasă mergea,
 Mincinoasă o făcea.
 Iar la cîmp că mi-ș' ieșea,
 Dupe ce trei ani trecea.
 Impărăteasa o cunoștea
 Să descopere tot vrea.
 La împărat că să ducea,
 D'un genunche ingenunchia:
 — „Impărate, luminate,
 Cum judeci o țară toată,
 Fă-m' și mie o dreptate.
 Ficioru lu Mizil crai,
 Portu-i este voinicesc,
 Iar glasu-i e fomeiesc.
 Impăratu de-auza,
 Cu împărăteasa vorbea:
 — „Mîine la tîrg om mergea
 Și pe stînga îm' sînt furci,
 Iar pe dreapta sînt măciuci.
 Mina pe furci de-o punea,
 Graiu tău s'o asculta.
 Mîine la tîrg să ducea
 Și în tîrg dacă ajungea,
 Furci de aur că vedea,
 Măciuci pe dreapta erea.
 Da Mizilca ce făcea?
 O măciucă în mîini loa,
 În poartă la 'mpărat da
 Și în poartă c'o 'nfigea.
 Da împăratu de vedea,
 Impărăteasa n'o credea.
 Incă trei ani că trecea.

Frumoasă așa cum ierea,
 Impărăteasa o urmărea.
 Iar la împărat să ducea,
 În genunchi că mi-ș' cădea:
 — „Impărate, luminate,
 Trupșorel făr' de păcate,
 Fă-m' și mie o dreptate.
 Ficioru lu Mizil crai
 Portu-i este voinicesc,
 Da glasu-i e fomeiesc.
 Impăratu de auza,
 Cu 'mpărăteasa vorbea:
 — „Mîine facem de îmbăiere,
 Atunci încotro nu are".
 Da pe cînd iei mi-ș' vorbea,
 Mizilca c'asculta.
 În cameră să 'ntorcea,
 O scrisoare că făcea,
 Din partea tătîne-său
 Și în colțuri o ardea.
 La împărat că o ducea.

Impăratu de-o vedea,
 Credincios pecum ierea,
 Drumu Mizilcâi că-i da.
 O sută de robi că-i da,
 Păn' la Dunăre de-o ducea.
 Dupe ce 'n bărci o punea,
 Impreună cu boldeica
 Și calu pe-alătura.
 Dupe ce să imbarca,
 Cînd de mal să depărta,
 Iea că mi să desbrăca,
 Țițale că le arăta
 Și pieptu la iei bătea.
 Dară robii ce zicea?
 — „Mergi, Mizilca, sănătoasă
 Că la mină ai fost
 Și harnici nu ț'am fost.

Culeasă dela Nicolae Negoescu,
 Comuna Cornu-Dolj.
 Colecția Plopșor.

Rădița

Frunză verde de-o năgară,
 Coboară nemții în țară.
 Colea 'n vale la Iordan,
 Să bătea și să 'mpărta,
 Tot de casă cite șasă
 Și de bordei cite trei;
 Număi la Rădița doi,
 Cu căprar Vășile trei.
 Da căpraru ce-m' grăia?
 — „La ascultă, Rădiță, 'ncoa,
 Ca să-ț' cuvîntez ceva.
 Mătură-ț' bătătura,
 Dichisește-ț' odaia,
 Ca să-m' așez gazda 'n iea.
 Frunzulijă de-o năgară,

Până 'n dalba primăvară".
 Primăvara că-m' sosa,
 C'un firman iute venea,
 Pe căprar Vășile 'l loa.
 Și Rădița rămînea,
 Cu oscioarele 'ncărcate,
 Trupșoru plin de păcate,
 Da Rădița ce-m' făcea?
 Băga fața la albeață,
 Sprîncenele la negreață,
 Buzele la rumeneață.
 Loa tuste cu vergi mărunte
 Să ia căpraru din minte.
 Loa tuste cu vergi mîi mari,
 Ca s'o vadă ginărli.

Și dupe iel că-m' pleca,
La front că mi-l găsa.
Și maiuru comanda,
Pe Rădița mi-o vedea
Și pe căprar întreba:
— „Cine e căprar asta?”
— „Asta e Rădița mea,
De țin ieu casă cu iea”.
Da maiuru ce-m' zicea?
— „Iț' măi măresc leafa ta,

Iț' dau maiurița mea
Ca să facem schimb cu iea”.
Da căpraru ce-m' grăia?
— „Nu-m' trebuie leafa ta,
Nici pe maiurița ta
Și-m' trebuie Rada mea,
Ca să-m' țin casă cu iea.

Dela Ion C-tiln Tîrtea zls Lupu
Plența-Dolj.

Rădița

Foaie verde de-o năgară,
De-o năgară, bob săcară
Și de grîu de primăvară.
Cînd fu Vineri lîngă sară,
Coborîră Rușii 'n țară.
Acuma sînt la Cioroi,
Până 'n sară vin la noi.
Dau de casă
Cîte șasă
Și de bordei,
Cîte trei,
Număi la Rădița doi,
Cu căprar Vășile trei.
Da căpraru ce-m' zicea?
— „Ascultă, Rădiță, 'ncoa,
Mătură-ț' bătătura,
Dichisește-ț' odaia,
Ca să-m' așez' gazdă 'n iea”.
Trecea astăz', trecea mline,
Trecea o lună de zile,
Rădița o ducea bine,
Iea și cu căprar Vășile.
Venea ordin de 'mbrăcare,
Pornească armatele 'n vale.
Da maiuru ce făcea?
Cu țignalu șuera.

Suna cu țignalu ăl mare
Să vie căprar măi tare.
Suna cu țignalu măi mic,
Să vie căprar măi iute.
Da căpraru să ducea,
La maiur să prezănta
Și din gură că-i zicea:
— „Ascultă maiure 'ncoa,
Să-m' dai mie leafa mea,
Ca să-i las lu Rădița;
Că mi-e banțu cinci parale,
Moare Rădița de foame”.
— „Ascultă căprar incoa,
Ieu iț' dau ție leafa,
Dacă-m' dai pe Rădița”.
Da căpraru ce-m' zicea?
Im' sta 'n loc și să gîndea.
— „Ascultă, maiure, 'ncoa,
Dacă-m' dai maiurița,
Ieu iț' dau pe Rădița”.
Și maiuru că-i zicea:
— „F...-te 'n lege, căprar,
Mline ai s'ajungi ginăral,
Peste-o oaste de muscali”.
Și leafa că i-o da
Și căpraru că-m' pleca

La Rădița să ducea
Și leafa că i-o lăsa.
Zioa bună că și-o loa,
Amîndoi să săruta.
Da Rădița ce-m' făcea?
Cufăru că-m' desfăcea,
Haine bune că 'mbrăca,
Urcioru 'n mînă că loa,
La fintînă că pleca,
Apă în urcior că-m' loa.
Dila fintînă venea,
Taman cînd armata pleca.
Iar căpraru mi-o vedea
Și tot măi rău îi făcea.
Iar la Rădița venea

Și din gură așa zicea:
— „Rămii, Radă, sănătoasă,
C'asa ai fost norocoasă!”
Da Rădița ce-m' făcea?
Sta în loc și mi-l privea.
Urcioru de pămînt că da...
— „Na! arză-te-ar pustia,
Dacă n'am avut noroc,
Ca să bem apă din tine,
Ieu și cu căprar Vășile”.
Fugea Rădița pe glod,
De să rîdea și-un nărod.

Dela Constantin Potea Plența
de 44 ani.

Rădița

Foaie verde de-un scuruj
Scoboară nemții cu ruși,
Foaie verde de-o lălea
Pe vale pi la Suda.
Să bate Necopoia.
Pi la gazde împărța,
Foaie verde de mătasă,
Tot de casă
Cîte șasă
Și de bordei
Cîte trei.
Număi la Rădița doi,
Cu căprar Vășile trei.
Foaie verde de-o lălea,
Căprar Vășile zicea:
— „Ascultă, Rădiță incoa:
Mătură bătătura,
Dichisește odaia,
Ca să-m' așez' gazdă 'n iea”.
Cînd oi zice de săcară,
Până 'n dalba-i primăvară”.

Da Rădița ce-m' făcea?
Bătătura-și mătura,
Odaia ș'o dichisa,
Și-și așeza gazda 'n iea.
Primăvara cînd sosa,
Un ordin că im' venea.
Da în ordin ce-m' scria?
Cînd oi zice de-o fasule,
N'auz' tu, căprar Vășile,
Cînd oi zice de-o lălea,
Ia să-ț' pornești armata.
Căpraru ce im' făcea?
Gornistu că im' chema,
Adunarea că mi-o da.
Strigă cu țignalu ăl mare,
Să vie căprar măi tare
Și sârgenții pe picioare,
Cu ranișile 'n spinare.
Toată armata că venea,
La drum, frate, că pornea.
Pe plotoane mi-o făcea,

Pe serii că mi-o 'mpărța.
 Da Rădița că vedea,
 Din ochi negrii lăcrăma,
 Din sprincene obiza.
 Căprar Vășile o vedea
 Și din gură așa zicea:
 — „Ia taci tu, Rădițo, fa,
 Și tu nu măi suspina.
 Să m'aștept' doo-trei zile,
 Măi mult, o lună de zile,
 Că măi vin ieu pi la tine.
 Iar Rădița mi-aștepta.
 Aștepta doo-trei zile,
 Măi mult o lună de zile
 Și vedea că nu măi vine.
 Foaie verde de-o lălea,
 Iar Rădița ce făcea?
 În cămară că intra.
 Băga fața la albeală,
 Buză moi la rumeneală,
 Sprincene la 'ncondeială.
 Ia cămașa cu flături
 Și cu riurii mărunț,
 Să-m' ia căpraru din minț'.
 Când oi zice de-o lălea,
 Dupe căprar că pleca.
 Doo babe le 'ntilnea.
 Una din babe zicea:
 — „N'auz' tu, surată, ghia,
 Cum fuge Rada pe glod,
 Ca să ridă și-un nărod!“
 Ailaltă că zicea:
 — „Să taci tu surată ghia,

Am fugi noi măi bătrîne,
 Da ni-e frică de rușine“.
 Rada înăinte mergea,
 De oaste s'apropia.
 Căprar Vășile vedea,
 Înăinte că-i ieșea,
 Drept în braț' o prijucea
 Și 'n față o săruta
 Și din gură așa-i zicea:
 — „N'auz' tu Rădiță, fa,
 Dacă nu veneai la mine,
 Tot veneam ieu pe la tine“.
 Uite maiuru-o vedea.
 La căprar că mi-ș' venea
 Și din gură îi zicea:
 — „Cînd oi zice de-o fasule,
 N'auz' tu, căprar Vășile,
 Să-m' dai pe Rădița ta,
 Să-ț' dau maiurița mea
 Și-ț' măi măresc lefșoara“.
 Căprar Vășile zicea:
 — „Odată cu viața
 Ieu pe Rădița nu ț'-oi da“.
 Și maiuru-l înjura:
 — „F...-ț' maica de căprar,
 Mîine te vād ginăral,
 În poartă cu seminari,
 Numărînd la icoșari,
 Firfirici și galbini mari.

Dela lăutarul Ilie Fasul, 65 ani
 Rudari-Dolj

Rădița

Nimerit-au, tăbărit-au
 Ruși în țară.
 Nu vorbiră, nu tăiară.

Da pe iei cînd îi împărța
 Tot de casă
 Cîte șasă

Și de bordei
 Cîte trei.
 Numai la Rădița doi,
 Cu căprar Vasile trei.
 Da iel mare că zicea:
 — „Auzi tu, Rădiță, fa,
 Dichisește-ț' odaia
 Ca s'așed moniția în iea“.
 Da Rădița ce făcea?
 Urciorușu 'n mîină loa
 Apă rece-m' aducea
 Și odaia mi-o stropea.
 Așeza moniția în iea.
 Șidea doo luni de zile,
 Iată ordin că pica,
 Tocmai din Necopoia,
 Să pornească oștirea.
 Da Rădița că plîngea
 — „Oleleo, căprar Vasile,
 Nu ț'ă milă și păcat
 Și frică de blestemat,
 Că tu te duci și mă lași

Costișoarele încărcate,
 Cu trupu plin de păcate?“
 — „Ofl ofl ofl Rădiță fa.
 Să adăști ce-ai măi adăsta,
 Să vi și tu dupe mine
 Tocmai la Necopoia“.
 Da Rădița că pleca
 Tocmai la Necopoia,
 Acolo cînd ajungea
 Căpraru că comanda.
 Iel pe iea cînd o vedea
 Și comanda mi-o greșea.
 Și maiurul mi-l vedea:
 — „F... crucea de căprariu,
 Mîine ai să ajungi general.
 Nu-m' dai mie pe Rada
 Să-ț' dau maiurița mea“...
 Da căpraru răspundea:
 — „Ieu nu dau pe Rădița
 Că mi-a dat-o soacră-mea
 Să-m' fac căscioara cu iea.

Rădița

Frunză verde și-o lălea
 Să bate Necopoia,
 Că mi-a intrat rușii 'n iea,
 Ruși cu neamț amestecat.
 Frunză verde de vizdei,
 Toată casa cîte trei,
 Număi la Rădița doi
 Cu căprar Vasile trei.
 Frunză verde ș'o lălea,
 Șasă luni de zile-m' sta.
 Da căpraru ce-m' zicea?
 — „N'auz' tu, Rădiță, fa,
 Mătură-ți bătătura,
 Dichisăște-ț' odaia,

C'o să așez moniția“.
 Da Rădița ce-m' făcea?
 Bătătura mătura,
 Odaia mi-o dichisa,
 De așeza moniția.
 Șasă luni de zile de sta
 Pân' un greu ordin venea
 De-m' ardica armata.
 Sus în deal în cîmpu al mare
 Corturile le-așeza,
 De 'nvăța instrucția,
 Și Rădița ce-m' făcea?
 Frumos mi să premenea
 În dealu al mare să ducea,

Unde ierea armata,
Iea pe drum că mi-ș' trecea
Și căpraru mi-o vedea.
Cu ochii la Rădița,
Iel își greșea comanda.
Și maiurul că-l vedea.
Repaus pe loc le da
Și căpraru mi-l chema:
— „Cu ochii la Rădița
Tu-ț' greșiși comanda ta.
Da maiuru ce-i zicea?
— „Dă-m' mie pe Rada ta,
Să-ț' dau ieu cocoana mea,
Caii și cu trăsura”.
Da căpraru ce zicea?
— „Ieu pe Rada nu voi da
Odată cu viața”.

Da maiuru ce-m' zicea?
— „Ce căpraru măi fu ăsta,
De-m' vorbește mie așa?
F... muma de căpraru,
Miine te văd ginerar!”...
Da căpraru ce-m' făcea?
Pe Rădița că mi-o loa,
Crișmăreasă mi-o pune
Crișmărea 'n drumu ăl mare,
De-m' vine omu călare,
Pleacă cu șaua 'n spinare,
Vine-un om cu patru boi,
Dimineața 'njugă doi.
Crișmăreasă 'n drum ăl mare,
Face Rada de parale.

Dela Mitrică Cioculete
Plopșor-Dolj.

Mircea

Devesel zic foaie creată,
Dila alba tinereață
Pân' la frînta bătrîneață,
N'am dobîndit fiu la brață.
Și la frînta bătrîneață
Am dobîndit fiu la brață.
Joiă mi l-am căpătat,
Vinerea l-am botezat,
Sîmbătă l-am logodit,
Duminecă l-am nuntit.
Și Luni ordin a venit,
Ordin dila 'mpărăștie
Să dau fiu la miliție.
Mircea-al meu cînd a plecat,
Soții vorbă a lăsat

Noo ani să mi-l aștepte;
Noo ani și noo zile.
Noo ani dac' o trecea,
Să samene busuioc
Pe noo vetre de foc.
— „Dacă o răsări frumos
Să ști că sînt sănătos.
Dacă o răsări pălit
Să ști că m'am prăpădit,
Moarte 'ntunecată,
Or viață luminată,
Ca să măi trăim odată”.

Culeasă dela Petria St. Corbu
Risipiți-Dolj.

Din și Costandin

Foaie verde peliniță,
In cea verde grădiniță,
Frumoasă masă mi-e 'ntinsă.
Da la masă cine-m' șade?
Șade Din și Costandin
Și cu copilu Roman,
Cu trei fete de 'mpărat,
Le ține de după cap.
Cu sabia le-a loat
Din oraș din Țarigrad,
Dila-ăl turculeț sărac.
Da la masă ce mănîncă?

Număi ceapă și păstrugă,
Nisetru, pește mărunt,
Că de-ala este măi mult.
Da straja cine-o păzăște?
Cu pahar cine-i servește?
Să vezi cea babă bătrînă,
Număi cu doi dinți în gură,
Călare pe-o iapă sură
Și-aleargă ca o nebună,
Să le ție straja bună.
Multe dealuri trepăda
Și de rele-i ocolea,

Să nu vie cineva,
Să le strice liniștea.
Să vez' baba ce-m' făcea:
Intr'o Joi mi să scula,
Multe dealuri colinda;
Intr'un deal mare să suia,
Cînd ochii că-ș' arunca
Mare oaste că-m' vedea.
Și nu ie oaste curată,
Cu tătari amestecată,
Bat-o Dumnezeu s'o bată!
Baba 'ndărăt să 'ntorcea
Iar la masă că-m' venea
Și din gură că-m' grăia:
— „Să vez' Dine, Costandine
Și tu copile romîne,
Voi beț' și vă vesăliț'
Și de oaste nu 'ngrijit'.
Grea oaste v'a ocolit
Mi-e frică de omorît.
Sculăț', frate, vă 'narmaț'
Și tătarii să-i tăiaț',
De belea ca să scăpaț';
Și 'napoi ca să veniț'
Să beț' să vă vesăliț'".
Grăi Din și Constandin,
Care bea rachiu și vin
Și cu copilu romîn,
Care bea rachiu di-un an.
Sări Din și Constandin
Către copilu romîn:
— „Scoală, romîne, nu ședeă,
Scoală de 'ncinge sabia,
Ne mănîncă seceta.
Tu la tătari să te duci,
Sama bine să le iei;
Dacă-or fi v'o zece mie
De-abia ț'-or ajunge ție,
Dacă-or fi v'o șaisprezece,
Tu să ne dai veste 'ncoace".

Da Romîn cînd auza,
Un pahar de vin că loa,
Măi mult pe chiept că-l vărsea
De-așa grabă ce avea.
Fuga la grajd că mi-ș' da,
Calu mare că scotea,
Cu untdelemn mi-l ungea
Cu galbina mi-l ștergea,
Păru pe iel se 'ncretea;
'L înșeia și-l închinga
'N șapte chingi, șapte taftale,
Trei pofile de-ale bune,
Care fac șaptesprezece;
Tot li stă inima rece,
C'o fi altul și-l întrece.
Picioru 'n scară punea
Și la tătari să ducea;
Adormiț' că mi-i găsa,
Sta în loc și să gîndeă:
— „Sărăcuț de muica mea!
Să mi-i tai ieu de adormiț'
Să vor ține, 'ncluiț';
Da măi bine deșteptaț'
Vadă de cin' sînt tăiaț'
Să nu să țtie 'nșelaț'".
De rășboi că s'apuca
Și aminte-ș' aducea,
Iel pusă mîna la cismă
Scoase-un gîrbăcel de sîrmă,
Și gîrbaciul plumbuit
Cu cinci litre de argint,
Iel pe suru l-a izbit.
Pe șale, burtă, l-atingea
Făcu rana cît palma
Pin tătari că mi-ș' fugea
Țărîna 'n sus că sărea
Și peste ochi că-i izbea.
Tătarii se deștepta,
Ochii pe Roman puneau,
Toț' pe cai încălecau,

Dupe iel să 'nșiruiau,
Să-i răpună viața.
Dară Roman ce m' făcea?
Cu-o minciună-i păcălea.
Alături de drum să da,
Și tătarii nu-l vedea,
Tot 'nainte că gonea.
Iel paloșu că scotea,
Pe mîschiu că mi-l trăgea,
Pe unghie-l încerca,
Să vadă, taiе ceva,
Dupe tătari se loa,
Și pin iei că s'abătea,
Pe care-ajungea tăia,
Praf, paragină-l făcea.
Frații lui ce mi-au făcut?
Dila masă s'au gîndit.
De rășboi s'a pregătît.
— „Noi la tătari să mergem
Și tătarii să-i tăiem.
Și pe Roman să-l scăpăm,
Înapoi ca să venim,
Să bem să ne veselim!"
Iei la tătari să duceau.
Da Roman ce le grăia?
— „Neică Dine, Constandine,
Ce-aț' mai căutat la mine?
C'oi greși și voi tăia,
Nici-un păcat n'oi avea;
Paloșu mi s'a 'ngroșat,
Mîna din cot mi-a săcat;
Ochii mi-a 'npăienjenat,
Mi-e frică de v'un păcat".
Frații lui nu-l ascultau.
Da Roman ce mi-ș' făcea?
De 'ntăritat ce ierea,
Nici de veste nu prindea.
Cînd pe frații lui tăia.
De nămieț' până 'n chindie
Doborîse zece mie;

Cînd soarele scăpăta,
De lucru nu măi avea,
Toată oastea o tăia;
Peste cîmpuri străbătea
Unde scaeț' că vedea
Din picioare-i ciocîrtea;
Tot oaste i se părea!
Dupe ce că-i termina
Pintre iei că să plimba
Și din gură-așa grăia:
— „Vez' tătarii Crîmului,
Pe marginea drumului,
Stau ca snopii grîului,
Și cum stau, frate, tăiaț'
Cîte zece 'mbrățișaț'.
Caii 'n curele legaț',
Toț' de mine sunt tăiaț'!
Da Roman ce mi-ș' făcea?
De scurmat că s'apuca,
'N buzunare-i scorbelea;
Măi puțin nu cîștiga,
Șapte cai că 'mpovăra,
Numai aur și argint.
Ce n'am văzut de cînd sînt.
Iel din gură-așa-m' grăia:
— „Sărăcuț de muica mea!
Ia uite la fapta mea!
De tăiat tăiai cu o mînă,
Iar de scurmat cu-amîndouă".
Cînd pin ei că colinda
Peste frații lui că da.
Așa morț' precum ierea
Așa morț' că mi-i găsa!
Cînd începea de plîngea,
Ii bocea, îi săruta
Și din gură-așa grăia:
— „Neică Dine, Costandine,
Ce-aț' fi căutat la mine?
Am greșit de v'am tăiat,
N'oi avea nici-un păcat.

Iel pe cai că mi-i loa
 Și acasă că-i ducea,
 Tron de ceară le făcea
 Și pe iei că-i îngropa :
 La minăstirea Domnească,
 Pentru ca să pomenească
 La cinstiț' ca dumneavoastă.
 Iar la masă să trăgea,
 Lângă fete s'așeza
 Și mi-ș' bea și petrecea,
 De nimeni grije n'avea.
 Pe-ale mari le mărita,
 Pe-a măi mică o oprea,
 De soție mi-o loa.

Frumoasă nuntă-m' făcea.
 Trei zile ziafet ținea
 Cum ie legea domnilor
 Și rindu' boierilor,
 Și-a noastă a românilor.
 Boieri de s'or pomeni
 Cît soare pe cer va fi.
 Soarele merge și-apune
 Cuvintele tot se spune.

Culeasă dela Moș Tuța
 din Sadova
 Dolj.

Dobrijeanu

În oraș la București,
 La ale case mari domnești,
 Mare masă mi-este întinsă
 Și de mulț' boieri cuprinsă.
 În capu mesii dila deal,
 Șede un tinăr moldovean,
 Pîrăște pe Dobrijean.
 Unde, Doamne, s'a văzut,
 Sau, Doamne, s'a pomenit
 Doo săbii într'o teacă,
 Doi domni într'o țară săracă.
 Măria Ta în București,
 Dobrijan la Stoenști,
 A făcut averi domnești
 De să vad din București.
 Dulăii lu Dobrijean
 Nu să poartă dulăește
 Și să poartă chip domnește,
 Cu povară de argint,
 Varsă rază pe pămînt,
 Ce n'am văzut de cînd sînt.
 Ciobanii lu Dobrijan,

Nu să poartă ciobănește,
 Ci să poartă chip domnește.
 Cu cojoace de samur,
 Cu ciucurii numai tir.
 Oile lu Dobrijan,
 Nu sînt oi ca oile,
 Sînt ca măgărițele.
 Cu dangale pe spinare,
 Pe șele de șapte palme.
 Berbecii lu Dobrijan,
 Are zeciuri de berbeci.
 Cu tangale pe spinare,
 La cap cite patru coarne.
 În virțu cornițelor,
 Are pietre nestimate,
 De lumină lumea toată.
 Pe lumina pietrelor,
 Merge fruntea oilor.
 Da domnia ce-m' zicea ?
 — „Harizica, haraș mare,
 Cît la mine ai argint,
 Nici-o slujbă n'ai făcut.

Da acum să-ț' dau de-o slujbă,
 Ușor mie și greu ție.
 Să-m' aduci pe Dobrijean
 Cu toată averea lui
 Și cu toată starea lor".
 Firman la mină că da,
 Și în sin că l-arunca,
 Trecea tina vlăstiei
 Pi la miezu nopții.
 Și-acolo cînd ajungea,
 Logofeț' la masă sta
 Și toț', frate, im' scria.
 Irizica ce-m' făcea ?
 Firman din sin că-m' scotea,
 Logofeții il trîntea
 Și toț', frate, că-l citea.
 Da Dobrijean ce-m' zicea ?
 — „Dumnezău să vă păzască,
 De urgia 'mpărătească.
 Sculaț' băieț' și zbieraț'",
 Pleca oile sberînd,
 Mielușei zbeguind,
 Cămilele strîncănînd,
 Ciobani din floer cîntînd.
 Și-acolo cînd ajungea,
 Nici zio nu să făcea,
 Domnia să pomenea,
 Bătea sluga, slugnica.
 Că zio nu s'a făcut
 Și divanu s'a cumplit.
 Da sluga ce-m' zicea ?
 — „Hai, Doamne, Măria Ta,
 Zio nu s'a măi făcut
 Și Dobrijean mi-a sosit".
 Și-a atîrnat cîrligele la zăbrele,
 De fereasta lumina
 Ca zioa 'n casă.
 Cînd zio că să făcea,
 La pădure trimetea,
 Să-i aducă mireasa,

Jupîneasa Cumpăna,
 Ca să-l spînzure cu iea.
 La spînzurătoare-l da.
 Iacă soția-i venea,
 Cu patru telegari mari,
 Erea negrii ca corbii
 Și iuț', frate, ca șoimii.
 În caice cine ierea ?
 O mîndră călugăriță,
 Cred că ierea a lor măicuță.
 Cînd iea, frate, că sosa,
 Din patru cai, doi plesnea,
 Da iea din gură zicea :
 — „Stat' puțin, nu-l spînzuraț'
 Și iristoave cătaț',
 Cătaț' iristoavele,
 Măre și cristoavele,
 Că ț'o fi v'un verișor,
 Sau, Doamne, v'un frățtor,
 Că prea sămănaț' cu iel".
 Căuta cristoavele,
 Măre, iristoavele
 Și nu-l găsa verișor,
 Și mi-l găsa frățtor.
 Muma lor de-m' auza,
 Papuc din picior trăgea,
 Domnii peste ochi da.
 Da Domnia ce zicea ?
 — „Măi dă, mamă, pe dincoa
 Că de nu iereai dumneata,
 Să spînzura frate pe frate,
 Pintru o bună dreptate.
 Alei, frate, Dobrijene,
 Dă-m' tu mie ciobănia,
 Să-ț' dau ieu toată Domnia".
 Da Dobrijean ce zicea ?
 — „Nu-m' trebuie domnia,
 Să-m' țin ieu ciobănia.
 Decît în pat, în papuci,
 Măi bine 'n crîng și 'n opinci".

— „Du-te, frate, Dobrijene,
De stăpînești țara în pace,

N'are niminea ce-ț' face.
Auzită dela Ioana Gătan, 70 ani
Plenița Dolj

Moșneag bătrîn

Dila dalba-i tinereașă
Pân' la dalba-i bătrîneașă,
Un fecior mi-a cîștigat.
Vineri mi l-a cîștigat,
Sîmbătă l-a botezat,
Duminecă l-a nuntit
Și Luni ordin i-a venit.
Ordin dila împărăție.
Să mi-l iea la miliție.
Și iel cînd a plecat
Cu nevasta s'a înfăles
Iea märe ca să-l aștepte
Șase ani și noo zile.
Șasă ani l-a așteptat;
Noo zile n'a răbdat.
Duminecă i-e nunta...
Intr'o sfintă Duminecă.
Da socru-său ce-m' făcea?
Săpșorica în mîină loa
Și la vie să ducea.
Și n'o săpa cum să sapă
Și-o tăia din rădăcină
Ca să sace din tulpină.
Iel la vale să uita,
Un voinicel că venea...
— „Auleo, moșneag bătrîn,
Astăz' Dumineca
De ce sapi tu via?”
Iel atunci că îi spunea:
— Dila dalba-i tinereașă
Pân' la dalba-i bătrîneașă,
Fiu din trup nu mi-am avut...
Un fecior mi-am cîștigat.

Vineri mi l-am cîștigat,
Sîmbătă l-am botezat,
Duminecă l-am nuntit
Și Luni veste i-a venit,
Iel märe ca să-m' slujască
La ușa împăratului,
In poarta Țarigradului.
Iel cu nevasta s'a înțeleș
Ca iea, märe, să-l aștepte
Șase ani și noo zile.
Șase ani l-a așteptat,
S'a dus și s'a măritat.
Astăz' îi este nunta".
Da voinicu că-m' zicea:
— „Măi, moșule, dumneata,
Hai de-m' arată nunta"...
Cu iel pe-acasă că da.
Crescuse cucutele,
Nu să vedea porțile.
Și la nuntă că trecea
Iel pi-un lemn că ședea.
— „Să vie mireasa încoa
Ca să-i dau și ieu ceva.
Iel inele în dește avea;
Iea mîina i-o săruta
Și inelu il cunoștea
Și iea atunci că zicea:
— „Asta nu ie nunta mea".
Și cu iel acas' pleca.
Și acas' cînd să ducea
Iel di-un pom că mi-o lega,
Cucutele le strîngea
Și foc mare că le da.

Ofl Cenușe să făcea,
Iel o lopată că loa
Și 'n vînt c'o vîntura,
Să să ducă pomina.

Pe unde acasă că da
Număi rugi pe cîmp ieșea.

Soarele și luna

Pe cea mică de vilcea,
Ieste-o mică de argea,
O argea tot mititea,
Cu ferestrele de sticlă.
Da în iea cine țasa?
Țasa Ioana
Sinziana,
Savai sora soarelui.
Și soarele că-m' umbla
Noo ani pe noo cai.
Pe noo cai omora,
Pe noo cai ciumpăvea,
In peșit că mi-ș' umbla
Și ca Ioana nu gâsa.
Indărăt că să întorcea
Tot la gură de argea.
Da soarele ce-m' zicea?
— „Țasă, țasă, Ioana, țasă,
Țasă fir și ibrișim
Să faci lu soare peșchir.
Da Ionuța ce-m' zicea?
— „Soare, soare, frățioare,
Unde soare s'a văzut
Și, soare s'a pomenit
Să se 'nsoare un frățior
Și să-m' ia o surioară?
Da soarele ce-m' făcea?
Indărăt să întorcea,
Dila gură de argea,
Noo ani că im' umbla.
Noo ani pe noo cai.
Pe noo cai ciumpăvea,

Protignică nu gâsa,
Iar 'ndărăt să 'ntorcea,
Tot la gură de argea.
Da soarele ce-m' zicea?
— „Țasă, Ioana, țasă, țasă,
Țasă fir și cu mătasă,
Să faci lu soare cămașă.
— „Soare, soare, frățioare,
Dac' ai cugeta așea
Să faci un pod peste mare
Și la capu podului,
O mîndră mînăstirea,
Să ne cununăm în iea,
Da Ionuța ce-m' zicea?
— „Soare, soare, frățioare,
Să faci, soare, scară 'n cer,
Tot o scară de oșăl,
Să te sui în altu cer,
Să te duci la moș Adam,
Că ie vechi și de demult
Și soare-o mai fi văzut.
Să se 'nsoare-un frățior
Și să iea o surioară.
Scară 'n cer că-m' făcea,
La moș Adam să ducea,
Pe iel că mi-l întreba.
Moș Adam de-m' auza,
De mîna dreaptă mi-l loa
Și pin rai că mi-l băga.
La trei zile-l 'ntreba;
— Măi văzuși, soare, ceva?
— Văzui, Doamne, di-o minune

Văzui oameni spovediț',
 Ca nește flori înfloriț',
 Văzui și nespovediț'
 Ca nește bușteni pîrliț';
 Văzui muieri spovedite
 Ca nește flori înflorite,
 Văzui și nespovedite
 Ca nește tufe pîrlite.
 Și de-acolo la alt vad,
 Tot la iad, la iad, la iad,
 Cînd la stînga mă uitai
 Ce văzui mă 'nspăimîntai:
 Dipotașil satului,
 Ședea 'n talpa iadului,
 Dacă-i umpleai cînzaca
 It' făcea judecata.
 Văzui popi și eretici,
 Dascăli mult' și grămătici,
 Aruncaț' cu capu 'n jos,
 In focu cel flăcăros.
 Dracu la spate le sta,
 Cu sulița-i împungea.
 Și de-acolo la alt vad,
 Tot la iad, la iad, la iad,
 Cînd la stînga mă uitai,
 Ce văzui mă 'nspăimîntai,
 Văzui negustori în rînd,
 Care 'nșeală, lipsă vînd,
 Alți cu măsuri la git
 Să tînguia amărit,

Alți cu cîntare 'n nas
 Să tînguia 'n mare glas,
 Alți cu foarfeci în cot
 Ducea focu pîr' not.
 Și de acolo la alt vad,
 Tot la iad, lă iad, la iad,
 Cînd la stînga mă uitai,
 Ce văzui mă spăimîntai.
 Văzui babă slabă
 Ce-a fost, Doamne, păcătoasă,
 Că-i umbla zghermii pin oasă,
 Apoi alea sînt acele
 Care omor prunci în ele.
 Atunci Dumnezău îi da
 Ca să ducă acasă, da
 Și pe rai că mi-l scotea
 Și la Ioana că-m' mergea,
 Să treacă podu cu iea.
 In caic că să punea,
 Jumătate că-m' mergea,
 Ș'ășea din gură 'mi grăia:
 Decît soața soarelui,
 Măi bine fraț' peștilor,
 Surioara racilor.
 Sărea 'n Dunăre, sărea,
 Iea, frate, că se 'neca.
 De acolo că sărea,
 Iar în cer că să suia,
 Cu soarele nu să mai vedea.

Arhivele Olteniei, IX, pag. 466.

Uncheșelu

Foileană dedețâl,
 Un biet de uncheșel,
 De cînd mă-sa l-a făcut,
 Din tiu de trup mi-a avut.
 Vinerea l-a împetșit,
 Simbătă l-a logodit,

Duminecă l-a nuntit
 Și Luni ordin i-a venit.
 Ordin dela 'mpărăștie
 Să mi-l ia la miliție
 Noo ani și noo zile.
 Foileană de-o smincea,

Da iel, nene, ce-m' zicea,
 Cînd ordinu că-l vedea?
 La mumă-sa să ducea.
 Da iel mîin-sa ce-i zicea?
 — „Mumă, mumuleana mea,
 Ia dă-m' mumă mîina încoa
 Ca să-ț' sărut mîina ta,
 Că rămîi cu noru-ta,
 Să trăiești bine cu iea,
 Că pe mine iar mă ia.
 Că m'a loat la miliție
 Noo ani și noo zile.
 Taică, tăiculiță al meu,
 Ia dă tată mîina încoa
 Ca să-ț' sărut mîina ta
 Că rămîi cu noru-ta,
 Să trăiești bine cu iea,
 Că pe mine iar m'a loat
 Că m'a loat la miliție,
 Noo ani și noo zile“.
 Nevasta lui ce făcea?
 Noo ani îl adăsta,
 Noo zile nu putea.
 La iea peșitori venea.
 Peșitori, logoditori,
 Tocmai din coadă de mări.
 Da biet moșneag ce-m' făcea?
 Nici o putere n'avea.
 Săpoi în spinare loa
 Și la vie să ducea
 Să scoată paragina,
 Tot zestrea nurori-sa.
 Și n'o scotea cum să scoate,
 Și-o scotea din vîină 'n vîină,
 Și-o usuce din tulpină
 Că n'are cui să rămînă.
 Bietu moșneag ce-m' făcea?
 Ochii 'n jos că mi-aranca
 Vedea șaua murgului,
 Chipiu soldatului.

Da soldatu că venea:
 — „Ce faci, moșule, aicea?
 Ce scoț', moșule, via?
 Că bun lucru nu ț'oi da,
 Că ie de Duminecă
 Zestrea dila soacră-mea“.
 Da băiatu ce-m' zicea?
 — „Fugi, moșule de aicea,
 Hai să privim nunta
 Căci vie oi măi scotea
 Da nuntă n'ăi măi vedea“.
 Bietu moșneag ce-m' făcea?
 — Mi 'ncepea de îi spunea:
 — „Măi, nepoate, dumneata,
 A crescut cucutele,
 Nu-i cunoaștem porțile“.
 Da băiatu ce-m' făcea?
 Cu picioru 'n poartă da
 Și înăuntru că-m' intra.
 — „Iea aduceț' mireasa încoa
 Da să-m' sărute mîina,
 Să-i dăruiesc și ieu ceva
 Ca voi, ca toată lumea“,
 Mireasa ce im' făcea?
 Inelușa cunoștea,
 Inelușa din dreapta,
 Care s'a cununat cu iea,
 Da iea, neică, ce-m' zicea?
 — „Beț', copii, vă 'nveseliț',
 Mergeț' de unde-aț' venit,
 Că puiu ăl dorit,
 Tocmai acum a sosit“.
 Bea oamenii, nu prea bea.
 Nu știe ce să făcea.
 Da iel cu ea rămînea
 'Mi 'ncepea 'm' judeca.
 Foileană trei masline,
 Nu ț'am spus mîndrușo bine,
 Că tu să m'adăști pe mine
 Noo ani și noo zile?

Foileană de smicea,
Mîndră, ieu de cînd te-am loat
De trei ori te-am sărutat.
De doo ori peste somn,
Și-odată cu capu gol".
Coasa din cui că și-o loa,
Cucutele le cosa.

Stejar verde că-i bătea
Și pe mîndra mi-o lega,
Foc dila poale-i punea,
Tot o spuză să făcea.

Auzită dela Gh. Statcu
Carpén-Dolj.

Uncheșelu

Frunză verde dedețel,
Ascultă' la uncheșel,
Dila dalba tinerețe,
Păn' la dalbe bătrînețe,
Un copil că-m' cîștiga
Și-l creștea ce mi-l creștea,
Păn' 'n vîrste mi-ș' venea.
Vez' copilu să 'nsura
Și Duminecă nuntea.
Luni ordinu că-i venea,
Ordin dila împărăție
Să meargă la miliție,
Da copilu ce zîcea?
— „Nevastă, nevasta mea,
Tu s'ascult' pe soacră-ta,
Și s'ascult' pe socru-tău,
Ieu ordinu l-am primit:
Ordin dila 'mpărăție
Să mă duc la miliție,
Noo ani și noo luni,
V'o cîteva săptămîni...
La miliție pleca
Și nevasta-i rămînea.
Noo ani de zile sta;
Noo ani și noo luni.
Iar nevasta ce-mi' făcea?
Peștorii că-i venea
Și socru-său că-i primea
Și noru-sa că-m' pleca.

Da uncheșu ce-m' făcea?
Săporic în mîină că loa
Și la vie că-m' pleca,
La zestrea nurori-sa
Și-o scotea din vină în vină
Și-o arunca peste grădină.
Da uncheșu ce-m' făcea?
Pe drum în jos să uita
Și-un voinicel că venea
Și la iel că să oprea.
— „Bună zîua, moșule!"
— „Mulțumesc, voinicule!"
— „Dece scoț' moșule, via?"
— „Le zestrea nurori-mea..."

Un copilaș mi-am avut,
Simbătă l-am logodit,
Duminecă l-am nuntit
Și Luni ordiu i-a venit
Să mi-l iea la miliție,
Noo ani și noo luni
V'o cîteva săptămîni...
Noru-mea s'a măritat,
Noo ani de zile a stat
Da băiatu ce-m' zîcea?
— „Lasă, moșule, via,
Hai de-m' arată nunta",
Uncheșu să pricepea,
Săpoi u 'n spinare-l loa
Și acas' că mi-ș' pleca

Și nunta i-o arăta.
Uncheșu-acasă pleca.
Da voinicu ce-m' făcea?
Iel pi-un gros că mi-ș' ședea,
Unde iera, zău, nunta.
La mireasă că striga
Și mîina i-o săruta.
Iel frate ce mi-ș' făcea?
Inel din dești în' trăgea
Și miresii că i-l da.
Da mireasa ce făcea?
Iaelu l-o fi pierdut
Și asta l-o fi găsit.
Iar îndărăt o chema
Și batista o scotea,
Iei în mîină că i-o da
Și iea, frate, de-o vedea,
Așa din gură zîcea:
— „Asta e batista mea,
C'o cusam cu oile,
Pe cîmpu cu florile;

Și-o cusam cu vacile
Pe cîmpu cu fragile;
Iar din gură măi zîcea:
— „Asta este zău neica!"
Beaț', copii și chefuiț'
Că de plătit nu plătiț'...
Da voinicu ce făcea?
Acas' cu iea că pleca
Și acas' cînd ajungea,
Crescusă cucutele,
Frate, cit și porțile.
Da voinicu ce-m' făcea?
Coasa 'n mîină că mi-o loa,
Cucutele le cosa,
Vîrf de clae că 'ncepea
Și pe mîndra mi-o tăia
Și 'n foc că mi-o arunca,
Până scrum că să făcea
Și lopată 'n mîină loa
Și 'n vînt, frate, că mi-o da.

Auzită dela D. M. Ciuciulete

Trei păsări lebede albe

Foaie verde, foaie lată,
Dila vale, peste baltă,
Mi-este o mînăstire 'naltă,
Mînăstire cu trei birne'
De frumoasă n'am ce spune
Și 'n vîrf cu trei turnulețe,
Parcă-m' sunt trei cruciulețe,
Cruciuleată de argint
Ce n'am văzut de cînd sînt.
Da în vîrf de cruciuleată,
Da pe iele cine-m' sta?
Trei păsări lebede albe.
Verde foaie și-o lalea,
Păsările ce-m' făcea?
Incepea de a-m' cîntă

Tot orașiu să strîngea,
Boieri mari să minuna,
Cu basmale să ștergea.
Foaie verde și-o lalea,
Boierii ce să vorbea?
S'aducă trei vînători,
Cîte trei teciori de domni
Să 'mpuște păsările.
Tot orașiu că-m' umbla
Trei vînători că-m' găsa
Și prea bine să tocmea.
Vînătorii ce-m' făcea?
Arcurile și le loa
Și la păsări că-m' pleca,
Acolo de-m' ajungea,

Întindeau arcurile,
Să 'mpuște păsările,
Păsările de-i vede.,
Așea din gură grăia:
— „Nu 'ntindeț' arcurile
Să 'mpușcaț' păsările,
Că noi frate, nu sîntem,
Trei păsări lebede albe,
Și noi, Doamne, că sîntem
Trei zile din săptămîină,
Una este Sîmbăta
Și-alta ie Dumineca
Și-una e sînta Lunea,
Care-o postește lumea”.
Păsările ce-m' făcea?
Dor vorba mi-o isprăvea,
Puținel că să sâlta,
Păsările că-m' sbura,
Da iele unde-m' pica?

În munte Măslinului,
Ostrovu dafinului,
Acolo ce mi-ș' făcea?
Masă mare că 'ntindea,
Iele mîncă și mi-și bea,
Prea bine să veselea.
Iacă vînătorii sosea,
De păsări s'apropia
Și 'ntindea arcurile
Să 'mpuște păsările.
Păsările de-i vedea,
Cu mina-i elagoslovea.
Steii de piatră să făcea,
Frate, să să pomenească.
Doamne, și s'o pomeni,
Cît soare pe cer va fi.

Arhivele Olteniei, IX, p. 220

Viile

Cînd ai zice di-un birlic,
S'a sculat copilu-âl mic,
A 'njurat pe Domnu ăl Sfînt.
Cel bătrîn l'a auzit,
Ia să vedeț' Domnu Sfînt,
Ce ne-a trimes pe pămînt,
Un fel de gongărit,
Viile le-a prăpădit.
Ne-am pus tot' c'un tîrnăgop,
Le-am scos și le-am pus pe foc
Le-am pus porumb, le-am pus
Nu măi vez' vin și rachiu.
Oamenii de vin doriț'
Copilași de struguri fript',
De traiu dila Plenița
Nu l-oi uita, Domnilita,

Imbrăcaț' într'o hăinuță,
Căciulă de barboviță,
Sînt cu cămășile cioante,
Cu mînecuțele 'n coate,
C'a făcut multe păcate.
Traiu dila Risipiț'
Cît o fi să nu măi uiț'.
Omu făcea șapte buț'.
Acu cu ochii te uiț',
Dă ierea la Corn
Să bea vinu ca pe rom.
In grîu, Acum vine popa la om
N'are să stropească 'n tron.

Voica

Foaie verde, foaie creată,
Dila dita-i tinereață,
Pân' la ditai bătrîneață,
N'am căștigat fiu la brață.
Iar acum la bătrîneață,
Mi-am căștigat fiu la brață.
Joia mi l-am căștigat,
Vinerea l-am botezat,
Sîmbătă l-am logodit,
Duminecă l-am nuntit,
Luni ordin i-a venit
Și de-acasă l-am gătit,
Să-m' facă armata frate,
Noo ani și jumătate.
Noo ani și noo luni,
Frate, și cinci săptămîni.
Voinicu cînd a plecat,
Cu mîndra s'a sărutat,
Rămas bun că mi-și-a loat.
Cînd oi zice iarbă verde
Că pe iel să mi-l aștepte,
Cînd oi zice-o micșunea
Pân' ce voinicu s'o libera.
Iar mîndruța ce m' făcea?
Noo ani că-l adăsta,
Noo ani și noo luni;
Cînd măi tu cinci săptămîni,
Cît oi zice matostat,
S'a dus și s'a măritat.
Iar moșneagu ce-m' făcea?
Tărmașu că și-l loa
Și la vie că-m' pleca,
În sînta Dumineca.
Cînd în sus că să uita,
P'un voinicel că vedea:
— „Bună zîoa moșule!”
— „Mulțumesc, voinicule!”
— „La ascultă moșneag, încoa:

Dece-mi sapi paragina,
În sînta Dumineca?”
— „Las' să săp din rădăciună
Să usuce din tulpină,
Că n'are cui să rămînă.
Dila dita-mi tinereață,
Pân' la dita-mi bătrîneață,
N'am căștigat fiu la brață.
Da la dita-m' bătrîneață
Mi-am căștigat fiu la brață.
Joia mi l-am căștigat,
Vineri mi l-am botezat.
Sîmbătă l-am logodit,
Duminecă l-am nuntit
Și Luni ordin i-a venit
Și de oaste l-am gătit,
Să-m' facă armata, frate,
Noo ani și jumătate.
Noo ani și noo luni,
Frate, și cinci săptămîni.
Noo ani l-a adăstat,
Noo ani și noo luni,
N'a vrut cinci săptămîni.
Cînd oi zice matostat,
S'a dus și s'a măritat.
Foaie verde micșunea,
Astăz' ti este nunta”.
— „La ascultă, moșneag, încoa
Ia lasă-ț' paragina
Și hai de-arată-m' nunta”.
Iar moșneagu că-m' pleca,
Drept la nuntă să ducea.
Și acolo cînd ajungea,
La un alergător porîncoa:
— „Să vie mireasa încoa,
Ca să-m' sărute mina,
Să-i dăruesc și ieu ceva.
Să-m' dea un pahar cu vin,

Să mă curăț de venin".
Iar mireasa că-m' venea
Și paharu că îl loa
Și mîna i-o săruta.
Iel im' bea vinu subțire,
Iea im' citea veriga bine.
Iel im' bea vinu de gros,
Mireasa im' leșina jos.
— „Cînd oi zice di-un dudău,
Și ăsta este Voinea-al meu".
Ramăt mare să făcea,
Lume multă să aduna
Și întreba ce este aia.
Pe Voinea nu-l cunoștea.

Iară voinea că ș'o loa
Și acas că și-o ducea.
Unii cucută tăia,
Alții mese că 'ntîndea.
Crescusă, cucușle
Măi mari decît curțile;
Locu nu să cunoștea
Tot paragină erea.
Lume multă să strîngea,
Cu Voica mare nuntă să făcea
Și lumea că-m' povestea.
Frate și s'o povesti
Cît soare pe cer va fi.

Buruleanu

Cînd tu Joi de dimineață,
Buruleanu să sculasă,
Cafeaoa la foc pusasă;
Pe ochi negri să spăla,
La biserică-m' pleca.
— „Părinte, stinția ta,
Citește-m' Evanghelia
Să nu mor ca niminea.
Cu greața de dimineață
Ieste peire de viață" l.
Evanghelia i-o citea,
Osteneala i-o plătea.
Acasă că mi-ș' venea,
La vizitiu porîncea,
Căii la răzvan punea,
La livez' că mi-ș' pleca.
Oaminii s'a nodolit,
Livezile de-a cosit.
Cite una ce-a iudit,
Și pe alea le-a pocit.
La cel păr mare trăgea,
Frumoasă masă 'ntîndea,
Singur dor cu cocoana.
Da iei bea și să cinstea
De niminea nu grijea.
Cînd ochii își arunca,
La o parte cam la spate,
Cine-m' vine și sosăște?
Căpitanu Nicolin
Ce face slujba deplin.
— „Buruleane, dumneata,

Și tu bei cu cocoana,
Nu grijești de niminea.
Hoții ici, hoții colea,
Hoții la Chitiana!
Buruleanu de-auza
Drept în picioare sărea.
O lădiță ce-m' avea,
Scoate țoale trupului
Și fața voinicului.
Scoate și o chivoară verde
Și-m' trîntea pușca la spete.
F...i chima, bine-i șade!
Dupe hoț' că mi să loa.
Da cocoana ce-i zicea?
— „Burulene, dumneata,
Lasă hoții la naiba!
Blaga mea și cu a ta
S'o mîncăm cu lingura,
Să măi dăm și altora!"
— „Ia taci tu, cocoana mea,
Că de măi vrea Dumnezău,
Cu aur o să mă joc
Și de argint să im' bat joc!"
Dupe hoț' că mi să loa.
Hoții ici, hoții colea!
Colea 'n vale în bughet,
Să 'ntîlnea cu hoții 'n piept!
Strusu la ochi l-azeza.
Da Trimbașa fi zicea:
— „Burulene, dumneata,
Ține bine, nu da 'n mine

Că sînt voinic ca și tine.
Da un voinic scurt și gros
Cu cojocu lătușos.
— „Trimbașa, dumneata...
De ce mi-l măngeai așa?
Ia dă-l tu pe mîna mea,
Vedea-ei ce i-oi lucra”.
Strusa la ochi l'așeza
Pe Buruleanu-l lovea.
La rețezu pomului,
La marginea ferului,
Unde-i păs voinicului.
Da Trimbașa îi zicea:
— „Burulene, dumneata
Or ești călător la Dii,
Or ai pus grosu căpătii?”

Cșocșoreanu

Pusăi șaoa murgului,
Suii dealu Gogului;
Da la Gogu, lucru sfînt,
Clacă fără pîndărit,
Vită fără erbărit.
Or cît ar fi de greșit,
Pîndarii nu zîc nimic.
Da la voi, la Perișor
Scapă vaca c'un picior,
Șapte mi-o duc la obor,
Și de gloabă dai un pol.
Fire-al năibii, Cșocșorene,
Cu toate slugile tele,
Că mi-ai dat pogoane-rele
Și-am rămas fără ismene.
Mi-ai dat pogoane cu rugi
Și-am rămas fără opinci.
Are Zironcea o pandură
Ciad n'are de beutură,
Ia vite dupe șușea

Buruleanu ce-m' făcea?
Mîna 'n pozînar băga,
O hirtie că-m' scotea.
Și mi-o scria cu cerneală,
Mi-trimetea la cocoană.
Da cocoana de-o vedea,
Din gură așa-m' grăia:
— „Burilene, dumneata,
Las să-ț' tie rău, nu așa,
N'ai ascultat vorba mea.
Blaga ta și cu a mea,
S'o mîncăm cu lingura,
Să măi dăm și altora”.

Și le leagă pe tarla;
Pe tarla și cam pin griu,
Ca să facă de rachiu.
Injugai boi și-o epșoară
Pusăi plugu 'n carioară.
La tufanu Gogului,
Frînsăi plastu plugului;
Frînsăi plastu în pămînt,
Iapa mîncată de lup...
Unde, Doamne, am să mă duc?
Că unde am întrebat,
Rău clacă iei mi-au loat.
Și la Gogu m'am întors:
— „Leagă lupu, Gogule,
Ne-a hărtănit vitele,
Și tugim cu muncile
Și-ț' rămîn pîrloagele”,
Pasc mînzenei vacile,
Da mîrzenii ard în foc
Că n'au porumb nici de loc!

Nici ca să dea la un porc.
Da Ioniță Ciocilteu
Ieste 'n grumaz ca un leu,
Cu burta plină de său
Și strînge la griu mereu;
Și strînge griu cu căruța
Din Galicea 'n Galiciuica,
Până 'n mulți averea

Și acu cîntă buca 'n iea.
Nu să deschidea poarta,
Acum crește cucuta.
Unde fierbea cafeaua
A puiat bufnița 'n iea.

Comunicată de Marin Ghirgulescu,
de 65 ani, Rîșpil-Dolj

Fănică dela Bistreț

Frunză verde de trei spilci,
Fănică dila Zimnici.
Frunză verde de măr creț,
Fănică dila Bistreț
Să poartă cu păru creț.
De frumos nu ie 'n județ.
S'a 'ncăerat c'un majur pe
fete...
Frunză verde foi de prun,
Domnule sergent majur!
Da majuru ce-m' făcea?

Arma 'n piept că i-o trînteșă
La spital că mi-l ducea.
Vin maiurii 'n cercetare.
La companie-m' venea,
Compania o strîngea
Toț' soldații-i cerceta
Frunză verde trei migdale,
Fănică ce boală are
De zace 'n spitalu-al mare.

Dela D. M. Ciuciulete
Plopșor

Intîmplarea din gara Pielești

Cîte trenuri sînt în lume
Și mai rele și mai bune...
Multe ne fac de rușine,
Ne depărtează de bine,
Da gara dila Pielești,
Doamne să o potopești,
Multă lume prăpădi
Că ie băgată 'ntr'o vale,
Pe tot anu face jale.
Să vă spui și ieu din cap
Pe vară cum s'a întîmplat,
Un francez din Francia,
Iel venia în România,

În oraș în Craiova,
Toț' boieri că-l primea
Și bine că-l menaja,
C'avea să facă ceva,
C'a fost primu învățător
Cu diploma de inginer,
Om mare și între boieri,
Da 'ntr'o zi de sârbătoare
Zi și frumoasă cu soare
Loa boierii la plimbare,
La margine, la răcoare...
Ia să vez', cînd au pornit,
În otomobil s'a suit

Și pornea spre răsărit,
 Cu glume și 'nveselit,
 N'avea teamă de nimic.
 La Lăcrița, la moșie
 Făcea mare veselie,
 Impreună cu familia.
 La Mișu Pop, la conac
 Iel bine i-a menajat,
 A beut și a mâncat
 În ciocnituri și 'n urat
 Cu ăl strin, francez curat
 Și foarte bine învățat.
 Un semn li s'a arătat...
 Pahar în mână s'a spart,
 Ne atins, nepipiat,
 A fost lucru de 'ntristat!
 Boierii n'a contenat
 Din beut și din mâncat.
 Veselia a înaintat,
 Dila ziua jumătate
 Pân' la două din noapte!
 Petreceri necontinate,
 Fără să teamă de moarte.
 Ceva din noapte că trece,
 Iei au vorbit ca să plece.
 Domnu Pop că lă-a zis bine
 Ca să nu dea de rușine,
 Să bea și să mănince;
 Cine vrea să și măi culce,
 Și să bea, să veselească;
 Cine vrea să odihnească,

Pe cind toț' au cuvintat,
 Oroveanu s'a sculat,
 La șofer ordin a dat,
 Otomobil l-a sforțat.
 Și cu toții au mai vorbit,
 Citi-un șampan au beut,
 În otomobil s'a suit
 Și pe drum, toț' au pornit.
 Otomobil l-a sforțat,
 Da mergea par'că a sburat,
 Da la gară mi-a ajuns
 Și au găsit lemnu nepus,
 Telefonu fărîmat
 Și cantoneru culcat,
 Trenu s'a apropiat!
 Oroveanu, cel mai 'nalt
 Și primu de avocat
 Ca propus de candidat,
 În cameră, deputat,
 Trenu 'n bot că l-a loat.
 Și șoferu s'a atîrnat
 Mîna di-un fer s'a loat,
 Dumnezeu l-a ajutat!
 Astăz' să află scăpat,
 Ar trebui decorat.
 Iacă trenu a încetat,
 Trei boieri a răposat.
 Cei măi mari oameni sînt 'nali
 Au murit de tren călcaț'.

Auzită dela Radu Poenă,
 Giubega-Dolj

Mobilizarea din 1913

De cind România rabdă
 Și Europa 'nviolată,
 Peste Dunăre e ceartă,
 Turcu în sînge să scaldă,
 Bulgarul ține la toartă,

Să flatează și să laudă
 Multe țări are să bată.
 Ministru Daneif aleargă
 Și 'n România să treacă,
 Ispion să ne trimeată

Ca pe sfoară să ne tragă.
 România s'a convins,
 Toț' ispiionii i-a prins.
 I-a legat și i-a închis,
 I-a judecat pân' au spus
 Că sînt ispiioni 'nadins.
 Un ministru ne-a trimes
 Apa să vă otrăvesc,
 Și cine putea să crează
 Că ei să ne urmărească,
 Țara s'o ispioneze,
 Apa să ni-o otrăvească,
 Bulgarii să reușească,
 Ce-i în gînd să izbîndească.
 România nu măi rabdă,
 Merga la bulgar grămadă,
 C'a răbdat cît a răbdat,
 Bucureștii s'a forțat,
 Studenții, bacalaureaț',
 Miniștrii și deputaț',
 Cei din București măi 'nalț'
 Intr'o zi s'a adunat
 Sute și mii la Palat
 Și pe Rege l-au forțat,
 Țara de-a mobilizat
 Și rășboiu a declarat,
 Legile-afară-a dat.
 Regele să informează
 Dacă miniștrii-l forțează,
 Țara deci mobilizază,
 Cu lacrimi pe obraze,
 Că armata ie frumoasă,
 Mult ar vrea să nu o piarză,
 Cît o trăi să privească
 Și de dînsa să 'ngrijească.
 Legile-atar' a dat
 Și ordinile-au plecat.
 Suna telefoanele
 Și pornea ordinele
 Pin toate județele,

Pin toate comunele,
 Incepea țignalele,
 Mîndru cînta goarnele,
 Trăncănea clopotele
 În toate minăstirile.
 Să strîngea rezervele
 Și plîngea femeile.
 Oh! ce rășboi înfocat,
 Fără veste ne-a loat.
 Plîng nevestele din sat,
 Să jelesc necontentit,
 Am rămas fără bărbat
 Și copii mi i-a loat,
 Fără vite ne-a lăsat,
 Cu grîu nesămănat.
 Vintu ni l-a scuturat,
 Dumnezeu să ne fi loat.
 Toate clopotile bate,
 Strînge rezervele toate,
 Pân, la șaptesprezece leate
 Și măi iea ceva din gloate,
 Nici trei zile n'a ajuns,
 Toată rezerva s'a strîns
 Și la trinuri că i-a pus
 Și la corpuri că i-a dus.
 I-a 'mbarcat și i-a 'narmat
 Și la vale a plecat,
 Că ie bulgaru turbat
 Mult ar trebui 'mpăcat.
 Pornea armata călare,
 Infanteria pe picioare
 Imbrăcaț' în niște țoale,
 De-o mîndră verde cuicare,
 Parc' te uitai la soare,
 La chiept purta fiecare
 O mîndră frumoasă floare,
 Floare mîndră de grădină,
 Floare numită gherghină,
 Purta armata romînă,
 Mult ieste mîndră și bună.

Și striga armata toată,
Saltă, România, saltă.
Că iea ține nu ie altă
De multe țări delegată.
Să trecem Dunărea lată
Că Bulgaria ie turbată.
Merg rominii și grăiesc
De bulgari nici nu gîndesc,
Se 'ncumet c'au să-i răzbească
Peste Balcani să-i gonească.
Merg românii și rîde
Vorbind nește vorbe mindre,
Că Regina are rude
La amaruri și la trude,
Să ne 'ntărim în redute.
România-și face plan,
Că Regele are neam
Pe viteazu de german,
Le meșter și năzdrăvan.
Se suie 'n aeroplan
Și zboară ca un curcan
Și tot batem pe dujman.
Țara noastră romînească
A 'ncălecat p'a bulgărească.
A trecut Dunărea lată,
A 'nfruntat moartea turbată,
A trecut peste hotare,
Peste satele bulgare
Fără gloanțe, fără săbii,
Fără nici-un pic de sînge,
România nu măi plînge
Număi doar 'nainte merge,
Merg românii 'n control,
Cu toată armata lor,
Călărași și cavaleri
Și tunari și artileri,
Sanitari și pompieri
Pionieri și roșiori,
Și geniu și vîcători.
Iei cu meșteșugul lor,

Au loat pe bulgari la zor,
De fugea cu capu gol
Și nu măi găsai picior.
Merg oștirea 'n coloane,
Oșterii în persoane,
Fără vorbă, fără taină,
Cu flori mindre cu coroane,
Către muntele Balcan,
Osteniț', flămînzii de foame.
Unde găsau niscai poame
Le mîncău de ziceai, Doamne,
De cădeau soldații 'n boale.
Nu ie boală de holeră,
Ie de zarzăre și mere
Că bea apă dupe iele,
Și la zăpuc sunt cam grele.
Nu ie boală, nu ie ciumă,
Sint corcoduși și cu prună
C'a mîncat fără măsură
Și iei bea apă pe urmă.
Iată doctorii sosăsc,
Pe soldați îi doctoresc,
Romînu să 'nvesălește
Și 'nainte iar pornește.
Ce-au călcat bieții romîni
Ca să prindă pe păgîni.
Bulgare, țară săracă,
De romîni e descurcată.
Vom mai călca înc' odată
Az te afli scăpătată,
De sub a turcului talpă.
Noi pe turci cînd i-am bătut
Pe tine te-am desrobit,
Il gonea spre răsărit,
Acum pe tine te-am pus
Și te-ai făcut păcătos,
Bulgarule, țară rară,
De cînd mă tot urc pe scară,
Ca să ieși din țară-afară
Să mă uit ieu peste țară

Ca să te fac de ocară,
Să-ț' fie gura amară.
Merg românii zimbește,
Și 'nainte că pornește,
Sus pe munte cînd sosește,
Peste țară că privește,
Ce vede să 'nveselește,
Măi șade și s'odihnește,
Da cînd cu tunu trăznește,
Bulgaru să 'mbolnăvește.
Țara noastră cea romînă
Face zile de odină,
Că a ieșit la lumină
Și-i este inima plină,
C'a venit bulgaru 'n mină.
Toate rigimentele
Ridică drapelele,
Toate falioanele
Cu toate colorile.
Sboară airoplanele
Ca cum sboară berzăle,
Cînd le vine lunile.
Romînu să 'nveselește
Și către bulgar grăește:
Păzăște, bulgare, păzăște,
Păza, barza te ciocnește,
Automobilul te izbește,
Romînu te prăpădește,
Nu măi ai nici o nădejde.
Aoleo, bulgarule,
Ardă-ț' lumînările,
Iț' vîzui vitejiile,
Da ne-ai văzut armele
Și te-a prins frigurile,
De-ai împănat țările,
Ca să faci păciurile.
Bulgare, cîine panuc,
Noi te-am scăpat dila turc,
Ne-ai făcut țării bucluc,
Să-ț' pui jijeu la gît,

La picioare un butuc
Ca să nu măi miști din loc.
Bulgare, cîine turbat,
Toată iarna te-ai luptat,
Cu turcu și cu arap,
De multe țări ajutat.
Adrianopolu l-ai loat
Dreptu lor că nu le-ai dat,
Bulgare, te-ai incurcat.
Ieste sîrbu și cu grecu
Că te ajută cu pieptu,
Ai făcut pe idiotu.
Cine 'n doo luntrii sare
Să știi c'ala cade 'n mare.
Așa și tu cu-acel fapt
Pe tot' să-i fi împăcat.
Să li stat ca un împărat
De niminea supărat
Și răsbel ai declarat.
Și-ai intrat din nou în foc,
Turcu și-a venit la loc,
Ai rămas fără noroc.
Vez', bulgare, lăcomia
Că formează și prostia?
Tot iț' zicea România:
Lasă, bulgare, prostia
Că-m' vine-odată minia
Iutru la tine 'n Sofia
Și te-a bătut leturghia,
Că ț'ai pierdut omenia.
Sofia-a ta capitală
O să te facă de ocară,
O să rămîi fără țară.
O să-ț' pară rău pe urmă
Că-ț' rămîne țara mică,
Vine la Sîrbia 'n mină.
Vedem că bulgaru tace,
Ce zîc românii n'ar face.
Strigă: vin, sîrbule, 'ncoace
Să ridicăm steag de pace,

Vez' România ce face
Că nu mă lasă în pace.
Sirbia, Bulgaria,
Muntenegro, Grecia,
La mijloc România.
Intr'o zi să aduna,
Mina cu toții își da,
O mândră pace făcea.
Bulgaru tace chitic,
De zis nu zice nimic.
Romînu ieste deștept
Și la toț' le face drept
Și de-acia că pornea,
Iute Dunărea trecea,
În București că s'oprea
Șapte crai, șapte 'mpăraț,
'Npreună cu deputaț'
Cu paisprece delegaț'
Dintre toț' cei măi înalț'

Răscoala din 1907

Fire-a focului, Moldova
Dedeși cu ciocanu 'n tobă,
Ne făcuși țara de vorbă.
Pe unde a mers studenții
A rămas numai pereții.
Și au rămas coașele
Par' că sînt santinelele.
Da boierii ce făcea?
Vedea averi că ardea;
Bagaju și-l așeza,
Cocoanele, copii și-i loa
Și 'n trăsură să suia
Și la gară să oprea
Și trenu, frate, că mi-l loa,
La București să oprea
Și la palat că mergea,
De departe 'ngenunchia

Să 'mpace pe-ai blestemaț'.
Făcea pace, făcea acte,
La toț' dreptu să le 'mparte,
Căci cu toț' să fie frate
Și să ție la dreptate,
Până 'n ora cea de moarte.
Par'că s'auz' și să nu crez'
Că turcu cu albanezu
Să ceartă pe interes,
Ba să ceartă și ciocnesc
Im' vine să mă 'nviollez,
Să trec Dunărea în chez,
Să mă duc să-i potolesc.
Da să-i las să văd ce fac
La urmă tot io-i împac.
C'ășa sîntem noi romîni
Să 'mpăcăm pe toț' păgînii.

Și de-aproape să ruga:
— „Împărate,
Luminate,
Cum judeci o țară întregă
Fă-ne și nouă dreptate,
Ne-a ars țara jumătate”.
Și cocoana ce zicea?
Mi să dusă averea
Rămasă dila tata,
Să-ț' trăiască regina”.
Pe rege o milă l-ajungea,
La cameră să ducea,
Toț' boierii că-i sfrîngea
Și-o lege, frate, că da,
De scria ordin în iea.
Dacă nu ierea asedu
Nu să potolea nărodu.

Un ordin, frate, că da,
Căpitan Popescu că-l primea;
Ordin la gorniști că da
Ca să sune adunarea,
Și ordin că le da.
Toată armata venea.
Îi îmbrăca, îi înarma,
Tunuri de ased le da.
Cu ierburi le încărcă
Și la gară să oprea
Și la tren că să înbarca,
La Băilești să oprea,
Ocol comunii că-i da.
Tunurile le-așeza
Și începea a trăgea.
Cășile mi să aprindea

Și lumea să spăimînta
Și cîinii schelălăia
Popa și cu primăria
Înainte că ieșea,
Mîinile 'n chiept le punea,
C'uo picior îngenunchia,
Frate și mi să ruga.
Căpitanu d'auza
Oștile le aduna,
La tren că să suia,
La București să oprea,
Pace 'n țară să făcea.

Comunicată de Niculae Ghîrgulescu
auzită dela bătrîna lui,
Rudari-Dolj.

Răscoala din 1907

Cobori Doamne pe pămînt,
Vez' Romîni ce-au făcut!
Da nu știu ce le-a venit
Iei tot par'că a 'nebunit:
Toată țara și-a pîrlit.
Răscoale s'au început,
Dupe iarnă s'a clocit.
C'a fost niște ispiioni
Cam trimeși de nește domni;
Liga 'n oraș cu jurnale,
Zdrîncul în țară umbla tare,
Iel, cu icre de vînzare,
Punea țaranii la cale
Unu pe-altu să să omoare.
Să le ardă munca 'n vilvare.
Doamne, par'că ț'erea jale!
Unu Zdrîncu și altu Liga
Ne băga 'n țară intriga,
De să 'ntărita opinca.
Zicea că nu știe trica.

Veni armata cu flinta,
Trage 'n baba, trage 'n tica,
Făcu țara de nimica,
Spurse țaranului tivga.
Bate-l Doamne, și-l omoară,
Care a pus picioru 'n scară,
De-a pornit întîiu în țară
De-a vrut să facă răzvală,
Că ne-a făcut de ocară,
Multă lume să 'mpușcară
Și pe multă o arestară,
Ardă-te focu, Moldova,
Din tine să 'ncepu vorba,
Par'că ne sunași cu toba
De să 'ntărita revolta,
Ne-a aflat toată Europa.
Moldoveni pentru ovrei,
Muntenii pentru ciocoi
Că arendași prea sînt răi,
La iei cinci și la noi trei

De-aia s'a chitit pe iei.
 Deci să mă ascultați, frate,
 Să vă spui de-o noutate :
 Da sînt timpuri delungate,
 În țară n'am avut revoalte.
 Acum ieream în potoape
 Dila patruzeci și opt
 În țară nu am avut revoalte.
 Acum ieream în potop
 Că ardeam de vii în foc.
 Acum nouă sute șapte,
 S'a făcut mare revoalte,
 S'a făcut grele păcate.
 Cîte sate împrejurate
 Avea conace de-o parte,
 Le și puneam foc la toate,
 Case înalte, ca palate,
 Azi să atle dărimate,
 Distruse și surupate,
 Jefuite și furate;
 Și magazine cu bucate
 Și pătulele 'ncărcate,
 Mori cu aburi minunate
 Le stropea cu gaz să ardă.
 Nu s'o vedea din păcate.
 Care a făcut aceste fapte.
 Da la noi cine-o 'ncepea ?
 De cu toamnă Giubega,
 Primăvara Galicea,
 Bătă-le maica Precesta,
 Măi bine nu le-oi zicea
 Că de 'mpușca Galicea,
 Atuncia dimineața,
 Nu să făcea nimica
 Și de-aicea să puneam
 Galiciuica, Giubega,
 Rudaru și Galicea,
 Virtopu, Caraula,
 Orodolu, Plenița,
 Oprișoru, Izimșu,

Teiu și Gubaucea,
 Cleanovu și Brabova,
 Vela și Terpezița,
 Plopșoru și Sălcuța
 Și de-aci 'n toată țara.
 Mare foc că să puneam,
 Multă lume să 'mpușca.
 La Afumaț' să termina.
 Numai la Poiana 'n vale
 Nu să prea făcea răscoale;
 Nu vrea oameni să să scoale,
 Singuri sașii făcea scandale,
 Ca lumea să să omoare.
 Da în dăbravă, pe păduri
 Sînt oamenii cam naduri
 Umblă ca nește panduri,
 Ia împușcat ca pe iepuri
 Că și-a făcut-o sînguri.
 Da 'a Sălcuța de pădure,
 S'a omorît multă lume :
 Impușca om, ca pe cîine.
 În Sălcuța în obor
 La Nae Pop la cuptor,
 În fața unor negustori,
 Căpitani și ofițeri
 S'a făcut mare omor ;
 Curgea sîngele isvor,
 Par'că a fost la abator.
 Armata noastră, armată !
 Tot un sînge și o soartă,
 Are legea ?
 Trage 'n frate, trage 'n tată
 Să stea țara stîmpărată.
 Soldatu are dreptate,
 Că-i șade șefu la spate.
 Dacă nu trage îl bate,
 Ba îl condamnă și la moarte.
 Trage 'n tată, trage 'n frate.
 Să stea țara 'n libertate.
 Dacă nu făcea împușcarea

Venea peste noi Ungarea ;
 Dacă nu făcea asediu,
 Nu să termina inendiu,
 Nu să stîmpăra norodu.
 Iț' văzui curaj, țărene !

Că fugeai fără ismene
 Și te 'mpușca fără vreme.

Răscoala din 1907

Foaie verde viorea,
 'Ntr'o sîntă Dumineca,
 Cîm' să premenea lumea,
 S'a 'ntărit birjeria,
 S'a 'nsfințat poliția.
 Foaie verde mărgărit,
 Cobori, Doamne, pe pămînt,
 Vez' țărenii ce-a făcut :
 Dupe iarnă s'a vorbit,
 În primăvar' a ieșit,
 Răscoalele le-a pornit.
 C'a fost nește ispioni,
 Trimeși dila nește domni,
 Țara s'o ispioneze,
 Opinca s'o 'nviolate.
 Să să răscoale cu totu,
 Să i să 'mpartă pămîntu !
 Bate-l, Doamne, de-l omoară,
 Pe-al de-a scos răscoala 'n țară
 Multă lume să omoară,
 Parte din iei să 'mpușcară...
 Cine a 'nviolat opinca ?
 Unu-i Zdrîncu, și-altu Liga,
 De-a băgat în țară frica...
 Zicea că nu știe frica.
 Veni armată cu flinta,
 Trage 'n muma, trage 'n tica
 Sparsă țăranului tivga.
 Ț'ai văzut coraj, țărene ?
 Că fugeai făr' de izmene
 Și te 'mpușcai făr' de vreme,

Vai de păcatele tele,
 Ale multe și-ale rele !
 Moldova pentru ovrei,
 Muntenii pintru ciocoi
 S'a răscolat, vai de iei !
 Arindașii sînt prea răi,
 Nu vrea să știe de noi.
 La noi una, la iei trei,
 De-aia ne-am chitit pe iei.
 Că ne loa una și una,
 La tot pogonu găina !
 Cînd mergeam la socoteală,
 Măi datoram înc'o vară...
 Ce să mă fac, frățioare,
 Că mi-e gîndu la pogoane,
 Că-m' mor copii de foame !
 Pentru-o vacă ce aveam,
 Toată vara clăcăceam.
 Venea țăranu la scară
 Cu căciula subțioară
 Și mi-l dă pe ușe-afară...
 Ce să mă fac, frățioare ?...
 Și o foiță de ardei
 Pe anu cînzăci și trei,
 Cînd s'a 'ncoronat Știrbei,
 Puneai plugu unde vrei,
 Și-m' arai pe cît puteai,
 Și-m' dai tot din zece una,
 Aia ierea vreme bună !
 Iar cînd veni domnu Ghica,
 Bătrînii răsuceau chica ;

Nu știa ce ieste frica!
Iar cînd veni și Carol
Ne-a lăsat cu capu gol.
Carol ie lege de neamț
Bagă pe țaran în lanț.
Iar cînd a fost domnu Cuza,
La ciocoi le plesnea buza.
Domnu Cuza om cu cap,
Pe noi ne-a delimitat,
Cite șapte-opt pogoane
De-am scos copii din foame.
Ne-a dat atunci ce ne-a dat.
Cum Dumnezău l-a lăsat.
De casă, șapte pogoane,
Auzî-l și vezi-l, Doamne;
Odinește-i sufletu
Că iel ne-a dat pămîntu,
De să hărăne omu!
Pămînt omu de-ar avea,
Nu s'ar măi înviola!
Pămîntu ne-a devenit
La fraț', surori împărțit.
Și-o foiță de trifoi
Bată-vă legea, ciocoi,
A venit vremea de-apoi!
Să punem primar din noi,
Să judecăm pe-ai ciocoi;
Să 'njugăm cocoanele,
Să arăm pogoanele.
Cite cuiburi în pogoane,
Atîția draci în cocoane!
Cite nuiele în zăvoi,
Atîția draci în ciocoi!
Și-o foiță de mohor,
La Nae Pop la cuptor,
S'a întîmpat mare omor.
Cură sîngele isvor,
Par'că ar fi la abator...

Armata noastră, armată
Tot un singe, tot o soartă:
Trage 'n mumă, trage 'n tată
Puie țara 'n libertate.
Soldatu are dreptate,
Că șade șesul la spate.
Dacă nu trage, mi-l bate;
Ba-l condamnă chiar la moarte
Ș'o foiță, foaie lată,
Să fii, țară, stîmpărată
Si bine asigurată!
Foaie verde, foaie lată,
S'a ivit steaoa cu coadă.
Băgă pe ciocoi în groază.
Nu ieste veste curată!
Or' de răsboi ni s'arată...
Steaua cu coadă ivită,
Pintru ciocoi ie gătită,
Ne-a mîncat inima friptă.
Foaie verde viorea,
Vez', Oltenii ce făcea?
La Iliescu mergea,
In Drăgoești, la Geamăna.
Iliescu că-m' pleca
Și acasă nu-l găsa.
Și-o foiță trei spanace,
Ii da foc pi la conace,
Și ardeau conacele,
Rămîneau coșurile;
Le batea vînturile,
Știi ca santinelele...

Cules dela Mărin Trașcă (Viorean),
lăutar, din com. Ionești-Mîncului,
jud. Vîlcea, în 1909,
de Const. Danillescu, institutor
R.-Vîlcea.

Răsboiu cel Mare

Foaie verde de alună
Colea 'n vale la fîntînă
Plîng doi fraț' de-o mumă bună
Și-o fetiță mi-i îngînă...
— „Taci fetiță nu 'ngîna
Că nu plîng de mila ta;
Plîng de mila maicii mele...
M'a ursat să trag durere,
Să trag noaptea la ghiulele,
Cu tunu c'obuziere.
Cu arme mitraliere.
Și-o pustie de ghiulea,
Doamne, cum măi vîjția
Lîngă mine exploza,
Cu pămînt m'amesteca.
Sanitarii mă vedea
Și la mine că venea,
Pe brancardă m'arunca,
La spital că mă ducea
Și 'ncepea a mă pansa.
Mîna 'n pozînar băga
Și toț' banii mi-i loa.
Foaie verde bob areu,
Mîndro, cînd oi muri ieu,
Să vi la mormîntu meu
Și dila cap pân' la picioare
Să semini tot tîmlioare;
Și dila cap pân' la mijloc

Să sameni tot busuioc,
Că tu n'ai avut noroc
Să stai cu mine pi-un loc.
Foaie verde trei granate,
A trimes regele carte
La fetițele din sate
Să poarte părul pe spate.
Să nu poarte busuioc,
C'a băgat flăcării 'n foc;
Să nu poarte nici mărgele
Că flăcării înoată 'n singe...
Foaie verde flori domnești
Cobori, Doamne, și privești
Lupta dila Mărășești,
Cum se pun spate la spate
Și trag cu tunul de moarte
Și pe dealuri și pe vâi
Curge sîngele șiroi,
Curge sînge turburat
Cu pămînt amestecat.
Averescu om deștept
Trage-armata la Siret
Iar Machenzen omu prost
Bagă armata fără rost.

Făcut de Radu dela Glubega

Soldatu Nicolîță

Dacă poliția bate,
Soldat a suferit moarte,
Toată poliția cade,
Funția lor cin' s'o poarte?
O s'o poarte al de poate
Și al de le știe pe toate

Și ieste om cum să cade,
Care creștinu nu bate.
Pentru-o viță de păgîn
Să omoare pi-un creștin,
Pentru un turc nebotezat
Să omoare pe soldat?

Aproape-ș' făcea miliția
 Să-ș' dea 'n primire muniția,
 Dar soldatul Nicolăița
 Vrea să-ș' vadă locuința,
 Tocm'n sat la Gogoșița,
 Und' l-a făcut muiculă.
 Da într'o zi de sărbătoare,
 Plecă și iel la n'implare
 Și la cumetrele sale
 Și-i ieșea un turc în cale,
 Ce avea opinca mare,
 Zicea că i-a loat parale,
 Cu cuget ca să-l omoare.
 Pentru o dragă de amantă,
 Il da comisiei șireată,
 Să punea pe iel să-l bată,
 Unghii dela mîini să-i scoată,
 Persoană nevinovată.
 Da nu-l bătea cum să bate
 Și-l bătea bătăi de moarte,
 Dila mîini unghi fi scoate,
 La subțiori oo coapte,
 Li ardea carnea pînă'n coaste
 Și mîinile pînă'n coate
 Și au făcut mari păcate.
 Să vez' cum îl canunesc,
 Spînzurat cu capu'n jos,
 Ca jilovii pe Hristos
 Și cu picioarele'n sus,
 Ca jilovii pe Isus
 Și tot că nu le-a ajuns,
 Și foc pe burtă i-a pus
 Și mi-l bătea de-l despica,
 Cu arsură că-l beșica.
 Zicea soldatu de frică
 Să-l lase din spînzurat,
 Că iel banii i-a loat,
 Sint la cazarmă n'nt'un pat,
 Sub o saltea i-a băgat.
 Comisarul-i loa 'n samă,

Pleca cu iel la cazarmă,
 Da cînd să vedea 'n cazarmă
 Să jura pe a lui mamă,
 Că n'a furat nici-o scamă,
 Ofițerul nu-i loa 'n samă
 Să punea pe iel c'o blană
 Să-l... 'n tată și 'n mamă:
 — „Dă banii la cea persoană”
 Ba-i mîi trăgea cite-o palmă,
 Il da afar' din cazarmă,
 Și iar il loa comisaru,
 Și-l bătea cu pălimaru
 Și-l depărta de soldat'
 Și-l bătea de-l săca la fîcaț'.
 — „Domnilor, să mă lăsaț',
 De mine sint banii loaț',
 Sint într'un loc îngropaț',
 Colo 'n vale lîng'-un șanț”.
 Pleca cu iel ca să-i scoată
 Și banii ca să-i găsască,
 Ce focului să-i găsască,
 Dacă nimeni nu-i îngropase?
 Cu iel îndărăt să 'ntoarsă,
 Iar încep să-l canonească,
 Să-l lege, să-l chinuiască,
 Și grumaji să-i răsucescă.
 Soldatu iar cuvîntează,
 Din bătăi să-l încetează,
 De moarte să spăimîntează:
 — „Banii i-am trimis acasă,
 A venit la mine-un moș
 Și i-am trimis la Gogoș”.
 Lîngescu, de bucurie,
 Il deslegă din frînghie,
 Porunci birja să vie, —
 Cu soldatu 'n iea să suie
 Și 'ncepu pe drum să mîie
 Și pe drum să veselească,
 Că banii o să-i găsască,
 La birjar o să plătească.

Ce-o rămîne să 'mpărtaşcă.
 Mergea soldatu 'n Gogoș
 Și-i venea sufletu 'n coș.
 Ce zicea bietu soldat,
 Să vedea la iel în sat.
 — „Copii, nu sunt vinovat,
 Ieu nimica n'am furat,
 Tot de fric'-am cuvîntat.
 Vedeț', părinț', vedeț', fraț',
 Și consilieri și de-ilalț'.
 De mine sînteț' rugaț'
 De-aicea nu mă mîi daț',
 La atîția cîini turbaț'.
 Că de Luni și pînă Marț',
 De cînd mă bat și m'a ars,
 De mă sacă la fîcaț'.
 Dacă-aveț' bună idee,
 Nu mă daț' din primărie,
 Ce mi-a făcut ăsta mie,
 Sunt bătut, făcut piftie,
 Număi Dumnezeu mă știe”.
 Primaru pâr de coraz,
 Părinții au fost potcași,
 Consilii nevoiași,
 Iar li l-au dat la oraș.
 Din Gogoș pân' în oraș,
 Il punea la cai lăturaș,
 Și-l mîna ca pi-un poștaș,
 De a fost iel mult păgubaș.
 Mergea soldatu cu chieptu,
 Măi bine di-un kilometru
 Și cu clopotu la gît.
 Ca să vez' cît a fugîț',
 Clopotu l-a zdrăncănit,
 Cu biciușca l-a bătut,
 Un kilometru măi mult,
 Pân' soldatu s'a 'necat,
 Din picioare a picat
 Și caii că l-au călcat,
 Birjaru s'a spăimîntat,

Jos din birje că s'a dat,
 Cu coraj a cuvîntat:
 — „Domnilor, nu vă păcat,
 Omoriț' acel soldat,
 Il suie 'n birje ca pe sac.
 Cînd mergea cu iel în birje,
 Iei avea o mare grije.
 Vedea că soldatu moare,
 Făcă muc de luminare.
 Dacă-l vede că 'nviază,
 Tot nu să îndestulează,
 Mergea ca să-l canonească
 Și-i fierbea oo 'n căldare
 Și-i punea la subțuoare
 Și mi-l strîngea cu ștergare
 Pân' soldatu-aproape moare.
 Da cînd il vede că moare,
 Il scotea 'ntr'o depărtare,
 Lîngă Craiova cea mare,
 Punea o strajă 'n picioare
 Li plătea noo parale,
 Îndată ce soldatu moare.
 Să-l arunce 'ntr'o vîltoare,
 Să-l scape de hangarale.
 Și se vorbea pin birjari,
 Il dovedea un birjar,
 'L-atla domnu Ciocazan.
 Ce ie 'n Craiova lipan,
 Mina dreaptă a lui Brătian
 Și-a lu domnu Stolojan
 Și curat liberali
 Descopere crime mari.
 Iute merge la primari
 Și la domnu Procuror
 Și le vorbea cam cu zor
 Că s'a făcut un omor,
 Fără nici ostaș al lor.
 Mergea la bietu soldat,
 Unde ierea iel aruncat,
 Cu vardianu la cap.

Și găsa soldatu mort,
 Cu pușta suflet în chiept
 Și-l pune la un birjar
 Și-l trimetea la spital.
 Anunța doctori de-i mari,
 Partidă de liberali.
 Pe soldat îl vizitează
 Și la rane îl pansează,
 Ca soldatu să 'nvieze
 Ceva să ne povestească.
 Poliția vrea să 'ncurce.
 Pe lângă spital se 'nvirtea.
 Vrea soldatu ca să-l fure.
 Să-l arunce, să-l ascundă,
 Ca faptu să nu s'audă.
 Ce ierea să să lipească,
 Că Ciucazan publicase
 Și 'n București să aflase.
 Vorbise pin telefon
 Cu Ministru de Interne
 Ce-a făcut bietu soldat.
 Doctorii l-a constatat
 Și la rane l-a pansat,
 Pân' soldatu-a 'nviat.
 Dacă soldatu 'nviază
 Și 'ncepea să povestească
 De minciuna păgînească,
 De bătaia jidovească:
 — „M'a bătut domnu Lungescu
 Și cu Ștefan Ștefănescu,
 Iei și-au făcut interesu
 Că pierduse turcu fesu
 Și 'n judecată s'a dat,
 Aici în centru la palat,
 Cînd să 'nfățișa soldatu,
 Venea orașu și satu,
 Ierea să cază palatu,

Judecată de soldat,
 Az', mline s'a aminat,
 Advocații s'a certat
 Opt zile necontenat,
 La a de opt s'a termenat
 Acuzații s'a condamnat,
 Da pușini s'a arestat
 Dupe cum făcuse-âl fapt.
 Ce făcea domnu Lungescu
 Și cu Ștefan Ștefănescu
 Iei și-a pierdut interesu
 Și și-a dobîndit arestu,
 Cum a făcut acea faptă,
 Tot ca un cîine odată,
 Cînd a trecut peste apă
 Și-avea 'n gură bucată
 Și și-a văzut umbra 'n apă
 Și a vrut să să repeadă
 Ca să ia și pe ailaltă
 Și-a căzut și aia 'n apă
 Și-a rămas fără o bucată,
 Așa și cu cel fapt:
 Avea leafă, avea grad,
 Avea cinste la palat
 Și trecere către sat,
 Măi cere și la soldat,
 De păgîn a ascultat.
 L-a bătut, l-a spînzurat,
 Intr'o pădure l-a băgat,
 Să-l impuște l-a spăriat,
 La o birje l-a mînat,
 Cu bicișor l-a mînat,
 Nici-un ban n'a căpătat
 Și arestu l-a infundat.

Făcut Radu dela Glubeș

Vlaicu

Foaie verde sălcioară,
 Intr'o zi de primăvară,
 Bună veste intră 'n țară;
 C'a venit du peste munț',
 Din frumosu sat Bișinț',
 Făt frumos și tinerel
 Numit Vlaicu Aurel.
 Și-a venit cu 'n tainic dor
 Să cuprindă lumea 'n sbor,
 Ca un șoim vestit pe plai
 Dupe vremea lu Mihai
 Și s'așează 'n București,
 Lîngă curțile domnești.
 Fermeșind o lume 'ntreagă
 Cu-a lui pasăre pribeagă,
 Ce sbura tot peste Carpaț',
 Către frații înștrăinaț'.
 Da nu trecu 2—3 ani,
 S'aprinde focu 'n Balcani,
 Cînd Romîni au sărit
 Iei pe loc i-au potolit,
 În frunte cu Vlăicușor
 Ce făcea minuni în sbor.
 Frunză verde trei tufani,
 Vlaicu-m' trece spre Balcani,
 Făcînd recunoașteri mari,
 Cu a lui pasăre măcastră
 Drept în Sofia să iasă,
 Suindu-să tot măi sus,
 Ca să nu fie ajuns.
 De tunu bulgarului,
 Pe munții Balcanului.
 Vlaicule, Vlăicușu mamii,
 Cînd ai trecut tu Balcanii
 S'au înspăimîntat bulgarii.
 Iar Danef cînd te-a văzut,
 Te-a văzut s'a înspăimîntat,
 Repede pacea 'ncheiat

În oraș la București,
 Fală țării romînești.
 Vlaicule, Vlăicușu mamii,
 Așa ț-a voit dușmanii.
 Cînd ai dat să treci Carpații
 Să dai mina cu toț' frații,
 Norocu te-a părăsit,
 Pasărea s'a prăbușit
 Și pe tine te-a sdrobotit.
 Cu salvarea te-a loat,
 În Cîmpina te-a băgat,
 Doftorii te-a 'mbălsămat
 Și la trin te-a așezat.
 În București te-a adus,
 La Sf-tu Gheorghe te-a pus.
 Te-a ținut 2—3 zile,
 Ca să vie toț' la tine;
 Prietenii și-ai tăi fraț'
 Di dincolo de Carpaț'.
 Cu flori te-a încoronat,
 Decorație ț-a dat,
 C'ai fost brav și devotat.
 La groapă cînd te-a pornit,
 Pi la palat te-a oprit,
 Rege, Regină te plîng
 Cu toț' ministrii la rînd,
 Până cînd se-a băgat în mor-
 mint.

Armata ț-a defilat,
 De toț' fiind regretat.
 Popor întreg te-a jelit,
 Dila mare pân' la mic.
 Iar deasupra pe pămînt,
 Trei tetițe plîng la rînd.
 Plînge sora mare, frate,
 Cu păr auriu pe spate.
 Jelește cea mijlocie
 Cu păru până 'n călcie.

Iar cînd plînge cea mîi mică
 Frunza 'n codru să despică.
 Te-a plîns fraț',
 Te-a plîns surori
 Și-ai Ardealului ficiori.

Răsboiul European

Foaie verde foi cicoare,
 Cât e pămîntu de mare,
 Număi foc, potop și jale.
 S'a oprit luna din cale
 Și-a 'ntrebat pe sfîntul soare:
 Ce ne facem frățioare?
 Căci răsboiu se 'ntetește
 Și nu să mîi isprăvește.
 Ș'-altă foaie trei tufani,
 Arză-i focu de Balcani,
 Nimeni nu-i poate stinge,
 Să se sature de sînge,
 De sînge spurcat turcesc
 Și de sînge bulgăresc,
 Căci turcii și cu bulgarii
 Au aprins focu 'n Balcanii.
 Noi, românii am sărit
 Și pe loc i'am potolit,
 Pierzînd ai noștri soldaț,
 De holeră secerăț.
 Cu a noastră vitejie
 Am făcut pace, frăție.
 În Balcanii infierbîntați
 De bulgari și de ceilalț'.
 Frunzuliță măr roșcat,
 Tot omu sa bucurat,
 De pace că s'a încheiat,
 Dar vai amar s'au înșelat,
 Căci răsboiu blestemat
 Din Balcani dor s'a mutat,
 La apus peste Carpaț

Din apus la răsărit,
 Șapte țări s'au pregătît
 Și răsboiu a 'nceput,
 Măi grozav și mîi cumplit.
 Foaie verde foi ca macu,
 Sări întii austriacu,
 Să 'nghiță pe sîrb, sîracu,
 Cu țărișoară cu tot,
 Să-i scoată limba di-un cot
 Cînd să-l ia la dumaticat,
 Unguru s'a înecat,
 Crezînd că sint chiar cîrnaț'
 Plocon dela tata Franț,
 Și sbătîndu-se de moarte,
 Strigă neamțului cît poate:
 — „Scapă-mă de sîrb, firtate!
 Neamțu sbiară'n gura mare:
 — „N'am ce-ț face, frățioare,
 Că-mi stă rusul în spinare
 Ne-a intrat muscalu 'n țară
 Hai și tu să-l dăm afară.
 Foaie verde matostat,
 Germanu mai blestemat
 Și 'narmat până în dinț,
 Parcă și-a ieșit din minț',
 A pornit ca vijelia
 Ca să 'nghiță pe Rusia
 Și cu restu de armată,
 Ocupă Belgia toată,
 Vrînd să meargă la Paris,
 Dar cu Franța a dat chiks,

Pe Marna li sa 'nfundat
 Trănteală bună-au loat.
 Și de-atunci mereu se bat
 Fără nici-un rezultat,
 Răsboiu iute sa 'ntins,
 Dar vai de muntenegrean,
 Și de bietu sîrb sârman,
 C'au luptat iarna și vara
 Și le-a loat dușmanu țara.
 Foaie verde lăcrămioare,
 Așteptăm în nerăbdare,
 Să vedem ce sfîrșit are,
 Acest sîngeros răsboi,
 Ori ne-așteaptă și pe noi?
 Căci și noi ne-am pregătît
 Și multe-am mîi suferit.
 Cam de vre-o doi ani de zile.
 Numa 'n concentrări ne ține
 Cîte-o lună și mîi bine.
 Cînd te 'ntorci pe-acasă iară,
 Să-ț' mîi vez de trebușoară,
 Nu trece 5—6 zile,
 Iată ordinul că-ț' vine,
 Ia-ț' potecuța și pleacă
 Că nu ie lucru de șagă!
 Ne-a strîns tot ce-a fost bărbat
 Și scutit și dispensat.
 Ba chiar și pe reformat,
 Instrucție la 'nvățat
 Ca să fie bun soldat.

Și-altă foaie busuioc,
 Noi cînd vom intra în foc,
 Europa a cuprins.
 Învrăjbind frate cu frate,
 Au loat foc țările toate,
 Talianu cu englezu,
 Au dat mina cu francezu,
 Iar turcu și cu bulgaru,
 Poartă neamțului samaru,
 Pînă 'ntr'o bună zi,
 Cînd șalvarii le-o plesni,
 Atunci vere să te ții.
 Nu vom ține hora 'n loc.
 Vom întinde hora mare,
 Până 'n vechile hotară,
 Desrobînd ai noștri fraț'.
 Ce's de veacuri subjugăț'.
 Și vom face să dispară
 Granița dinspre Carpaț',
 Să vedet' atuncia joc;
 Cu toț' frații la un loc.
 De-o vrea bunu D-zeu,
 Să fie pe gîndu meu,
 Să sfîrșim al nostru joc
 Cu bine și cu noroc;
 Să să 'ncehe între popoare,
 Pace veșnică și tare
 Și să făurim sub soare
 România noastră mare.

Dela Șt. St. Tuțescu.

Ocuparea Sîrbiei

I-auz' mîndră Romînie
 Tunurile cum bubue,
 Calafatu să dîrdăe
 Și Cetatea să sguđue,
 Dunărea geme a pustie,
 Pecum are să rămie

Că-i o mare bătălie.
 S'a pus pe biata Sîrbie
 Ca s'o distrugă de vie,
 Ca țară să nu mîi tie.
 Germania și Austria,
 Bulgaru și Turcia

Iei s'a pus pe Sîrbia
 Ca să-i distrugă țara.
 Ia să vez' și Sîrbia
 Și-a mutat capitala
 Tocmai sub Albania.
 Acum e 'n Italia
 Cu toată popularea.
 Sîrbia noastă cea bună
 Cît ie de mică și jună,
 Iea n'a fost sub nici o mînă,
 Singură și-a fost stăpînă,
 Și-i țara cea măi bătrînă,
 La multe țări l'este mumă.
 Și ce zic țările acuma,
 Văzînd c'a bătut-o bruma;
 „Haideț' s'ajutăm pe muma,
 Să batem moartea și ciurma”.
 Cine-i ciurmă și holeră?
 Bulgaru cu vorbe rele,
 Unguru cu tapte grele,
 Și turcu din Dardanele,
 Și Germanu în paipanele,

Airoplane și flotile,
 Cu tunuri și cu ghiulele,
 Incins cu mitraliere,
 E minunat de răsbele
 An, pe vară într'o vreme
 A făcut rușului rele
 Loase rusu la perghete.
 Da pe toamnă s'a 'ntors rusu
 Și s'a pus pe iel ca ursu,
 Germanu îmbrăcat ca fusu,
 Germanii subțiri să poartă,
 Da nu țin bine la toartă,
 La vreme ra și la sloată.
 Că a căzut o zăpadă
 Și stau germanii grămadă
 Inghețat', făcut' scovardă,
 Și ducea rusu pe stradă
 Sute, mii, germani soldat'
 Toț' în Rusia băgaț'
 Inghețat' și degerat'
 Ca de prizonieri loat'.

Făcut de Radu dela Giubega
 Colecția Tuțescu.

Sub ocupație

Romînie îl' făceai placu,
 Incurcași pe vară olacu,
 Nu știai cum va merge veacu,
 Porniși îndărăt ca racu.
 Păza, Rumine, păzăște,
 I'auz' tunu cum trăznește,
 Germanu te urmărește,
 Unguru te ocolește
 Și bulgaru te oprește,
 Nu măi e nici o nădejde.
 Fugiț', Rumîni, fugiț', fraț',
 Care sinteț' înarmaț'
 Și sinteț' buni soldați,
 Pășiț' iute și 'ndemnați

Să treceț' Oltu la fraț'.
 De germani sinteț' scurtaț'
 Și vă sacă la ficaț',
 Fugiț' iute, treceț' Oltu
 Că v'ajunge idiotu.
 Sau staț' în loc și vă predaț'
 Armele jos le lăsaț'
 C'acum sinteț' ocupaț',
 Cînd oi zice de-o săcară,
 Ne-a intrat germanu 'n țară
 Frică n'e că ne omoară.
 Da nu impușcă, nu omoară,
 Dor ne-a făcut de ocară.
 Ne-a lăsat în pielea goală

Fără haine, fără țoală,
 De nu putem eși afară.
 În casă nu ne-a lăsat nici
 chioară,
 Ne-a lăsat și făr' de oară.
 Ne-a loat găinile
 Și ne-a mîncat rațale.
 Ne-a 'mpușcat și clinele
 Nu măi vedem binele,
 Ne învățăm cu relele.
 Rață, gîscă, porc ce ai
 Cată toate lui să-i dai
 Ba 'ți ia sacu cu mălai,
 Aici nu măi e de trai.
 Ne învățăm cu chiu cu vai.
 Ne-a lăsat țara săracă
 T'ia vițalu di la vacă,
 Te pungășește pin lacră,
 Nu-ț' lasă nici sare 'n troacă.
 Rumînu ce-o să să facă?
 Să sae de viu în apă.
 Că rău ne-a făcut în țară,
 Pagubă și jefuială,
 Rușine și sbânțuială.
 Fetițe de zece ani
 Sint supuse la germani,
 Că sint viță de jidani.
 T'ia soția di lingă tine
 Fără frică nici rușine,
 Pleacă cu iea pin grădine.

Ca să zici mîna a pune,
 Fără frică te răpune,
 Nu măi este nici un bine,
 Ne-a băgat țara 'n rușine.
 Săriț', Americi, bogate,
 Săriț', Europe 'nbinate
 Care sinteț' măi bogate
 Și de mărfuri încărcate,
 Săriț', faceț' o dreptate
 Și porniț' încoa pe ape
 La țările blestemate.
 Pe noi să află păcate
 De trei ani și jumătate,
 Număi în sînge și moarte,
 Doamne, ce-o fi vinovate.
 Săriț', faceț' o dreptate
 Să rămie împăcate.
 Săriț', bine judecaț',
 Pedepsit' pe vinovaț'
 Ca să rămie 'npăcaț'
 Și voi să fiț' deslegaț'.
 Împăcaț' răsboaele,
 Să deschideț' schelele,
 Să porniț' mărfurile,
 Că le doresc țările.
 Că sint patru ani în cap
 De cînd noi n'am cumpărat
 Stambă mindră și bumbac.
 Am rămas și despoiat,
 Mătuși fără cîrpă 'n cap.
 Făcut de Radu dela Giubega
 Colecția Tuțescu.

Lupta dela Verdun

Ascultați la mine acum,
 Dupe jurnale vă spun
 La creștini și la Rumîni,
 De luptă dila Verdun,
 Între francezi și germani.
 Au fost lupte pe deplin,

Moarte multă cu venin,
 Le cetești și să te 'nchini
 Și să țli să nu suspini.
 Că germanu cam nebun,
 Trăgea ca orbi 'n Verdun
 Ca să fie el stăpin.

Și francezu soldat bun,
Imbrăcat bine 'n costum,
Ii trăgea tun peste tun,
De făcea pin germani drum
C'avea loc să meargă un trin.
O! Ce moarte ce sudom!
Pe ceas cădea un milion,
In grămadă om pe om.
Și ce moarte cu sudoare,
N'aveau loc nici să răstoarne
Stau morți ca snopi 'n picioare
Și francezi cădeau și iei.

Mii și sute de mii
De germani a fost sudoame,
Au fost cam 3 milioane.
De când lumea și pământu
De când Marea și cu Prutu,
Și cu Macedon împăratu
Au fost lupte multe, multe,
Nu s'a înspăimântat pământu.
Dar acuma cât trăim,
Cât om fi, să pomenim,
La copii să povestim,
De lupta dila Verdun.

Colecția Tuțescu

Guvernelor

Guverne, guvernator,
Bine-ai ținut de surori,
Armata ca nește flori,
Mândră ca nește bujori,
Intre fraț' și 'ntre surori.
Din guvern ese o parte
Ne-a făcut acum o psă
Guvern cu inima lată,
Sîrea cuștu din teacă
Să vadă a noastă armată
Măi întli mobilizată
Și țara 'n război băgată,
Pintru o arșită de bucată
De sute de ani neloată,
De noi erea cam uitată,
Am sluit armata toată,
Ba și multă ieste moartă,
S'a împușinat din armată.
Romînia noastră mîndră
Țară mică și rotundă,
Cu populație multă,
Foarte bine pricepută
Și de război ne' ntrecută.
Și avem și noi armată

De nu e 'n Europa toată
Dar ieste un colț peste apă,
Aia nu este curată,
Dobrogea țară 'ncurcată,
Turci, bulgari, amestecată
De se țin numai de ceartă
Dar ar trebui schimbată,
Dar dincoace mult e mîndră
De trei ani iea stă neutră
Dor cetește și ascultă
La Europa cum se luptă.
Și de război e gătită
Muncește și face muncă
Și Europa o ajută
Și pe vrăjmași îi împrumută.
Le-am dat grîu, le-am dat

porumb,

Acum îi măi cinstim și cu
plumb,

Romînia a răbdat,
Intr'o zi s'a dat pe lat,
Nu pe apă... pe uscat
Și cu tren accelerat,
Ca o șoavă a sburat,

In Austria a intrat,
Fără a fi mobilizat.
Generalu Averescu
Singur face interesu
Mari oameni îi face prețu
Poate și domnu cu soțu
Simbătă pe la o vreme
Cu două batalioane
S'a înarmat de ziceai, Doamne,
Și le-arunca 'n vagoane.

Ungurii speriaț' de foame
Iei alergau la vagoane,
La merinde, la bucate
Și-au fost sume de armate
Și i-a loat pe la spate.
N'a fost luptă, nici omor,
Ocupați prizonieri.
Acum afară de toate
Vedem că se luptă 'n parte
Multă rănire și moarte.

Colecția Tuțescu.

Impușcarea lui Ionel I. C. Brătianu

Să vă spui ce-am auzit,
Care jurnale a citit
Și mie mi-a povestit,
In București ce s'a făcut
Un lucru nepomenit.
Un țilhar bulgar bandit,
Un ciine nelegiuit,
Pe ministru l-a pîndit
Ca pe fiară la colnic,
Da a tras, da n'a glumit,
Să-l șteargă dupe pămînt.
L-a rănit, da n'a murit,
L-a ajutat Domnu Sfînt
Să măi fie pe pămînt.
Să vez' țilharu, banditu,
Ciinele, nelegiuitu
L-a înșelat sindicalistu
Și-a împușcat primu ministru
Nu i-ar măi ajuta Sfîntu.
Domnu Ministru Ionel,
In primu de minister,
Un țilhar bulgar mișel
Trei gloanțe de revolver
Cu cuget a tras in iel
Ca să-l distrugă la fel.
Unu 'n mîină, doo 'n coaste

L-ajungea aproape 'n spate,
Nimeni nu le putea scoate
Da al din mîină să poate.
Numa 'n carne pi sub piele
Da n'a răzbit la putere
Suferind gravă durere.
Cînd s'a făcut aceste fapte
Un tînăr a fost aproape
A fost la țilhar la spate,
Ala le-a văzut pe toate.
Să vez' țilharu bulgar,
Banditu și criminal,
Cînd faptu l-a săvîrșit,
Iel pe fugă s'a chitit
Și striga necontentit
Păziț' hoțu c'a fugit.
Pe cît iel a alergat
Și din gură a strigat,
Tînăru că l-a urmat
Da din ochi nu i-a scăpat
Un birjar l-a ajutat,
Cu birja l-a 'mpiedecat,
Până dînsu l-a 'nhățat.
Și l-a prins și l-a legat
Și revolveru i a loat,
L-a dus de-a fost cercetat.

Să vez' bulgaru bandit,
 Nimic n'a tăgăduit
 Spunea ce s'a petrecut
 Numit Gheorghe Lăcătușu
 Bandit mare și vrășmaș
 De ne-a spăimîntat orașu.
 Zis și Gheorghe Stoenescu
 Bandit mare și prost
 De-a 'mpușcat ministru nostru
 Nu știi cum să-i meargă rostu.
 Fost pe căile ferate,
 Nu i-ar face Domnu parte
 De luminare la moarte,
 C'a făcut grave păcate.
 Da cînd a fost arestat,
 Privinșă ca stru palat,
 La umblătoare a plecat,
 Dupe iel cu un soldat
 Geamurile că le-a spart,
 De sus din al doilea cat,
 Cu capu în jos s'a lăsat
 Ca să fie răposat
 Să nu măi fie întrebat,
 Da a căzut cam pe lat,
 O mină și-a fărîmat,
 La coaste s'a vătămat,
 Trei zile n'a cuvîntat.
 Doctorii l-a căutat
 Și 'n grabă l-a înviat
 Ca să spue adăvărat
 Pe iel cine l-a 'nvățat
 De ministru ne-a 'mpușcat.
 Cînd s'a 'mpușcat ministru,
 Ni s'a legănat pămîntu
 Cînd ministru s'a 'mpușcat,
 Toată țara s'a mișcat,
 Bucureștii s'a întristat.
 Cînd ministru s'a rănit
 Țara ni s'a pre clătît
 Bucureștii s'a mîhnit.

Da bulgare minte proastă
 N'avem lege în țara noastră
 Cum este într'a bulgărească,
 Că v'am usca ca pe iască.
 N'avem lege cum într'altă,
 V'am pune de viu în țapă
 De-am învățta țara noastră.
 Să facem o lege în țară,
 Să dăm bulgaru afară,
 Să-l trecem peste hotară
 Să vedem într'astă țară
 Cineva să măi omoară.
 Bulgare, lăptuitori
 V'at' apucat de împușcări
 Oamini mari de ministeri
 Cum să 'mpușcă în alte țări.
 Cum să 'mpușcă în Sîrbia,
 În deal în Portugalia
 Și-a căpătat frînghia
 Că și-a 'mpușcat Domnia.
 Iei și-a 'mpușcat regele
 Ca să schimbe legile
 Și a dobîndit spăngile.
 Sint acuma cîț'va ani
 Tot din bulgari din dușmani
 Iei s'a bucurat la bani
 Făcea în București scandal.
 Tot bulgar tot dușmanu
 Impușca pe Mihăileanu,
 Ce măi om erea lipanu,
 Mîna dreaptă a lu Brăteanu
 Și-a lu domnu Stolojianu.
 Și primu de învățatori
 De învață copii minori
 Și rumîni și negustori
 Mult' să află ofițeri
 Căpitani și 'ntre maiuri.

Făcut de Radu dela Giubega.
 Colecția Tuțescu

Trenu dela Balota

Foaie verde d'un pelin,
 Bată-te crucea de trin,
 Cum făcuși țării venin,
 Cînd te-ai dus la Severin!
 . . . . .
 Mi-ar fi drag să merg în trin,
 Da mi-e frica tot în sîn,
 Că trinu fuge frumos,
 Ama ie periculos,
 Că din gară până 'n gară,
 Tot ca o pasăre zboară,
 Ne frică că ne omoară!
 . . . . .
 Trinule ai fost vrășmaș,
 La gară la Filiași
 Da cîtă lume mîncăși?!
 Ce s'a 'ntîmplat?!... Într'o sară
 Doo trinuri la o gară,
 A fost trinu accelerat
 Șunu cu marfă 'ncărcat.
 Da ce marfă păcătoasă,
 Păcură marfă gazoasă,
 Mîncă o lume frumoasă!
 Da 'n trinu accelerat,
 Multă lume s'adunat,
 Cu boieri s'a 'mpreunat
 Și în trin s'a așezat.
 Atunci... a fost pe înoptat.
 Trinu ăl cu marfă încărcat,
 A făcut mare păcat!
 La gară puțin a stat,
 Dupe ala cum s'a loat,
 Dupe trinu accelerat,
 Și... pe drum cum a mînat?!
 A mers, ca un lup turbat!
 La Balota l-a călcat.
 Sus în deal a floerat,
 S'audă trinu-accelerat,

Să mie necontenat.
 . . . . .
 Da, cel cu marfă 'ncărcat,-
 A făcut mare păcat...
 Șelu de sara-a fost beat,
 Cu mintea cum s'a 'nșelat?!
 În cafenea cînd a intrat,
 Jos pe scară cînd s'a dat,
 Bine nu l-a 'mpiedecat.
 Și dacă l-a 'mpiedecat;
 Da de samă n'a băgat.
 La vale cînd a pornit
 De piedecă n'a ținut,
 C'a fost veche și de mult,
 Tocma la pripor s'a rupt.
 Fugea trinu vijeind
 Și roatele turuind
 Și vagoanele urlînd,
 Iel, pe coastă ca un vînt,
 L-a călcat într'un minut
 Șodată cînd l-a lovit,
 Tot ca un tun a plesnit,
 Din Severin s'auzit!
 . . . . .
 Vagoanele le-a 'mpilat
 Dupe urmă le-a mînat,
 Dupe șine le-aruncat,
 Pe toate le-a răstornat...
 Din lovituri foc a loat
 Și din fiară a scăpărat,
 Foc pin vagoane-a intrat.
 Cum să spărgea lămpile
 Și-aprindea butoaele!!
 Cum plesnea butoaele,
 Tot ca și tunurile,
 Cînd să fac manevrele!!
 Și... s'aprindea vagoanele,
 Cînd sărea cercurile.

Cum ardea vagoanele,
Tot ca luminările!!
Chirăia persoanele
Și toate cucoanele!!
La vale... mergea pîrîu
Și păcura pîn' la briu,
Pe pămînt ardea foc viu!!!
Focu pe sus a sburat,
Era s'apîndă ș'un sat!!!

Di la trinu accelerat,
Număi vaporu a scăpat
Și cu șefu întristat,
Parc'a fost mort și 'nviat.
Și lanțu l-a deslegat
Și forție cum i-a dat,
La Severin a plecat,
Până 'n oraș a sburat..

Orașu s'a 'nspăimîntat,
Toț' boerii s'a sculat
Și somnu li s'a stricat.
Cum zornoia sîrmele!!
Bătea telefoanele
In toate orașele
Și-a aflat și regele!!!

Da la trinu accelerat,
Ardea foc neconținut,
Sus în cer a luminat,
Coloneii s'a sculat,
Cu ochianu s'a uitat
Înspre trinu accelerat,
A auzit ce s'a 'ntîmplat..
Toț' gornîștii i-a adunat,
Larmă de foc a sunat,
Regiment a ridicat,
Compăniile le-a minat.
Le-a minat în fuga mare
Cu pompe și cu sacale,

Să stingă focu măi tare...
Drept pîn Topolnița' dat
Apă 'n sacale a loat,
Cu pompele a stropit,
Focu l-a măi potolit;
Da lumea tot s'a scriintit,
Puțnic'a măi udit.
A intrat gazu 'n pămînt,
Vr'o 6 luni a puțit!

La Balota colo 'n vale,
Ardea lumea în vilvoare,
In vagoane întundat'
Unu cu altu îmbrățișat',
Chirăia di la fîcaț',
Tot ca păsărica 'n laț,
De foc era înculpat'!!!!

— Da s'a brodit ș'un boer'
Al'a-fost milioner
Așa bani mult' a avut,
Număi Domnu i-a știut,
Număi aur și argint
Acolo în foc s'a topit.
Franci de argint și hirtie
Și aur nu să măi știe!!
Cînd a fost ș' iel de scăpat,
De frică s'a 'nspăimîntat,
Inimă, i s'a sburat!
Jos pe scară cînd s'a dat,
De șină s'a 'mpiedecat,
Vagonu s'a răsturnat
Și la pămînt l-a culcat,
Picioarele le-a apucat...
Chirăia și să bătea
Și din mîini tot pălăia
Și focu îl coprîndea,
Ca să scape nu putea!!!
Chirăia di la fîcaț',
Tot ca păsărelu 'n laț!

Alearg' lume, săriț', fraț',
Din foc ca să mă scăpaț',
Picioarele le tăiaț'
Și vă dau poli și cu sfaț'.
In spital să mă băgaț',
La doitor să m'arătaț'!!

— Da, s'a găsit un viteaz,
S'a luptat, da nu l-a tras.
Viteazu, i-a fost năcaz,
Înc'odată a cutezat,
Pîn vilvoare s'a băgat
Ș'un picior tot i-a tăiat!!!
Cînd... să-l tae și pe-alălalt,
Foc di la spate l-a loat,
Fumu de gaz l-a 'necat,
De haine s'a desbrăcat
Și în foc le-a lăpădat
Și-a fugit și l-a lăsat.
— Ardea voinicu 'n văpae,
Tot ca o plastă de pae
Și a ars în foc de viu,
Cu ceas de aur la briu
Și în țoale de mătasă
Și focu pe loc îl arsa!

A ars toț' în foc de viu,
Sărea ca peștele 'n Jii!
A ars multă tinereată,
Tot voinici ca o plantață,
A 'necat lume din viață,
Cocoane cu prunci în brață.
Și-a fost ș'ele tinerele,
Și 'n dește-a avut inele,
Ce-și vedea chipuri în iele.
Cu pietre de diamant,
Dumnezău nu le-a scăpat,
Privea la iele cum ard!!

— A ars boieri mari scrediț',
Du pîn țări strine veniți.
Că 'n Severin vrea să meargă
Și pîn oraș să petreacă,
C'atunci le era lumea dragă.

A ars o sumă de vagoane,
Statu-a pierdut milioane.
— Ia ascultă, Statule,
Lasă-ț' milioanele,
Ce faci cu persoanele?
C'a fost persoane 'nsemnate
Ș'a fost persoane bogate!

Valea dila Balota
Bat-o Maica Precesta!
Ce vale periculoasă,
Multă lume a mîncat arsă!
Mult e lungă și cotită.
Multă lume a mîncat sriptă!
Bată-te Domnu de coastă,
Rău întristași țara noastră!
Pîntru păcură gazoasă,
Mîncăși o lume frumoasă!!!
Patru cară-a strîns de oasă!!
Patru cară le-a 'ncărcat
Cu poruncă di la Stat,
Ci de preoț' a chemat!
Oasăle le-a ocolit,
Mare cetire-a făcut,
Cu vin roșu le-a stropit;
Atunci le-a precestuit!

Din „Cuvîntări Adînci”
de Costică I. Ciobanu.

Cîntecu revoltei 1907

Foae verde mărgărit
 Cobori, Doamne, pe pămînt
 Vez' țaranii ce-a făcut,
 Tot pămîntu-a pîrjolit
 Tot pe iei s'a sărăcit.
 Și-a venit doi ispioni
 Trimeși dila nește domni,
 În țară să spioneze,
 Opinca s'o învioleze
 Unu-i Sdrîncă și alta Liga
 De bagă 'n țară intriga.
 Fire-a dracului Moldovă
 Dedeși cu ciocanu 'n tobă
 Și făcuși țara de vorbă.
 La noi n'a măi fost revolțe
 Cu romîni atît de răi,
 Moldovenii pe ovrei
 Doljenii pentru ciocoi,
 Că s'a făcut și iei răi.
 La noi una, la iei trei,
 De-aia ne-am chitit pe iei.
 S'a ivit steaua cu coadă,
 Nu este veste curată,
 Tot de război mi s'arată.
 Legile sînt proectate
 Soldatu trage 'n dreptate,
 Dacă nu trage mi-l bate,

Ba-l condamnă pîn' la moarte.
 Dila noi cine 'ncepea?
 Vela și cu Plenița,
 Doamne nu măi ajuta.
 Dila noi cine-a început?
 Podarii și Balta Verde
 Din păcate nu să vede
 La Nae Popp la cuptor
 Merga sîngele isvor,
 Paică e la abator.
 F... de ciocoi
 C'aț' ajuns și voi ca noi
 C'o vacă și cu 2 boi
 Să 'njugaț' cocoanele
 Să ne-araț' pogoanele,
 Pogoanele, viile.
 Ajungea în Bălăciță
 Tunurile le-așeza
 Și-apoi începe a trăgea
 Chirăia fetițale
 Tot ca șurligăile,
 Care sînt păcatele.
 Rămîi maică sănătoasă
 Mă duc în țara turcească
 Să te scap...

Făcut de Radu dela Giubega

MONOGRAFIA JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA

D-LUI DR. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Directorul Arhivelor Statului, al Institutului de Istorie Națională
și al Muzeului Regional al Olteniei din Craiova

SECRETAR DE REDACȚIE

Pr. D. BĂLAȘA

A P E L

Rugăm pe toți cititorii noștri a ne semnala toate lipsurile,ându-ne în acelaș timp sugestii și colaborind la îmbogățirea materialelor monografice de tot felul ce urmează a vedea lumina tiparului sau a fi folosite în redactarea Monografiei.

Astfel rugăm a ni se trimite toate informațiunile privitoare la numirile de locuri și oameni pomenite în documente, statistică și folklor.

Rugăm apoi a ni se semnala locurile și așezările istorice și arheologice, trimițându-mi-se documente istorice, hotărnicii, planuri de moșii, legende, amintiri, tradiții, culegeri de folklor și ori ce fel de date privind pământul și locuitorii Doljului.

Cel ce dorește a colabora la culegerea datelor necesare întocmirii acestei monografii, sunt rugați a intra direct în corespondență cu noi, spre a li se trimite chestionare ce urmează a fi completate cu datele cerute.

Întreaga corespondență, va fi îndrumată pe adresa D-lui Dr. C.S. Nicolăescu-Plopșor, Arhivele Statului, Craiova.

---

15 NOEMBRIE

1944

MONOGRAFIA

JUDEȚULUI DOLJ

CU O PREFAȚĂ DE D-L
GENERAL IOAN N. PETRESCU
PREFECTUL JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA D-LUI
Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

IZVOARE FOLKLORICE

VOLUMUL II
PARTEA II-a

BALADE

APARE ÎN

OLTENIA

DOCUMENTE • CERCETARI • CULEGERI

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

CRAIOVA

„OLTENIA”
DOCUMENTE ◊ CERCETĂRI ◊ CULEGERI

CARTEA X-a

PARTEA II-a

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

Revistă înscrisă în registrul publicațiilor periodice al Trib. Dolj la Nr. 1/940 și autorizată de CENZURA MILITARĂ, Serviciul Central, cu Nr. 370 din 24 Iunie 1940.

Trei fascicule a 64 pagini alcătuiesc o carte, care va avea copertă tablă de materii și indice.

Redacția și Administrația: ARHIVELE STATULUI
Direcțiunea Regională Craiova.

Director, Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOȘOR
Secretar de Redacție, Pr. D. BĂLAȘA
Casier, Maria Petrescu

Colaboratori:

Bălașa, Preot D., Craiova; Bălașa, Pr. Ion, Craiova; Bărcăleț, Prof. Al., Turnu-Severin; Căncea, Ioan V., Arhivar ajutor la Arhivele Statului din Craiova; Căușanu, Preot G. F., Craiova; Costescu, Prof. C. I., Craiova; Dinculescu, Prof. N. G., fost Director al Arhivelor Statului din Craiova; Firulescu, Preot I., Cornu Dolj; Iliescu, Octavian O., Craiova; Mândroceanu, Arhivar principal la Arhivele Statului din Craiova; Mazilescu, Preot Ioan S., Amărăști-Romanați; Metzulescu, Dr. Aurel, Craiova; Neda, Prof. Ioan M., București; Nicolăescu-Ploșor, Dr. C. S., Directorul Arhivelor Statului din Craiova; Paleologu, V. G., Corlate Dolj; Petrescu, Maria I., Arhivar la Arhivele Statului din Craiova; Popescu-Cilieni, Pr. I. Stănică, Preot Constantin, Orodel Dolj; Șucu Ion, Arhivar Arhivele Statului, București; Vincenz, Architect A., Craiova.

Abonamentul la cartea X-a este de lei 500.

Foaie verde, foaie lată

Foaie verde, foaie lată,
 Puiculiță sprincenată,
 Ia ieși, neică, păn' la poartă,
 Să vez' doru cum mă poartă
 Pila tine, pila poartă.
 Ia ieși, neică, tu din casă,
 Să vez' doru cum m'apasă.
 Puică de dragostea noastă
 A răsărit flori pe coastă,
 Flori frumoase ca și tine,
 Ca și dragostea din mine.
 Flori frumoase, flori adânci,
 Să le vez', neică, să plîngi.
 Haidel', puică, amîndoi
 Să le strîngem pentru noi,
 Căr' fi măi mare păcatu

Să le culeagă un altu.
 Foaie verde ș'o lălea,
 De 'nsurat m'aș insura,
 Da urită nu aș loa,
 Nici frumoasă nu-m' prea
 place,
 Că prea mult' prieteni face,
 Dragă mi-e fetița 'naltă,
 Că-m' dă gura peste poartă,
 Da măi dragă-a mărunțică,
 Că să suie pe opincă
 Și-m' dă gurița de trică.
 Da măi dragă-a mijlocie,
 Că-m' dă gura numai mie.

Culeasă de Mihail Păsculescu
 din com. Coveleu-Dolj.

Foaie verde trei grante

Foaie verde trei grante
 Doo 'n lume nu să poate!
 Să scoț' omu dila moarte,

Să 'ntoarcă să 'ntinerească,
 Să poată să mai iubească!
 Din Cuvântări Adânci
 de C. I. C.

Foaie verde matostat

Foaie verde matostat,
 Cît mi-e Neajlovu de lat,
 De trei ori l-am colindat,
 Număi la un colț mi-e drag.

La colțu dila șușea,
 C'acolo-i și puica mea.
 Foaie verde mărăcine,
 Marișco, vai de mine.

Cine te-a făcut pe tine
Așa 'naltă și subțire
Și desmerdată la fire,
Par'că m'a 'ntrebat pe mine.
Foaie verde sălcioară,
Foc, foc la inimioară,
Potolește-l surioară.
Ce puternică sînt ieu,
Să-ț' potolesc focu rău?

Pe drumu care merg ieu
Nu ie nici-un aleșteu
Să-ț' potolesc focu tău.
Că focu tău cînd s'aprinde
Niminea nu-l poate stinge,
Nici cu puțu, nici cu gîrla,
Număi puicuța cu gura.

Culeasă de Mihail Păsculescu,
dela Nicolae Serdan, Coveiu-Dolj.

Foaie verde foaie fragă

Foaie verde, foaie fragă,
Doru de cine să leagă
Nu-i pare lucru de șagă,
Că de mine s'a legat,
Ca făsuiu de arac !!
Făsuiu 'mi-are soroc,

Că merge pân' la un loc,
Să 'ntoarcă și leagă bob,
Doru 'mi-e fără soroc,
Nu 'nfloare, nu leagă bob.

Din Cuvântări Adânc
de C. I. C.

Foaie verde trei migdale

Foaie verde trei migdale,
Trecui asară călare
Pila poarta dumitale,
Te zării la luminare,
Premenită ca o floare,
Cu-o cămașe subțirea
Să vedea fița pin iea.
Cămașe de borangic
Număi riuri pi la gît,
Mă uitai pintre stobori
Văzui negri ochișori.
Ochi negri și gingășei
Par'că samănă cu-ai mei.
Sprincenele gingășele
De samănă cu-ale mele.
Foaie verde baraboi,
Ce caț' Barbule, la noi?

Or nu sînt fete la voi?
Ba sînt multe, da 's mărunte
Și nu vor ca să m'asculte.
Cînd s'o face măricele
Venit' și voi pi la iele,
Că noi nu vă izgonim
Că și noi la voi venim.
Venim unu pi la altu,
Că sîntem vecini cu satu.
Sat frumos cu mahalale
Pi lîngă Motru la vale.
Pe marginea Motrului
Spală fata Pîrvului,
Cămăși de bumbac topit,
Cu patru iță țesut.
Cînd tata 'n răsboi țasa,
Venea mă-sa pi la iea

Și-i zîcea cu vorbe dulci,
Mucică, tu nu te măi culci,
Că poate ai ostenit
De cînd tu n'ai măi durmit.
Tu prea de noapte te scoli.
Pe scară 'n jos te cohoi,
Fugi în grădină la flori,
Pui mîna pe stropitori
Și uz' toate ale flori.
Și 'n zile de sărbători,
Dimineața cînd te scoli,
Până 'n revărsat de zori,
Fie soare, fie ceață,
Fie nor sau fie ceață,

Foaie verde solz de pește,
Cine 'n lume nu iubește,
Păcat că 'n lume trăește.
Cine în lume im' iubește,
Plugu-i dupe boi sporește.
Lele, cînd pe tine te iubii
Nici-o treabă nu făcui,
Da multe rele dădui.
Cînd pe tine te lăsai
Măi căpătai un bun trai.
Casa mi să știe casă,
Masa mi să știe masă.

Culeasă de Mih. Păsculescu
dela Vîlăși Ion, Coveiu-Dolj.

Orice boală este grea

Orice boală ieste grea,
Tot măi ra ie dragostea.
Oh! dragoste ticăloasă.
lești ca moartea 'ntunecoasă,
Dacă cineva te chiamă,
Tu de loc îl bagi în samă.
Vino, mîodră, vin, nu sta,

Că mă bat cu dragostea,
Tot ca cu Samodiva.
Samodiva nu te iartă
Și dragostea rău mă ceartă.

Din Cuvântări Adânc
de C. I. C.

Foaie verde trei oglice

Foaie verde trei oglice,
De neica cu ibomnice,
Nu măi ie nici-o ferice,
Că prea multă grije duce,
Multă duce, multă are,
Pe unde să să stricoare
La mindruța lui din vale.

Mă mir cum dracu să fac
Să-ț' măi cad odată drag,
Doo vorbe să-ț' vorbesc,
Inima să-m' potolesc,
De-aș ști că mă prăpădesc.

Auzită în Plopșor.
Colecția „Plopșor”.

Bată-te crucea iubit

Bată-te crucea iubit,
Boală fără crezământ.
Ieu iubesc, maica iubește,
Casa ni să risipește.
Ieu iubesc, că sînt copilă,
Maica-i femeie bătrînă,
Dila cînepa de vară.
Nește friguri mă omoară.
Rele sînt frigurile,

Măi rele dragostile.
De friguri zaci și te scoli,
De dragosti cazi și mori.
De friguri î' măi legi capu,
De dragosti nu poț' ca dracu.
De friguri zaci și mănînci,
De dragoste te usuci.

Din Cuvântări Adănci
de C. I. C.

Foaie verde sălcioară

Foaie verde sălcioară,
Colea 'n vale la izvoară
Zace-un voinicel să moară,
De ce-m' zace? De lingoare,
Cu puicuța la picioare.
Foaie verde bob năut
Și-am lăsat cu jurămint,
Cine m' o băga 'n mormînt
Să-m' facă coșciug de nuc

Să nu putrezăsc curînd,
Să putrezăsc la cinci ani
Să fac voia la dușmani,
Să mă 'ngroape unde-oi zice
La pieptu cu doo țîțe,
C'acolo-i dragostea dulce.

Culeasă de Mihail Păsculescu,
dela Nicolae Dimbovița, Covelu Dolj

Busuioc dela Plenița

Busuioc dila Plenița
Presădit de daica Nița
Și mi-l udă cu gurița
Și-i face umbră cu țâța,
Presădit de Vinerea
Și purtat Dumineca.
Busuiocace nu te-ai coace,
Nici sămîntă n'ai măi face,
Căci din sămîncioara ta
S'a năstimit dragostea.
Dragostea din ce să 'ncepe ?!
Vara, din busuioc verde,

Iarna, din sîn dila fete.
Busuioc tare 'nflorit
Spune-m' cin' te-a ciumpăvit ?
Călărăși trecînd la rînd
Și dorobanții la schimb,
Fetițele la 'nălbit,
Tot măi rău m'a ciumpăvit.
Cu mine s'a 'mpodobit.
Să le dau miroasele,
Să 'nceapă dragostile.
Că băieț' ce le sărută
Din comună se permută,

Din comună 'n alte sate,
Ce dragoste cu păcate!
De cine-or fi aruncate ?!
Dila Dumnezeu cel sfînt
Sînt lăsate pe pămînt.
Noi așa le-am pomenit
Ș'am început la iubit.
Începem de le iubim
Domnului îi mulțumim,
Căci, chiar cu dragostile,
Potolim durerile
Și toate junghiurile,
Și uităm nevoile,
Căci cît de greu să muncim,
Citi-o copilă iubim,

Ceva cu gura-i vorbim,
Parcă de loc nu muncim.
Ne trece de osteneală ;
Oh! ce bună rinduială!
Și dacă mindruț'ar vrea
Gurița iei să mi-o dea,
De cîte ori ași cerea
Beutură n'aș măi bea.
Beutura o beau iară
Să-m' treacă de osteneală
Și dacă te-aș săruta,
Țuiculiță n'aș măi bea.

Din Cuvântări Adănci
de C. I. C.

Foaie verde trei smicele

Foaie verde trei smicele,
Ioana neicăi din lonele,
Cu brîu cu turturele,
Cu țîțele mititele,
Cu gîtu plin de mărgele
Cu părul făcut inele,
Dă și neicăi floricele,
— N'are daica flori de dat,

C'astă vară n'a ploiat,
Și-am plătit de le-am udat
Cu bani dupe sărutat.
Și-am plătit și le-am sădit
Cu parale din iubit.

Auzită dela Maria Nic. Telanu
Teiu-Dolj.
Colecția „Plopșor”.

Frunză verde colelie

Frunză verde colelie,
Măriuță și Mărie,
In-ț' un cal din herghelie,
Hai cu neica 'n haiducie,
Ce-oi căpăta să-ț' dau ție.
De-oi căpăta noă lei
Mărie, să fie ai tăi,
Mărie, să-ț' iei cercei,
Să ieși la lume cu iei.
Frunză verde colelie,

Măriuță și Mărie,
Hai cu neica 'n haiducie,
Ce-oi căpăta să-ț' dau ție.
De-oi căpăta cinci parale
Mărie, să-ț' iei paftale,
De-oi căpăta mahmudele,
Mărie, să-ț' iei inele,
Să ieși la lume cu iele.

Culeasă dela Maria Nic. Telanu,
Teiu-Dolj. Colecția „Plopșor”.

Mărioară trup subțire

Marioară, trup subțire,
 Bată-l Sîntu cin' te ține,
 Mi-ai supt inima din mine!
 Mărioară trup subțire,
 Să te strîng mi-este rușine,
 Să te las păcat de mine,
 Că sînt tînăr ca și tine!
 Ași vrea să te strîng în brață,
 Să te sărut cu dulceață,
 Că gurița dumitale,
 Ca glas de privighetoare,
 Dimineața 'n prînzul-al mare,
 Aolică fă, Marie,

Ieu țiu zile cu chirie,
 Dila voi din prăvălie,
 Gura ta să mi-o dai mie,
 Să ți-o sărut binișor,
 Cu multă milă și dor,
 Ca pi-un dulce pușor!
 Marioară, al tău să fiu,
 Număi spunem un' să viu,
 Că bordeiu nu ți-l știu,
 Nici calea un' să ți-o țiu.

Din Cuvântări Adănci
 de C. I. C.

Frunză verde trei lămii

Frunză verde trei lămii,
 Du-te, neică, și să vii
 Colo 'ntre sfinte Mării,
 Că se coc strugurii 'n vii
 Și gutuile 'n gutui,

Atuncea, neică, să vii.
 Cînd s'o coace coarna 'n vie,
 Strugurei și razachie.

Auzită dela Maria Nicolae Telaru
 Teiu-Dolj. Colecția „Plopșor”.

Marioară, n'am ce-ț' da

Marioară n'am ce-ț' da,
 Să 'm iei doru cu mîna
 Să-l pui la inima ta,
 Să mi'l dai cînd l'oi cerea.
 Ș'apoi în brață te-aș loa,
 Mi te-aș loa, te-aș săruta.
 Marie și Marioară,
 Da nu știi vre-o buruiană,
 C'am pe trupșorel o rană.
 — Să vii neică mîine sară,
 Să-ț' dea daica gurișoară,
 Guriță și țîțșoară,

Să pleci vindecat la rană.
 Frunzuliță micșunea
 De-ar fi moartea ca Ioana,
 Singur m'aș duce la ica,
 Da moartea mi-e despletită,
 Să uită posomorită,
 Nu ie ca Ioana gătită...
 Frunză verde de-o sulfină
 Marioară pentru tine,
 Ași da tot ce ie pe mine,
 Jerfă așa face pentru tine
 Ași da mită ș'ași da plată,

Ș'ași da cuștu din teacă,
 Număi să te strîng odată!
 Odată de doo ori,
 Că-m' pică leșin și mor,
 Pentru al dumitale dor.
 Da pentru ai voștrii de-acasă,
 N'aș da nici-o coaje arsă,
 Măi bine-oi da la un cîine
 Să să bucure pe mine,
 Cînd oi veni pila tine!
 Puică, ce dușmancă 'm' iești,
 Un' mă vez' poteca-m' treci,
 Nici cu popa nu vorbești,

P'ingă monastire treci,
 Nici să-ț' faci un chip de cruce,
 Căci cîod mori aci te-duce.
 Frunză verde bobareu,
 Ce-am stricat lu Dumnezău
 De m'a osîndit la rău,
 Unde calc ș'unde pășesc
 Tot frumoase le găsăsc;
 Număi din buze 'm' zîmbesc
 Ș'iele cred că le iubesc.

Din Cuvântări Adănci
 de C. I. C.

Frunză verde flori de măr

Frunză verde, flori de măr,
 Plînge-mă, mamă, cu dor
 Că și ieu ță-am fost fecior,
 Ț'am scos plugu din obor
 Și ți l-am pus pe ogor.
 Cînd mi-avea mama fuior,
 Iea mă purta binișor,
 Cu cămașa de fuior
 Bătută pi la picior.
 Foaie verde ș'o lalea,
 Puică, cînd erai a mea,
 Toată lumea te iubea,
 Dar de cînd te-am lăsat ieu

Te-a urît și bun și rău,
 Că văd că te-am lăsat ieu.
 Foaie verde lemn uscat,
 Ieu pe cite le-am iubit
 Să le am aș face-un țîrg.
 Foaie verde lemn uscat,
 Pe cite le-am sărutat
 Să le am aș face-un sat,
 Aș face-un sat cu-o fintioară
 Să bea dușmanii să moară.

Culeasă de Mihail Păsculescu
 din Coveiu Dolj.

Seară bună

Seară bună și ușoară,
 Dila tine bălăioară.
 Seară bună și m'ași duce,
 Nu mă 'ndur de gură dulce.
 Seară bună ș'ași pleca,
 Nu mă 'ndur de dumneata.

Cînd plec mîndră dila tine,
 Trîmură inima 'n mine;
 Or că tu m'ai fermecat,
 Or prea bine m'ai cătat.
 Iacă mîndră plec mă duc,
 Pleacă-ț' gura s'o sărut,

Să fie cui te-a făcut,
Că prea bine s'a studit,
Par'că ieu te-am poruncit.

Plecai să mă duc acasă
Doo mîndre nu mă lasă,
Și mă țîn de dupe cap,
Par'c-ași fi al lor bărbat.
Plecai să mă duc acasă,
Pi-o potecă alunecoasă,
Nemerii la altă casă,
Cu nevestica frumoasă,
Cu bărbatu nătărău,
Acolo mă trag și ieu.

Nu știi luna pe cer merge
Sau puica la apă-m' trece,
Cu vasele 'n cobiliță,
Ca să dea neică-i guriță.
Luna și cu stelele,
Alea știu dragostile.
Număi luna și c'o stea
Știe de dragostea mea.
Cite stele sînt pe cer,
Toate pău' la zio pier,
Număi luna ș'o stea mică
Știe de-a mea ibomnică.

Din Cuvântări Adănci
de C. I. C.

Frunză verde sălcioară

Frunză verde sălcioară,
Sălcioară, trestioară,
Mărie și Mărioară.
Sălcioară cu trei creci,
Măriuță dila Greci,
Ce-ai în gură, Mărioară,
Sămînță de portocală,
S'o samăn la primăvară
Pin grădini și pin ogoară,
Să-m' răsără tămioară.

Să mi-o samăn pin grădini
Să răsără trandafiri,
Trandafiri și foi de crin.
Mărie și Măriuță,
Măi păstrează din guriță,
Măi păstrează o țirichiță.
O păstrez într'o trochiță
Pintru tine, neiculiță.

Auzită dela Maria N. Telesu.
Telu-Dolj. Colecția „Plopșor”.

Seară bună și ușoară

Seară bună și ușoară,
Dila tine bălăioară,
Dacă nu-m' dai gurișoară.
Seară bună și m'aș duce,
Nu mă 'ndur de gură dulce.
Călător mi-e neica 'n cale,
Cine i-o da demîncare

Și gură de sărutare
Și căpățîi de culcare.
Prin dumbravă trece-voi,
De pe șea mă 'ntinde-voi,
Foaie galbin' rupe-voi,
Pe genunchi-m' pune-voi,

Slove negre scrie-voi,
La puica trimete-voi.
Și plecai mîndră plecai
Și nu mi te sărutai,
Și plecai puică, plecai
Plecai puică dila tine,
Suspină inima 'n mine,
Nici murgu drumu nu-l ține,
Sînt cu gîndu tot la tine.
Nu știu tu l-ai fermecat,
Or prea bine l-ai cătat.

Ba nu ți l-am fermecat,
Ba prea bine l-am cătat.
I-am dat apă din găleată
Te-aducă la daica 'ndată,
Grăunță dupe o basma
Să te-aducă la daica,
Sara și dimineața,
Cînd îți cere inima.

Din Cuvântări Adănci
de C. I. C.

Mîndro de dragostea noastră

Mîndră, de dragostea noastră,
A 'nflorit un pom în coastă,
Dușmanii s'a mîniat
Și pomu că l-a tăiat.
La mîndruță apă 'n gură

Și-l udă la tăetură
Și-l udă și la mijloc,
Dor s'o prinde iar la loc.

Auzită în Plopșor-Dolj
Colecția „Plopșor”.

Puiculeană, ce-m' gîndești

Puiculeană, ce-m' gîndești,
Tot cu pisma să-m' trăiești!
Lasă pisma la pămînt
Să trăim ca măi de mult.
Că știi măi 'năinte vreme,
Dormei pe brațele mele
Și ieu puică pe-ale tele.
Cînd mă uit puică la tine,
N'a rămas inimă 'n mine.

Cînd oi zice trei granate,
Inima 'n neica să bate,
De voi de doo surate,
Ca să vă iubesc pe toate.
Inimă de ce te baț'?!
De rărunchi și de ficaț'.

Din Cuvântări Adănci
de C. I. C.

Cînd oi zice trei smicele sau Plopu

Cînd oi zice trei smicele,
Plopu, frunzele tele
Ducă-se vîntu cu iele,

În oraș în Măgurele.
Acolo 's mîndrele mele,
Care m'am iubit cu iele,

Să plîngă pe potecile.
 Cînd oi zîce d'un costrei,
 Și din multe numai trei.
 Intrebînd și ispitînd,
 De mine ce m'am făcut?
 Cînd oi zîce trei smicele,
 Pe de-asupra casei mele,
 Trece-un cîrd de rîndunele,
 Nu ie cîrd de rîndunele
 Și sînt dragostile mele,
 Care m'am avut cu iele,
 Din tinerețale mele.
 Cînd oi zîce ca nalba
 Ș'oi să las la moartea mea
 Să-m' vie ibomnica,
 Care m'am iubit cu iea,
 Să-m' ție luminaea,
 Să mor cu ochii la iea.
 Ieu la iea și iea la mine,
 Ca să-m' vadă or și cine,
 C'am trăit amîndoi bine.
 Voi, voi, voi, mîndrelor mele
 Dupe văi, dupe vilcele,
 Stringeți-vă cite-și trele.
 Stringeți-vă Miercuri, Joi
 Să mă răfuesc cu voi,
 Da ce fel de răfuit,

Mîndro, sprîncenele tele

Mîndră, sprîncenele tele
 Cele lungi și subțirele,
 Scurtarea vieții mele.
 Sprîncene negre și lungi
 Pai-că cu suliț' mă 'mpungi.
 Mîndră, sprîncenele tele

Acu m'am căsătorit,
 Nu măi ies cu voi la tîrg,
 Ca să vă cumpăr cicic,
 Cercei și mărgean la git.
 Cîti-o toartă de argint,
 C'asa v'am făgăduit,
 Cînd ieream copilaș mic,
 De umblam dupe iubit,
 Sara dupe sbeguit.
 De ce, Doamne, n'am murit?
 Iar acum la ce să mor,
 Că-m' dau fetițale flori,
 Nevestele ochișori,
 Ochișori de-i negrișori.
 Mă uitai prin prunișori
 Văzui patru ochișori
 Cîte-și patru negrișori.
 Fă-mi-i, puică, vinzători,
 Că neica-i cumpărători
 De ochișori negrișori.
 Nu ie altu negustori
 Să-ț' dea sfaș' și gălbiori,
 Gălbiori de-ai venetici,
 Număru patru și cinci.

Din Cuvântări Adânci
 de C. I. C.

Dau junghiuri inimii mele.
 Sprîncene negre 'mbinate
 Mă 'mbraci în haine de

moarte.

Auzită dela Maria N. Telanu,
 Teiu-Dolj. Colecția „Plopșor”.

Cînd oi zîce trei alune

Cînd oi zîce trei alune,
 Puică, tot gîndind la tine,
 N'a rămas inimă 'n mine,
 Nici cît bobu de neghină.
 Puținică ce-a rămas
 Ș'aia plină de necaz
 Și s'o pui s'o cîntărești
 Nici un dream nu măi găsești.
 S'o pui cu oasă cu tot
 Și nu bate litra 'n loc
 Inimioara arde 'n foc.
 Unde stau și mă ză-uit
 Și te iau cu de-a mărunt,
 Din creștet până 'n pămînt,
 Sprîncenele-ț' plătesc mult,
 Ochii mă bagă 'n pămînt.
 Ochii și sprîncenele,
 Scurtași neicăi zilele.
 Unde-ț' văd țîțele 'n sin,
 Picioarele nu mă țin,

Par'că n'ași fi om din plin.
 Mîndră, mîndră, copiliță,
 Dila chiept pân' la guriță
 Par'că iești o iconiță,
 Iconiță zugrăvită,
 Dila Țarigrad venită.
 Dila mîna pân' la cot,
 Strălucește trupu tot.
 Dila chiept și pân' la mîna,
 Număi năsturei de sîrmă,
 Inima 'n neica fărîmă.
 Cînd oi zîce ca nalba,
 Puichiliță, fată fa,
 Măi fă tu cum oi putea,
 Vorbește cu mumă-ta'
 Să te mai trimeată 'ncoa,
 Ca să măi vii la neica,
 L'ai mîncat cu dragostea.

Din Cuvântări Adânci
 de C. I. C.

De cînd neica mi-a plecat

De cînd neica mi-a plecat,
 De mîncat n'am măi mîncat,
 Dor am plîns și mi-am oftat
 Și de cînd neica s'a dus
 Trei garoafe 'n poartă-am pus,
 Nici una că nu s'a prins.
 C'a plecat neica Ilie
 La lemne de prăvălie
 Și-a legat calu 'n frînghie.

Calu-m' paște și nechează,
 Mîndra-m' plînge și ostează.
 Și mi s'a dus neica Ion
 La lemne de foisor
 Și-a lăsat calu 'n pripon,
 Calu-m' paște iarba 'n firă,
 Mîndra-m' plînge și suspină.

Auzită dela Maria N. Telanu,
 Teiu-Dolj. Colecția „Plopșor”.

Cînd oi zîce trei alune

Cînd oi zîce trei alune,
 Nici-odată nu ie bine,

Să iubești de lîngă tine.
 Să iubești măi depărcior,

Că prinde milă și dor.
 Cît trăiești neică pe lume,
 Poartă-te pușin și bine,
 Că moartea vine ca mîine
 Și te ia de lingă mine.
 Nu te 'ntreabă gata iești
 Și te ia cum te găsești.
 Cît trăiește omu 'n lume,
 Cu tot' să să aibe bine,
 De nu cu pîine cu sare,
 Cu cuvinte dulcișoare.
 Cînd oi zice mărgărit,
 Mărgărit tare 'nflorit,
 Mă gîndesc cum am trăit,
 Și cu cine-am petrecut
 Și ce garoale am iubit.
 Ș'acuma cu cine sînt?!
 Ieu sînt în scara de jos,
 Mi-a dat cuțitu de os!
 Cînd oi zice mîndălac,
 Puică, lovite-ar un dor cu
 drag,

Să șez' toată zîoa 'n prag,
 Cu firu băgat în ac,
 Cu ochii pe bătătură,
 Cu cusătura pe mîină,
 Să vez' neiculîța vine.
 Rupînd sita cu bobii
 Și 'ntrebînd călătorii.
 Puică, ochișorii tăi,

Am lăsat la moartea mea

Am lăsat la moartea mea
 Să-m' vie amureaza,
 Să-m' fie luminarea,
 Să mor cu ochii la iea.
 Să-m' facă tronul de plumb,
 Să mă 'ngroape măi afund,

M'aș băga slugă la iei,
 Nici o leafă nu ț'aș loa,
 Dila mine ț'aș mai da,
 Ca să i sărute neica.
 Cînd oi zice trei lămii,
 Puic'a năibilor să fii,
 Un' ț'am zis n'ai vrut să vii,
 La țarcu din bălării,
 Unde ne-am iubit întii.
 Or n'ai vrut, or n'ai putut?!
 — Ba am vrut, dar n'am putut,
 M'a pus maica la cernut
 Și mi-a dat o sită deasă,
 De m'apuca noaptea 'n casă.
 — Cît e puica de ciudată!
 Tot cu vorbele mă poartă!
 Dar și neica hoț marghiol,
 Păzi calea la izvor,
 Până'ș lo apă 'n urciur.
 Cu mărgeanu roșior
 Slobozit pe chieptu gol,
 Stau singur de mă omor.
 Dacă-m' iești tu un viteaz,
 Fă grădină cu pîrleaz
 Și 'n grădină o fîntină,
 Să vez' maica cum mă mîină,
 Cu urciurașu pe mîină,
 Ca să mă sărut' în gură!

Din Cuvântări Adânci
 de C. I. C.

Să nu putrezăsc curînd.
 Să-m' facă tronul de ceară,
 Să mă 'ngroape măi afară,
 Să aud popii cîntînd
 Și mîndruțale plîngînd.

Catanelq-Dolj.

Foaie verde peliniță

Foaie verde peliniță,
 D'aoaleo dragă fetiță,
 Astă-vară sugeai țîță
 Ș'acu dai neicăi guriță.
 Mititică iești de stat
 Și dulce la sărutat,
 Mulț' voinici ai ofțicat,

Că-ț' miroasă gura țîță
 Și buzăle lămliță.
 Iești mititică de-o lună
 Și voinicii-ț' fac cunună.

Din Cuvântări Adânci
 de C. I. C.

Bată-te pîinea și sarea

Bată-te pîinea și sarea,
 Dila daica căutarea
 Și azmișoara de pîine,
 Care păstram pîntru tine.
 Și ploschița cu rachiu,
 Care ț'-o păstram sub briu

Dila secerat de griu,
 Oaole dila moțata,
 Smîntina dila bălțata.

Auzită dela Maria O. Telanu,
 Teiu-Dolj.
 Colecția „Plopșor”.

Foaie verde d'un bujor

Foaie verde d'un bujor,
 Zice lumea c'oi să mor,
 Pe mindra să le-o las lor.
 Măcar de-aș muri chiar mîine
 Pe mindra n'o las de mine.
 Măcar de-aș muri chiar Luni,
 Mindra n'o las la nebuni.
 Măcar de-aș muri chiar Marț'
 Pe mindra n'o las la alt'.
 Și chiar dac'aș muri Joi,
 Pe mindra n'o las la voi.
 — Cînd oi zice bob năut,
 — Spune-m' neică ce-ai beut,
 De n'ai mai îmbătrînit?!
 Cînd oi zice ismă creață,

Am beut apa cu ghiață
 Ș'am iubit o tinereată.
 Foaie verde matostat,
 Zice mindra că nu-i plac,
 Că n'am haine de bumbac
 Și căciulă bună 'n cap.
 Foaie verde de-o scumpie,
 Da nici iea nu-m' place mie.
 Că să poartă 'n zoroclie
 Ș'are-o parte de prostie
 Și 'ncă una de beție.
 Ieu sărac, mindra nu toarce,
 Cine naiba-o să ne 'mbrace?!

Din Cuvântări Adânci
 de C. I. C.

Cîntec

Foaie verde trei smicele,
Voi, voi, voi, mîndrelor mele
Stringeți-vă cîte trele,
Să vă dea neica inele,
Inele și flori de tîrg,
Să nu mă uitaț' curînd.
Haidet' în vale 'n parchet,
Să vă fac un testament.
Și-am lăsat la moartea mea
Să-m' împartă averea:

Ioanei să-i dea oile,
Să-m' poarte Sîmbetile.
Lenușit un bou și-o vacă
Să mă cînte pîn' la groapă.
Mării să-i dea din vie,
Să vie să mă tîmție.
Tot Mării via toată
Că-m' da gura cîteodată
Și cîte-un pahar de apă.

Fratostîța-Dolj.

Foaie verde trei spanace

Foaie verde trei spanace,
Măi fă, puică, cum ai face,
De măi treci valea dincoace,
Să culegem toi de goance.
Că goangele s'a 'nvelit
Și frunza mi-a îngălbenit,

Lunca 'n vale a 'mbobocit,
Iarba 'n luncă mi-a 'nverzît,
Acu 'i timpul de iubit!...

Din Cuvântări Adânci
de C. I. C.

Cîntec

Foaie verde de susai,
Mă mir, puiule, ce ai,
Pi la mine nu măi dai!
Că la mine cînd veneai,
Buze moi im' sărutai,
Ce guriță dulce-aveai.
Neică, de gurița ta,
Ieu nu m'aș măi sătura,
Ca de vin dulce toamna,

Și de somo primăvara.
Nu știi, neică, ce-ai avea,
De ț'-ai lăsat pe mîndra?
Or ai făcut ce-ai făcut,
Or iești sătul de iubit?
— „Puică, n'am făcut nimic,
Da mi-e vorba cu lipic.

Braniștea-Dolj.

Alătura cu drumu

Alătura cu drumu
Ară neica cu plugu,

Fringe-i s'ar cormanu.
Cormanu și fieru' al lat

Să vie la daica 'n sat,
Să ia bani pe secerat,
Ca să dregă ce-a stricat;
Căci mi-a fost drag la iubit,

Nici odată n'am să-l uit,
Până m'o băga 'n mormînt.

Lin Cuvântări Adânci
de C. I. C.

Colea 'n vale la izvoară

Colea 'n vale la izvoară,
Zace-un voinicel de boală,
Și-l păzăște-o fată mare,
Cu dreapta pe luminare,
Cu stînga-i face răcoare,
Și-l întreabă ce mi-l doare.
— Zaci băiete, ori te scoli,
Că mie 'm vin peștitori

Taman din coade de mări.
— Mărită-te cum ai vrea,
Că mie de mi-o trecea,
Oi veni la nunta ta,
Oi da aur cu poala,
Gălbiori cu chivăra.

Catanele-Dolj.

Nișo, Nișo, copilișo

Nișo, Nișo, copilișo,
Astă-vară sugeai țîță,
Estimp dai neicăi guriță.
Foaie verde-o peliniță,
Cui ț'a pus numele Nișo
Sfîntă să 'i fie gurița,
Miroasă ca lămîița!
Dila ochi pîn' la sprîncene,
Grădină cu micșonele!
Dila ochi pîn' la guriță
Par' că iești o iconiță!
Iconiță zugrăvită,

Dila Țarigrad venită.
Nișo, pentru Dumnezeu
Și pentru numele meu,
Nu mă măi ține de rău,
Dila sînișoru tău
Căci m'ai măi țiput odată
Ș'am zăcut o vară toată
Ș'o iarnă pe jumătate,
S'a 'mplinit lunile toate.

Din Cuvântări Adânci
de C. I. C.

Creuță de mărgărit

Creuță de mărgărit,
Mă gîndesc cum am trăit,
Cu ce lume-am petrecut,
Știu că n'oi măi fi căit,

De viață ce-am trecut.
Ce mi-a fost drag mi-am iubit,
Și la țară și la tîrg,
Și rumîncă și țigancă,

Ovreică nebotezată,
Ce-o vrea Dumnezeu să-m'
facă,

Măcar la ștreang să mă tragă,
Am iubit-o mi-a fost dragă.
Cetate-Dolj.

Dar'ar Dumnezeu

Dar'ar Dumnezeu să dea,
Să s'aprindă Stîrmina
Și lunca din Vinj Incoa,
Podu dila Bucura
Și perii dila Recea.
Să mă uit la mînăstire
Să văd cirduri de copile.
Să văd pe mîndruța mea,
Cum o poartă mumă-sa,
Intr'o cămașe subțirea,
Să vede țifa pin iea.
Țițe mici cu boldurele
De dau junghiuri pin măsăle,

Mușcar'ar neica din iele,
Ca dintr'un fagur de miere,
In cicic și 'n fustanic
Și 'n ciupag de borangic.
Ciupagu de-l sufli 'n vînt.
Mijlocelu cu cicic
De omoară pe voinic.
Cu papucii de covor
Luaț' pe picioru gol,
Or' c'o iubesc, or' că mor!

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde de-avrămeasă

Foaie verde de-avrămeasă,
Cui i-e voia să iubească,
Meargă sîngur să-și vorbească,
Tîlmaci să nu tîlmăcească.
Că iubitul cu tîlmaci,
Nici-odată să nu-l faci.
Tîlmaciu te tîlmăcește,
La vecini te povestește.
Vine, șede pe tăciune
Umple casa de minciune.
Spune ici, spune colea,
De umple mahalaua,
Te află toată lumea.
Crecuță de-avrămeasă,
Cui ie voia să iubească,
Calea Jiului păzască,

Că vin fete la 'nălbit
Și dănacii la cosît,
Fomeile la privit,
Ai mîi bătrîni la undit...
Să las' fete de 'nălbit,
Dănăceii de cosît
Și s'apucă de iubit,
— Fi-ar trupu-alimănit
Cui m'a 'nvățat la iubit.
Nu-m' văz' trupu odinit,
Dupe drumuri potolit,
Sara dupe sbeguit.

Cetate-Dolj.

Ieu mă mir, mândro, de tine

Ieu mă mir, mîndră, de tine,
Ce pămînt negru te ține,
De nu măi dai pila mine?!
Mă ține pămînt cu iarbă,
Nu poci veni fără treabă,
Că ie măiculița rea
De nu știe dragostea,
Mă bate cu nuiava.
Da nu vii, neică, la mine.
Să mănînci miez de alune
Și turtiță coaptă bine.
Ieu nu viu, neică, la tine,

Măi bine trăiesc la mine.
Traiu meu ie la părete,
Căldarea cu boabe fierte
Și doschița cu dovlete,
Trocu cu vin la anlete.
Ieu beau și mă vesălesc
Și de tine nu doresc.
Dacă ai poftă de mine
Vino și tu până mline
Să petrecem și măi bine.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde bob năut

Foaie verde bob năut,
Cit oi trăi pe pămînt,
Am să floier și-am să cînt,
Inimă ra n'am să duc.
Că inima ra ie ra,
S'atacă omu de iea.
S'atacă și să usucă

Până din picioare pică,
C'asa-i viața omului,
Ca și floarea cîmpului,
Dimineața înflorește,
Peste zi să vestejește.

Frațeștița-Dolj

In pădure 'n Scorila

Frunză verde ș'o lalea
Bato 'n cap inima mea,
De ce nu ie cum ierea,
Cînd ieream în floarea mea,
In pădure 'n Scorila?!
Rupeam cîti-o viorea.
Aplecîndu-mă pe șea,
S'o duc la puicuța mea,
Care m'am iubit cu iea,
Din copilăria mea.
In pădure 'n Scorila

Tăiam calu cu scara,
Picioru trăgătoarea.
Frumos cîntă cinteza,
Și mi-o 'ngîină presura,
Presura, pasăre mică,
Cîntă 'n codru de 'mi despică,
Presura, pasăre sură,
Cîntă 'n codru de răsună,
Foaie verde ș'o lalea,
Cînd ieream în floarea mea.
In pădure 'n Scorila,

Sburam ca o păsărea,
 Și sburam din creacă'n creacă,
 Ca o pasăre pribeagă,
 N'avea nimeni ce să-m' facă.
 Iară logofătu Ghiță
 Cu legătura pistriță,
 Pusă lațuri și mă prinsă,
 Și mă pusă 'n colivie,
 Măi mult moartă, de cât vie,

Și mă dusă 'n primărie,
 Să văd logofeț' cînd scrie,
 Scrisă notaru d'un rînd,
 Văzui primaru plîngînd,
 Ajutōru suspinînd,
 Consilii toț' ostînd.

Din Cuvîntări Adiaș
 de C. I. C.

Foaie verde trei smicele

Foaie verde trei smicele,
 Pusăi barda la curele,
 Intru 'n luncă, tai nuiele,
 Lunca număi viorele
 Și măi multe floricele,
 Ochiu boului pin iele,
 Dă-le năibii de nuiele.
 N'o să fac nescai saiele,
 Să 'nchid armăsarii 'n iele.
 Și-am să culeg viorele
 Și-o să le fac chiticele
 Ochiu boului pin iele,
 Să le 'mpart la vecinele,
 Pe cum o fi vecina,

Așa să-i dau și chita.
 De-o fi vecina frumoasă,
 Să-i dau chita măi aleasă
 Și legată cu mătasă
 Să vadă că ie frumoasă.
 De-o fi vecina urită
 Să-i dau chita măi pîrlită
 Și legată cu răchită,
 Să vază că ie urită.
 De-o fi urită de tot
 Să-i arunc chita pe foc,
 Că iea n'a avut noroc,
 Să stea cu neica pi-un loc.

Cetate-Dolj.

Hai Leano pe deal pe vale

Hai Leano, pe deal, pe vale,
 C'a făcut mazărea floare,
 Și făsuiu tecișoare,
 Castraveșii stau să 'nfloare,
 Și ardeiu păstăioare.
 Coboară, Leano, coboară,
 Coboară 'n vale măi tare,
 Că mor fără luminare;
 Să tăiem iarbă de-a mare,

Și iarba s'o măldărim,
 Ș'amîndoi să ne iubim.
 — Cînd oi zice toi de sag,
 Ieu iubesc pe cin' mi-e drag;
 — lubește-mă dacă 'ț' plac,
 Dacă nu, silă nu-ț' fac;
 Ieu silă cînd ț'-am făcut,
 Am fost mică n'am știut.

Acum mintea mi-a venit,
 M'am lăsat și de iubit,
 Și-am de gînd să mă mărit,
 Căci dragostea are toane,

Doru nu 'ț' ține de foame.

Din Cuvîntări Adina
 de C. I. C.

Cîntec de jale

Foaie verde bob orez,
 Lasă-mă să te iubesc,
 Că dacă-oi muri mă pierz,
 Mă 'ngroapă la minăstire
 Și trage pămînt pe mine,
 Pămînt și cu iarbă verde,
 Trece lumea nu mă vede.
 Trece și mîndruța mea
 Cu ciobu cu tămîia

Și nu mă văzu nici iea.
 Să uită pe cruce 'n sus,
 Și văzu chipu meu scris,
 Și-atunci leșină de plîns.
 — Lasă, mîndro, nu plîngea,
 Că-așa mi-a fost soarta mea,
 Să mor din cuțit tăiat
 Și din briceag junghiat.

Frațeștița-Dolj.

Pe drum plec, pe drum mă duc

Pe drum plec, pe drum mă duc
 Și n'am nici un cunoscut,
 Să mă culce pe așternut,
 Și pe căpătii cusut.
 N'am pe niminea cu drag,
 Să-m' pue mina la cap,
 Să mă 'ntrebe de ce zac.
 De ce zac, de ce bolesc,
 De dragoste mă topesc?!

De cînd maica m'a făcut,
 Trei amante n'am avut,
 Da acum le-am dobîndit,
 Una 'n deal și alta 'n vale
 Ș'alta pe linia mare,
 Nepoțică de 'mpărat,
 Fată de ovrei bogat.

Din Cuvîntări adina
 de C. I. C.

Cîntec de jale

Foaie verde iarbă 'n fir,
 Pin poartă de cimitir,
 Trec mereu fetițele
 Să-și tămîie rudele,
 Dar din gură-așa zicea:
 — „Aici zace răposatu,

Care ne iubea, săracu,
 Cînd o loa cu sărutatu,
 Dila un cap pân' la altu,
 De il cunoștea tot satu,
 Și-acum să lungi cât patu.

Frațeștița-Dolj.

Frunză verde sălcioară

Frunză verde sălcioară,
La Ploești pe-o mărghioară
Ieste-un nuc cu frunza rară,
S'a strîns toț' cucii din țară,
Nucu-i mare, frunza-i rară,
Cîntă cucii de s'omoară.
Nuce, nuce, frunza-ț' pice,
Ce-ț' sînt crecile peltice.
Cînd mă las pe creaca ta,
Un cîntec spre a cînta,
Creaca ta să lasă 'n jos

Și nu cînt cîntec frumos,
Iar băieții mă gonesc
Și din gură bănuiesc.
Cîntă, cuce, limba-ț' pice,
Că iera neica s'o mînînce,
Că de-oi da și te-oi lovi,
Jos la pămînt te-oi trînti.
Cînd ai cădea pe pămînt,
Caz' la țapa pe mormînt.

Culeasă de Mihail Păsculescu
Coveiu-Dolj.

I! Hai, hai, dorule, hai

I! hai, hai! dorule hai!
La fîntînița din plai,
Pusăi masa și mîncăi,
Beui vin și mă 'mbătai,
De rachiu mă 'ndestulai.
Cînd oi zîce de-o mătasă,
Și-m' veni un dor de casă,
De copii și de nevastă,
Să las calu să măi pască,
Ș' ieu să beau să chefuesc,
Că neveste măi găsăsc.
De-o fi dor dila copii.

Să pui șaua și să mîi!
De-o fi dor di la surori,
Să mîi calu să-l fac flori!
De-o fi doru di la mumă,
Să mîi calu să-l fac spumă!
De-o fi doru di la tată,
Să mîi calu să-l fac apă!
De-o fi doru di la fraț',
Să mîi calu să-l fac sfaț'!

Din Cuvîntări dincl
de C. I. C.

Așa-m' vine uneori

Așa-m' vine une ori,
Să beau otravă să mori,
Stau în drum și mă gîndesc,
La ce să mă otrăvesc?
Că ce mi-e drag tot iubesc.
Și iar im' vine une ori,
Să mă sui în deal la mori,

S'aud apa vîjeind,
Petricele zorzonind,
Copilele aulind,
Boerași la bilci trecînd.
Negustori Bucureșteni,
Trec la bilci, la Rîtoreni,
Și la țirg la Țîntăreni,

Și vin Țîntărencele,
Săruta-le-aș gurile,
Gurile și țîțale,
Ține Doamne zilele,
Mamelor, că le-a făcut,
Părinții, că le-a crescut,
Și acuma le vedem,
Cu iele ne 'mbrățișem,
De ne dau brăcirile,
Le sărutăm gurile,
De ne lungesc zilele.

De nu le-aș fi sărutat,
De-aici m'ași fi depărtat,
M'ași fi dus în altu sat.
De mila, de doru lor,
Sîngur stau să mă omor.
Țîntăreanco, păr galbiu,
Ce porț' otravă sub briu,
Că omori omu de viu.

Din Cuvîntări adînci
de C. I. C.

Străin îs, Doamne, străin

Străin îs, Doamne, străin,
Ca puiulețu de cuc,
Milă n'am unde mă duc.
Străin îs ca pasărea,
Milă n'am nicăerea.
De-aș călca din piatră 'n piatră
Din străin n'aș face tată.
De-aș călca din urmă 'n urmă
Din străin n'aș face mumă.
Că străinu până cină,
li țîi sfeșnicu în mină.
Dacă străinu să culcă

Atunci te pune la cină.
Cînd străinu a visat,
Tu lucru nu l-ai gătat,
C'asa-i Doamne, străinu
Ca iarba cînd bate vîntu,
Pe cine ai, Doamne, a-l bate,
Nu bate cu alte fapte,
Număi cu străinătate,
Ca să vadă orișicine
În străini cît ie de bine.

Auzită dela Maria N. Telianu,
Telu-Dolj. Colecția „Plopșor”.

Ține-mă Doamne, pe lume

Ține-mă Doamne pe lume,
Barem zece ani de zile,
Să trăesc puțin și bine,
Cu mîndruța lingă mine;
Și mergînd pe-o potecea,
La fîntînă la ceșmea,
Cu mîndruț' alătorea,
Să s'adape neicuța.
Vin mîndră să ne iubim,

La umbră să ne umbrim,
Cu apă ne răcorim,
Și la horă 'ntre fetițe,
Puică, noi să ne mîndrim,
Și de loat să ne vorbim.
De trei zile mi-am plecat,
Calu l-am încălecat,
Nebeut și nemîncat,
Jos dupe iel nu m'am dat,

Păn' la mindra 'n valea ra,
C'am să mă iubesc cu ica;
Că de mult nu m'am iubit,
Par'că m'am călugărit.
Hai, calule, să plecăm,
Și la drum să îndemnăm,
Pe mindra s'o ajungem,

Umbră bună să cătăm,
Umbră bună de umbrit,
Și rogoz de tăvălit,
Ofl' te măi loc de iubit!

Din Cuvintări Adinca
de C. I. C.

Foaie verde rug întins

Foaie verde rug întins,
Ce stai, murgule-așa trist?
— „Stăpine, mi-a spus în vis
C'am auzit că mă vinz',
Cu banii să te cominz'.
Nu ț'ă, stăpine, păcat
Și frică de blestemat?
Te-am trecut Oltu vărsat
Făr' de luntre, făr' de vad
Și-unde ajungi mă legi la gard

Și-m' dai fin nuielele
Și grăunța stelele.
Cum ț'ă drag cu mindra 'n pat
Și mie cu traista 'n cap.
Cum ț'ă drag la rețenele
Cu neveste tinerele
Și mie cu finu 'n iesle.

Culeasă dela Marla N. Teianu
Teiu-Dolj. Colecția „Plopșor”.

Foaie verde, foaie lată

Foaie verde, foaie lată,
La cruciulița de piatră
Să 'ntilni fată cu fată.
— „Ce să ne facem, surate
C'am rămas nemăritate?”

— „Să dăm jalbă la ciocoli
Să dea drumu la flăcăi,
Să ne mărităm și noi.

Auzită la Pleșița
Colecția „Plopșor”.

Marișo, gură de cuc

Marișo, gură de cuc,
Făceare-ai dălacu 'n gît,
Să vij la neica plingînd,
Din ochi negrii lăcrămînd,
Fața albă sgîriînd,
Păr galbin dărăpănînd,

Din ochi negrii lăcrămînd,
Di la inimă oftînd,
Să vij neică să-l descînt.
Joia și Dumineca,
Peste zî tot-d'auna,
Te miri cum, ți-o alina!

Cine neică te-a făcut,
Par'că ieu te-am porîncit.
Ieu să te fi porîncit
Ș'așa tot n'ai fi ieșit;
Așă 'naltă și subțire
Și la trup făcută bine!
Mîndrușo, cînd te iubeam,
Tot la casa ta priveam.
Părea casa aurită
Cu zidu de cărămidă,
Din afară vărută,

Cu șindilă șindilită,
Șindila de-a mărunțică
Ca pana de rîndurică;
Da de cînd nu te iubesc,
Tot la casa ta privesc,
Îm' pare casa grajd de cai,
Și șindila putrigai,
Bătătura bălegar
Și chipu tău mi-e amar.

Din Cuvintări Adinca
de C. I. C.

Foaie verde de trei spice

Foaie verde de trei spice,
D'aolică, mă voinice,
Ce-ai făcut banii, voinice?
I-am beut să nu să strice,
I-am beut cu mîndrele
Pin toate hanurile.
Foaie verde de trei spice,
Măi leagă-ț' punga, voinice,
Că te-apucă-o cale grea
Și n'ai rudă de para.

Foaie verde ș'o lălea
Să fi trăit tot așa
Ca apa m'aș cătina.
Frunză verde bob năut,
De-am avut, de n'am avut,
M'am dat ca iarba la vînt
Și-am trăit cum am putut.

Auzită dela Marla N. Teianu,
Teiu-Dolj Colecția „Plopșor”.

La fîntîna 'n patru furci

La fîntîna 'n patru furci
Mărioara cu doi junci,
Doi voinici cu caii murgi.
Și-m' dă apă juncilor
Și gură voinicilor.
Hai, puică, pe deal, pe vale,
Să tăem iarbă de-a mare
Și iarba s'o maldărim
Ș'amîndoi să ne iubim.
Până calu-o paște iarbă,
Noi să ne vedem de treabă.

Ieu pe deal, puica pe vale
Amărită ursătoare!
Vino, mîndră, să vorbim
Ș'amîndoi să ne iubim.
Ieu de cînd nu te-am iubit
Par'că m'am călugărit,
Că gurița di la tine,
M'a prăpădit vai de mine.

Din Cuvintări Adinca
de C. I. C.

Foaie verde de-avrămeasă

Foaie verde de-avrămeasă,
Rămli, maică sănătoasă,
Că ieu mă duc să-m' fac casă :
Că tu n'ai fost bucuroasă
Ca să-m' vez' umbra pin casă :
Că și ieu ț-am fost fecior,
Ț-am scos plugu din obor
Și ți l'am pus pe ogor ;
Ș-am dat țărilor ocol

Cîntînd cîntece de dor
Și la brîu cu un pistol,
Pe dușman ca să-l omor ;
Da dușmanu mi s'a dus !
Ducă, ducă, ducă-s'ar
Călare pe un măgar !

Pavel Ilie-Scaști
Din „Foaie Verde”

Copiliță Șegărceancă

Copiliță Șegărceancă,
Copiliță Mărseneancă,
De cînd te-am văzut, mi-ești
dragă,
Să-ț' dea neica cordea neagră,
Să vez' bine, că-m' ești dragă.
Să-ț' iau alta vișinie
Să-m' fii dragă numai mie.
Dragă-m' iești cu ochii verz'
Și cu sprîncenele 'n pkez.
Ochii de balauroaică,
Gura ie ca de șerpoaică,
Coada ie ca de nemțoaică.
Mititică iești de ani
Și ț'ai prins mîi mulți duș-
mani,

Aid cu neica la Mirșani,
Să te curăț de dușmani,
Pe dealu Mirșanilor,
Și pe-al Șegărceanilor,
Să dăm pae vacilor,
Și gură dănacilor.
Copilă de unde iești ?
— Din sat din Călimănești
Din curte di la Bibești.
In curtea Bibeștilor,
Stau florile zînelor
Dragostea copilelor.
Stau florile să 'nflorească,
Trandafiri să 'mbobocească.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde de bujor

Foaie verde de bujor,
M'am uscat ca un stobor,
Ca un stoborêl de gard :
Ne-beut și ne-mîncat !

Din pricina dorului,
Și dintr'a iubitului,
Oi fi talpa-iadului ;
Lasă-mă talpă să fiu :

Ce-am iubit, numai ieu știu ! Cui ai vrea și cui te-o vrea.
Hai, hai, hai mîndruța mea, Lăețu Emil
Că desară iești a mea ; Scaști-Dolj
Mîine sară : cui ai vrea, Din „Foaie Verde”

Oftează, mindră, oftează

Oftează, mindră, oftează,
Toată lumea să te crează.
C'ai fost neicăi amurează.
Oftează și pintru mine,
C'am trăit amîndoi bine.
Oftează, oftare-ai foc,
De-așa mi-ai avut noroc,
Să fii cu mine pi-un loc,
Să te port ca pi-un boboc,
De mine să nu-ț' baț' joc !
Arză-te focu iubit,
Boală fără crezămînt,

La ce vreme m'ai găsit,
Cu porumbu neprășit
Cu grîu necîrstăfîit.
Lăsai grîu dezlegat.
Și plecai la mindra 'n sat,
Să vedem pe cine-a loat !
O fi loat vr'un păcătos
Cu cojocu 'ntors pe dos ;
O fi loat vr'un amărit
De nu calcă pe pămînt.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde matostat

Foaie verde matostat
Costică șade culcat :
Cu șapte doftori la cap,
Frunză verde ș'o lalea
— Ascultă, Domnule 'ncoa
Taie rana mîi ușor

Și-mi scoate al glonțîșor
Să-l invăluie în șervet
Să-l trimet la regiment.

Pună Marin
Scaști
Din „Foaie Verde”

Cine-a lăsat iubit

Cine-a lăsat iubit
Iartă-i, Doamne, păcatu
Cine la iubit nu crede,
N'ar mîi călca iarbă verde,
Iarbă verde, nici uscată,
N'ar mîi muri niciodată.

Iubit e lucru mare,
Nu-ț' dă samăn la mîncare
Nici căpătîi la culcare.
De s'ar vinde iubit,
Mi-aș da boii și plugu
Ș'aș cumpăra iubit.

De s'ar vinde dragostea
Mi-aș da boii și vaca
Ș'aș cumpără dragostea.
Foaie verde bob năuț
Cine n'are dor în trup,
Să vie să-l împrumut,
Că la neica ie dor mult,

Iasă isvor din pământ.
Plec și strig în gura mare,
Că am iubit de vinzare,
Dau ocaua cinci parale.

Din Cuvintări Adinci
de C. I. C.

Frunză verde de trei mure

Frunză verde de trei mure,
Pădure și iar pădure,
Frumos cîntă cucu 'n tine,
Și pe gros și pe subțire;
Și ieu n'am nici-o venire
Să mă plimb cu drag, pin tine,
Cu mîndrele dupe mine,

Ca să le iubesc măi bine.
Frunză verde trei granate,
Până le-oiu iubi pe toate,
Trece noaptea jumătate.

Mica Floarea
Scaești-Dolj
Din „Foaie Verde”

Cînd ieream tinăr dulan

Cînd ieream tinăr dulan,
Incălecam cîrlan di-un an.
Acum am îmbătrînit,
Nu mă văd în deal suit,
Cu murgu meu priponit;
Priponit de leuștean,
Cu pripon de găitan,
Leușteanu s'a uscat,

A rupt murgu ș'a scăpat.
Fuge murgu și nechează,
Plînge mîndra și oftează,
Oftează și pintru mine,
C'amîndoi am trăit bine.

Din Cuvintări Adinci
de C. I. C.

Foaie verde foi mărunte

Foaie verde foi mărunte
Pazăște-mă, Doamne Sfînte,
De pădurea cu cucute
De neica cu mîndre multe.
Până le-a iubi pe toate,
Trece noaptea jumătate;
Pân' o veni și la mine

Să varsă zorile bine.
Cînd cîntă cocoșii-odată:
Lăută și pieptenată:
Cînd să varsă zorile:
Grădina cu florile.

Negru Ion, Scaești
Din „Foaie Verde”

Plecai Vinerea la tîrg

Plecai Viuerea la tîrg,
Pân' la grajdu lu Agud,
Să-m' măsur grajdu de-arînd,
Di la ușe pân' la fund,
Să-m' cumpăr d'un cal porumb
Scurt în gît și lung în trup,
De-i dă coama de pământ,
Cum trebuie la voinic.

Cu dangale pe spinare,
Pintenog de trei picioare
Și 'mbuestru 'n fuga mare,
Nici Dunărea să n'ating,
Nici colțu la epîngea,
Nici polpoana la manta.

Din Cuvintări Adinci
de C. I. C.

Cât oiu trăi pe pământ

Cît oi trăi pe pământ
Inimă ra n'am să duc,
Că inima ra — e ra,
S'atacă omu de iea,

S'atacă și să usucă,
Până din picioare pică.

Negru Ion,
Scaești-Dolj
din Foaie Verde

La livadia lu Ion

La livadia lu Ion
Multe păsărele 'm dorm.
Foaie verde anason,
Număi una n'are somn,
Că 'mi umblă din pom în pom,
Ca doru din om în om
Și 'm' strigă cu glas de om,
Unde ieste neica Ion?
Nu e Ion, nu e nimic,

Număi inimioara 'm stric,
C'a plecat dupe iubit,
Fi-i-ar iubitu de cap,
Că nu s'a măi săturat,
De copile du pin sat,
De neveste cu bărbat,
C'alea o să-i dea de cap.

Din Cuvintări Adinci
de C. I. C.

Și iar verde ș'o alună

Și iar verde ș'o alună
Bine e sara, pe 'lună,
Cînd vii dila caraulă
Cu pușculița pe mînă
Frunză verde de-o sipică,
Păcat de tine, Costică,

Că ai căsuța de sticlă;
Și n'ai nici-o ibomnică!
Ș'o foiță ca de tei,
Ieu am număi un bordei
Și-am pe noapte doo-trei.

Catană Const., Scaești
Din „Foaie Verde”

Apucați pe vale 'n sus

Apucați pe vale 'n sus
Mi-a făcut fasolea fus
Ș'al olog a legat bob,
Ai, Leano, să-l arăcim,
Amîndoi să ne iubim.
Și de dragi să ne fim dragi,
Da nădejdea să n'o tragi,
Că nădejdea îndelungată,

Nu e bună nici-odată
Și nădejdea di la mine,
Știi ca sîrma de subțire,
Cînd o pui pe mărăcine,
Tragi de iea și nu să ține.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde anason

Foaie verde anason
Și mi-e somn și pic de somn
Și n'am brață să-m' adorm:
Că de-aș' avea brățișoare,

M'ași culca sara, cu soare,
Și m'ași scula 'n prîznu-mare.

Lăeșu Em., Scăești-Dolj,
Din „Foaie Verde”.

Cînd oi zice trei masline

Cînd oi zice trei masline,
Ce mi-e drag mie pe lume,
Cu calu negru su' mine,
Cu disagii plini de pîine,
C'o găină friptă bine,

C'o ploschiță cu rachiu,
Dac'oi muri, mort să fiu!

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

La umbră de păducel

La umbră de păducel
Cum măi doarme-un soldățal
Cu sabia lingă iel.
— Mă duc, maică, dupe iell
— Ba, măicuță, ba, ba, ba!
C'ala e om cu belea,
Sună goarna și țî-l ia
Și țî-l duce 'n Dobrogea,
Din Dobrogea la Galaț',

Intr'o roată de soldaț':
Și calcă din urmă 'n urmă,
Par'c'ar fi făcuț' de-o mumă;
Și calcă din piatră 'n piatră
Par'c'ar fi făcuț' di-un tată.

Roșulescu Teodor
Scăești-Dolj
Din „Foaie Verde”

Iubitu ce l-am iubit

Iubitu ce l-am iubit,
Măi bine să-l fi durmit,
Că nimic n'am folosit.
De ce, Doamne, n'am murit,
Cînd eram copilaș mic,
Mă mîna tata la plug
Nu știam boii să 'njug.

Da acum să nu măi mori
Că-m' dau fetițele flori,
Nevestele ochișori,
Of! Doamne! să nu măi mori!

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde di-un bujor

Foaie verde di-un bujor
Fetiță de negustor
T'a loat tat'-tău gălbiori,
La poartă-a pus păzitori:
Să te păzască de mine,
Cînd vin sara pila tine.
Da ieu sînt băiat frumos,

Că știu poarta pî dîndos
Mi te sărut cu folos,
Și mă duc, da nu m'ași duce,
Că-ț' este gurița dulce!

Frună Marin, Scăești-Dolj,
Din „Foaie Verde”.

Vai de vin, vai de pelin

Vai de vin, vai de pelin,
Vai de omuleanu strin,
Ca un măr dulce la drum!
Neică, cine pe drum trece,
Ala mi-l sburătorește,
Crecile mi le mejdrește
Tulpioara lui îi plînge,
Merele neică, că-i curge.

Taci, taci, taci, tulpină taci,
Soro, că tot tu le faci,
Că nu este vina ta.
Ie vina cui te-a sădit
Și nu mi te-a îngrădit.

Din Cuvîntări Adînci
de D. V.

Frunzuliță avrămeasă

Frunzuliță avrămeasă,
Mă suii cu plugu 'n coastă,
Scoasă naiba d'o nevastă
Tinerică și frumoasă.

Ieu cu ochii dupe iea,
Strică Lunilă brazda,
Frînsă plugu, trupuța,
Trupuța și fieru lat!

Aoleo, ce să mă fac?
Rămăsăi, de plug, sărac!
Plecai la fierar în sat;
Fieraru-l găsi culcat,
leși afară din sat;
Lunilă s'a sfingerat,

Miercan în' șede pe lat
Ș'aoleo ce să mă fac?
Rămăsăi, de boi, sărac!

Gingă Ioana
Scăești,
Din „Foale Verde”

Ioane, ioane, căpitane

Ioane, Ioane, căpitane,
Măi cobori din deal în vale,
Să tăiem de-o gonitoare,
Să facem ceva gustare,
Să mănince-ale catane,

Tot catane zlătărești,
Gătite de București
Dai cu glonțu nu-l lovești.

Din Cuvintări Adînci
de C. I. C.

Foicică matostat

Foicică matostat,
Trece un car ferecat,
C'un rănit în iel culcat;
Și pe urma carului
E muma rănitului:
Cum plîngea, așa plîngea,
Rana de sînge-i ștergea.
— Boilor, mă rog de voi,
Duceț' caru măi ușor
Că-i rănit al meu ficior!
— Taci măicuță nu măi plînge,
Că inima 'n piept să strînge!
Du-te, muma, cu norocu;
Ieu rămîn pe-aici cu focu,
Că ieu cît am fost ne-atins,
Multe clupse mi-am întins;

Da acum mi-a venit rîndu
Să mă duc, mamă, ca gîndu!
Iară, muma, să mă caț'
Între Putna și Galaț',
Că mormîntu mi-e 'nsămnat:
Am la cap un fir de mac,
Să mă plîngi, muma cu drag;
La mijloc am busuioc,
Să mă plîngi, maică, cu foc;
La picioare drăvidane:
Sînt jelit de-o fată mare
Cu trei flori ș'o luminare.

Tomescu Constantin,
Scăești-Dolj.
Din „Foale Verde”

Puichiță de peste Olt

Puichiță de peste Olt
Cu moșșoru d'un cot,

Pe unde-ai trecut Oltu,
De nu s'a 'necat moșu?!

— Pi la Slatina cu podu
Bătu vîntu Crivățu—
Și nu s'a 'necat moșu.
Fie Oltu cît de-adînc
Ieu îl trec cu meșteșug
Pe doo roate de plug".
Oltule, Oltule,
Săcaț'-ar piraiele
Și toate izvoarele,
Să trec cu picioarele.

Oltule riu blestemat,
Ce vii așa tulburat?!
Ce te repez' ca un zmeu,
De oprești pe Nițu meu?!
Vino Nițule băiete,
Ce faci pe lelea s'aștepte?!
Că Florica 'ț' duce doru
Și i-a 'nțălenit ogoru.

Din Cuvintări Adînci
de C. I. C.

Frunzuliță foi de prun

Frunzuliță foi de prun
leși, Mărio până 'n drum:
Număi o vorbă să-ț' spun,
Să-ț' spun unde să mă caț':
Di la vale de Galaț',
C'acolo sîntem chemaț'
Șasă sute de soldaț'.
Toț' sîntem soldaț' recruț'
Di dincolo dintre munț'.
Ofițerii pintre noi

Să vorbeau toț' între iei
De-aci und' să ne pornească:
În spre țara muscălească,
Or în spre țara nemțască?
Atunci m'am dus la sergent
Să-i cer trei zile conced
C'o doare pe mîndra 'n piept
Și să mă duc să mi-o văd.

Calotă Statie, Scăești-Dolj.
Din „Foale Verde”

Călător sînt să mă duc

Călător sînt să mă duc,
Mîndrele să țîn buluc,
Și mă 'ntreabă un' mă duc?
Ieu le spui la Cîmpu-Lung.
Mă 'ntreabă de viu desară?!

Ieu le spun la primăvară,
Iele plîng de să omoară!...

Din Cuvintări Adînci
de C. I. C.

Frunză verde trei grăunț'

Frunză verde trei grăunț'
Trece trinu pintre munț'
Cu arme și cu răniț'

Unu dintre iei striga:
— Domnule conducător
Lasă trinu măi ușor,

Că sînt rănit la picior ;
Nu ie rană de-altceva
Da ie rană de ghiulea,
Care-a tras neamtu cu iea
In orașu Orșova.
Coboară, muică, coboară,
Coboară la vale 'n gară,

Să vez', muică, cum ne cară ;
Ne duce, ne ocolește,
La Mărășești ne oprește
Și-acolo ne bagă 'n foc
Să ținem pe nem' în loc.

Scăești-Dolj.
Din „Frunză Verde”.

Auzi lele pițigoiu

Auzi lele, pițigoiu,
Lasă la naiba războiu,
Aideți să 'nfundăm zăvoiu,
Că zăvoiu mi-a 'mbumbit,
Ce mai vreme de iubit,
Cu puica m'am învrăjbit,
Pintru'n lucru de nimic,
Pintru'n inel de argint,
Pretinde că i l-am trînt,
Și veriga din stînga
Rupsă neicăi inima!

Cine-ar stă să-m' fac'o pace,
Multă pomană ș'ar face!
Pomană copiilor,
Sărindar părinților.
Auzi lele pițigoiu,
Aide că mi-a 'mbumbit salca,
Ieși afară mulge vaca,
Vez' că salca mi-a 'mbumbit
Ce măi vreme de iubit!

Din Cuvîntări Adinei
de C. I. C.

Foaie verde de susai

Foaie verde de susai
Mă suii pe deal, pe plai,
Văzui plug cu patru cai,
Dila inimă oftai:
Vineciorii dinănt
Buni ar fi de dus la munte,
Iară brejii dila roate
Buni ar fi de loat la noapte!
— Beaț' băeț' și loat'-aminte
De vineții dinainte:
Sî mi-i loat măi decusară,
Până nu mi-i bagă 'n fiară,
Că de mi i-o băga 'n fiară
Mă măi daț' de zăboveală!
Și iar verde foaie lată

Cînd cînta cocoșii — odată,
Ieréam cu brejii la baltă;
Cînd cînta de doo ori,
Ieréam la un negustor.
Și-m' număra gălbiori.
Cînd — „noroc și sănătate!” —
Păgubașu-m' sta la spate;
Cînd, cu norocit de bine
Păgubașu lingă mine!
— Alimănit păgubaș
Na de bea din adilmaș:
Tu voinic, neica voinic
De ne-am tăia la cușit
Vineciorii tot să duc!

Negreț Marin-Scăești.
Din „Foaie Verde”.

La cruciuța de piatră

La cruciuța de piatră
Să 'ntîlni fată cu fată,
Deschisără mare sfadă.
Ce-o să ne facem surată,
Că ne-a loat băeții 'n gloată
Ș'au rămas ai mititei,
Ce-o să ne facem cu iei?!
Ș'au rămas mucorile

Să ne poarte florile.
De cît floare la mucoare,
Măi bine 'ntr'o taină mare!
Ș'a rămas cîte un pricaz,
Poartă căciula pe nas,
Face la fete năcaz.

Din Cuvîntări Adinei
de C. I. C.

Rămii puică sănătoasă

Rămii, puică, sănătoasă,
Ca o pară viermănoasă.
Du-te, puiu, sănătos
Ca un măr putrigăios.
Rămii, puică, sănătoasă
Ca o floare de pe masă.
Du-te, puiu, sănătos,
Ca un trandafir frumos.
De cînd puiu mi s'a dus,
Trei garoafe 'n poartă am pus,
Din trei una mi s'a prins.
Mi-a trimes puiu scrisoare,

Să-i trimet și lui o floare.
Să-i trimet pe sfînta lună!
Sfînta lună răcoroasă,
Nu-i duce miros în casă,
Să-i trimet pe sfîntu soare!
Sfîntu soare călduros,
Cînd bate vîntu din jos,
Umple casa de miros.

Cules de Pr. Marin Coveianu
dela Gică Vilău
Covei-Dolj

Cîte drumuri mari și late

Cîte drumuri mari și late,
Tot de neica sînt umblate.
Număi drumu Giurgiului
Și cu-al Severinului,
Fu punerea capului!
Frunză verde trei granate,
Inima 'n neica să bate,
Pintru voi dozo surate,
Până v'oi iubi pe toate.
Foaie verde de trei flori,
Doamne, să nu mă omori,
C'am iubit doo surori

Și pe-a mică și pe-a mare
Ș'una dintre verișoare.
Voi, voi, voi, mîndrelor, voi,
Să vă strîngeț' Miercuri, Joi,
Să mă răfuesc cu voi.
Da ce fel de răfuit
Numa'n brață să vă strîng,
Să vă pun cîrpa pe cap,
Să ziceț' c'aveț' bărbat.

Din Cuvîntări Adinei
de C. I. C.

Păsăruică dalbă 'n pene

Păsăruică dalbă 'n pene
 Și 'mprelungă la sprincene,
 Ioana, neicăi din Ionele,
 Cu brîu cu turturele,
 Cu păru făcut inele,
 Dă și neicăi floricele.
 — „N'are daica flori de dat,

C'astă vară n'a ploiat
 Și-am plătit de le-am udat,
 Cu bani dupe sărutat
 Și-am plătit de le-am sădit
 Cu banii dupe iubit“.

Din Cuvîntări Adînci
 de C. I. C.

Frunză verde matostat

Frunză verde matostat,
 Rău, Doamne, te-ai supărat:
 De trei luni nu ne-ai plouat!
 Frunză verde de un ormuz,
 Mi-a bătut vîntu din sus,
 Muscă 'n țară ne-a adus:
 S'o muscă otrăvitoare
 Se pune pe bou și moare.
 S'a pus și pe boii mei
 Și mi-au murit amîndoi.
 Au murit, i-am îngropat

Intr'o margine de sat.
 Foaie verde foi de tei
 Mi-am loat și ieu doi vițai
 — Amîndoi sînt vineciori —
 Și făcui de car și boi
 Și mă dusăi cu chirie:
 Mă plătii de datorie
 Și dușmanilor tămîie.

Glugă Marie
 Scăești-Dolj
 Din „Foaie Verde“

Plecai pe drumu fîntînii

Plecai pe drumu fîntînii,
 Găsi sălbița Călinii.
 N'aț', Călino, sălbița
 Și dă neicăi gurița.
 Bată-te crucea fîntînă,
 Te păzesc de este o lună

Și nu-m' prind nici o copilă,
 Că la noi ieste-un știubei
 Și-m' prind zîoa cîte trei.

Din Cuvîntări Adînci
 de C. I. C.

Foaie verde tămîioară

Foaie verde tămîioară
 Pe mine cin' mă omoară:
 Vioreaua din răzoară;

Pe mine cin' mă usucă:
 Vioreaua de pe luncă!
 Sofia I. Năvrlie, 28 ani, Pleșu
 Din „Foaie Verde“

Vecinica d'ingă casă

Vecinica d'ingă casă,
 Nici odată nu te lasă,
 La canun și la pedeapsă.
 Ce ibomnică mi-am prins!
 Nu mi-am prins-o într'un 'na-
 dins
 Și mi-am prins-o 'ntr'o încercare,

S'o vedem ce minte are.
 Bată-te crucea de vale,
 Că ce pui nu măi răsare,
 Paică 'm fî mîna de sare.

Din Cuvîntări Adînci
 de C. I. C.

Foaie verde lămîiță

Foaie verde lămîiță
 Mi-a făcut neica căruță:
 Spițale de lubeniță,
 Roatele de tertecuță

Și caii de viorele
 Pe gustu inimii mele!

Colina B. Micu, Căpreni-Dolj, 20 ani
 Din „Foaie Verde“.

De haimana și bețu

De haimana și bețu
 Mă mir casa cum s'o țiu!
 Casa mi să ține bine,
 Cu pline și cu legume.
 Astăz' beau și mîine beau,
 Mă mir bani de unde iau?!
 Nici cu coasa nu cosăsc,
 Nici cu sapa, nu prășesc,
 Mă mir bani unde găsăsc,
 Din cîrciumă nu lipsăsc!

Astăz' beau și mîine beau,
 Mă mir bani de unde iau?!
 Tot du pi la ai de au,
 Că mi-a dat întotdeauna
 Și nu-i măi vede cît lumea!
 Geaba beau, geaba mîinc,
 Că sînt de mă sufli 'n vînt!

Din Cuvîntări Adînci
 de C. I. C.

Foaie verde bob năut

Foaie verde bob năut
 S'am lăsat cu jurămint,
 Cine m'o băga 'n pămînt
 Să-m' facă tronul de nuc

Și capacu de argint;
 Să nu putrezăsc curînd!
 S'am lăsat la moartea mea,
 Să-m' vie mîndrulița,

Să mor cu ochii la iea,
Ieu la iea și iea la mine

C'am trăit amîndoi bine!
Sofia I. Năvirlie, Ptenița, de 18 ani,
Din „Foaie Verde”

Vai săracu Bălșanu

Vai săracu Bălșanu,
Că bea vin cu borcanu
Și bate cu tufanu,
Desmerdează Me'dințu.
Vine Bălșanu din munte,
Cu chipiu pus pe frunte,

Cam pe frunte, cam pe nas,
Mor boerii de năcaz.
Cam pe coada ochiului.
C'așa'i plăce dumnealui.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Auz' puică or' n'auz'

— „Auz' puică or' n'auz',
Or' n'ai gură să răspunz'?”
— „Ba auz, neică, auz
Și am gură să răspunz':
Da m'aude afuristu
Și mă tae cu cuștu

Și mă face bucătăle
Și m'aruncă la cătăle
Și mă face bucături
Și m'aruncă la nebuni”.

Maria Șt. Drondoe, 14 ani, Căpreni
Din „Foaie Verde”.

Maria neicăi, Marie

Măria neicăi, Mărie,
Hai cu neica în deal la vie,
Să culegem asunie,
Ce-oi câștiga să-ț' dau ție.
De-oi câștiga patru boi,
Doi ai tăi și doi ai mei.
De-oi câștiga mii de lei,
Mărie, să fie-ai tăi.
Foaie verde asunie,

Toată lumea 'm' zice mie,
Că sînt floare vișinie.
Nu sînt floare vișinie
Și sînt floare de pe mare,
Cine mă iubește moare.
M'a iubit un logofăt,
I-a sărit și ochi și tot.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Mă uitai pe drum la vale

Mă uitai pe drum la vale
Văzui colonel călare

Toț' militarii plîngea,
Colonelu 'i întreba:

— „De ce plîngeț' militari?”
— „Nu plîngem de fete mari,
Că fetele merg la joc!
Iară noi mergem în foc!

Fetele să duc la nuntă,
Iară noi mergem la luptă!
Virginia C. I. Năvirlie, 17 ani, Căpreni,
Din „Foaie Verde”.

Hai Ileană la poiană

Hai Ileană, la poiană
Ileană, Ileană,
Să culegem buruiană
Ileană, Ileană.
Buruiana macului,
Ca s'o dăm bărbatului,
Să să ducă dracului,
Și să doarmă, doarmă dus,
Pân' ce soarele-o fi sus,
Și să doarmă somnuros
Pân' ce soarele-o fi jos.
Lele, bărbățul tău,
Ologi-l-ar Dumnezeu!
Ba să nu mi-l ologească,
Măi bine să mi-l orbească,
Că olog șede la foc

Și pin casă vede tot.
De ț'e bărbatu urît,
La pămînt di la mormînt
Și pune-i în așternut,
Să rămie surd și mut.
I'auzi lele popa toacă,
Ieși afară și te roagă,
Să moară bărbatu tău,
Să mă 'nsor să te iau ieu.
Astă iarnă ger și frig,
Și veneai la neica 'n crîng,
Da acuma cald și bine
Și nu mai dai pi la mine!

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde murele

Foaie verde murele
Ale naibi 's soacrele
Cum ceartă nurorile,
Că nu-și spală vasăle,
Ci-și spală picioarele
Și pleacă cu vacile

Pe cîmpu cu fragile,
Și pleacă cu oile
Pe cîmpu cu florile!

Maria I. Răduț, de 13 ani,
Căpreni-Dolj
Din „Foaie verde”.

Foaie verde trei migdale

Foaie verde trei migdale
Punc-mă, neică, călare

Că nu măi pot de picioare!
Foaie verde d'un gutui

De tine n'am să rămii!
De ț'-ă rușine cu mine,
Fă-mă briu pi lingă tine,
De ț'-ă rușine cu briu,

Pune-mă la dirlogi triu,
De tine n'am să rămii.

Dina I. Năvirile, de 57 ani, Pienița,
Din „Foaie Verde“.

Haideț' puică să fugim

Haideț' puică, să fugim,
Să fugim, să pribegim,
Unde-om putea să trăim.
Să fugim să trecem Oltu,
Că ne-ajunge protopopu
Și ne prăpăde cu totu.

Acu ie vremea de fugă,
Până iese iarba crudă,
Unde calci urmă nu faci,
Unde șez' nu te măi vez'.

Din Cuvintări Adinci
de C. I. C.

Foaie verde trei cătine

Foaie verde trei cătine,
Plînge inimioara în mine,
Ca 'n copilu de trei zile.
Copilu plînge și tace

Inimioara nu-m' dă pace.

Sofia I. Năvirile
Pienița-Dolj.
Din „Foaie Verde“.

Pasere galbină 'n cioc

Pasere galbină 'n cioc,
De mi-ai cînta de noroc,
Să-ț' trăiască puii toț
Și la vară iar să scoț'.
Și de mi-ai cînta de rău
Zău! să moară tatăl tău!

Și de mi-ai cînta de bine
Să stringi puii p'ingă tine
Și de mi-ai cînta de rău
Să să stingă neamu tău.

Din Cuvintări Adinci
de C. I. C.

Săbărelu

Săbărelu mititel,
Să bate peștele 'n iel.
Săbărelu cu dulceață,
Trece iarna și nu 'ngheață

Și de 'ngheață puțintel,
Nu 'ngheață peștele 'n iel.
Da ce fel de peștișor?
Număi lin și cărășel.

Și vin Săbărencele,
Albe ca lebedile,
Să spargă ghețoaiele,
Ia apă cu cofele
Să spele cămășile.
Și măi sparg ghețoaiele.
Ca să scoată peștele
Și să scoat' un pește viu,

Numa'n brață să mi-l țiu.
Da ce fel de peștișor?
Număi lin și cărășel,
Cărășelu 'l mîncăm noi,
Linșoru la ciocoi.

Din Cuvintări Adinci
de C. I. C.

Foaie verde de trei mure

Foaie verde de trei mure
Poteceaoa dupe culme-i
Pardosită cu alune,
Ține-o, Doamne, n'o răpune,
Că iea ce vede nu spune!
Iea de vede dragostea

O copere cu frunza;
Că de vede iubitū
L'apucă cu pămîntū.

Sofia I. Năvirile
Pienița Dolj
Din „Foaie Verde“.

I'auz' lele popa toacă

I'auz' lele, popa toacă
Ieși afară și te roagă,
Roagă-te la Dumnezeu,
Să moară bărbatu tău.
Să trăesc, să te iau ieu,
Să nu mor de doru tău.
Doru meu ș'al dumitale,
Facă'l Dumnezeu d'o floare,
D'o floare mirositoare,
Cine-o mirosi să moară,
Frunză verde salbă moale,
D'aolică, neică Ioane,
Ce dragoste ai cu toane!
Pe cine săruț' odată,
Umblă cite-un an turbată.
Pe care săruț' o lună
Cite-un an umblă nebună,

Să măi gășască ca tine,
Așa 'nălticel în stat
Și dulce la sărutat,
Mulță lume-ai ofticat,
Și pe mine m'ai săcat!!
Frunză verde d'un buaz,
Nu mă vez' cum am rămas,
Ca o custură de ras,
Pentr'un dor care l-am tras.
Nu mă vez' cum am udit,
Pentr'un pustiū de iubit,
Umblu pe cîmp rătăcit.
Cine mă vede umbînd,
Zice că sint beat de vin,
Și ieu sint plin de venin.

Din Cuvintări Adinci
de C. I. C.

Fire-a naibii de pădure

Fire-a naibii de pădure
Frumos cîntă cucu 'n tine:
Și pe gros și pe subțire;
Și eu n'avusei venire

Să mă plimb și eu prin tine
Cu mîndruța dupe mine!
Sofia I. Năvălile
Plenița-Dolj
Din „Foaie Verde”

Plec sara dupe iubit

Plec sara dupe iubit
Și găsi drumu 'ngrădit,
Pusăi mîna la cuțit;
Iar Dumnezeu ca un sfînt
Trînti gardu la pămînt.
— Treci băete la iubit,

Că de cine te-ai temut,
S'a dus și n'a măi venit,
A pus spate la pămînt.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde murele

Foaie verde murele
Ale naibi s unele
Culeg buruienile,
Le culeg de sărbători,

Și le duc la vrăjitori,
Să le descînte să mori,
Elena I. Marcu
Plenița-Dolj
Din „Foaie Verde”

Drag îm' e cu boii buni

Drag îm' e cu boii buni,
Să mi-i pasc pe cotituri,
Să le dau apă din pumni.
Frunză verde murele,
Să le crească coarnele,

Să răstoarne plastele
Să mă vază mîndrele
Cînd oi trage brasdele.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde matostat

Foaie verde matostat
Asară ieu m'am jurat
Că nu'mai plec noaptea în sat,
Că dușmanii s'au vorbit
Să mă prinză la iubit,

Să mă lege cot la cot,
Să mă poarte satul tot!

Maria Șt. Drondoie
Căpreni-Dolj
Din „Foaie Verde”

Foaie verde foaie lată

Foaie verde foaie lată,
Pleacă neica la armată,
Mă lasă plîngînd în poartă,
De niminea întrebată!
— Ia-mă, neică, și pe mine
Să fac armata cu tine!
— Nu te iau, mîndruța mea,
Că de-ai fi o floricea,
Mi te-aș pune la manta
Și ași face armata cu iew!

Foaie verde de-o sipică
Tu să fii o floriceică,
Mi te-aș pune la tunică
Și aș face armata de trică,
Tu să fii un bojoțal,
Mi te-aș pune la capel
Și aș face armata cu el!

Virginia C. Năvălile
Căpreni-Dolj
Din „Foaie Verde”.

Din Vînj până 'n Argetoaia

Din Vînj până 'n Argetoaia,
M'a bătut vîntu și ploaia.
Lasă vîntu să mă bată
Și soarele să mă ardă,
Număi puica să mă vadă.
Aleo și vai de mine!
Da nu vez' puică prea bine
Cum bat calea pintru tine
Și arde inima 'n mine
Ca cuptorașu de pîine!...
— Ba ieu, văd, neicuță bine,
Că baț' calea pintru mine

Și soarele rău te arde;
Iar ploaia măi rău te bate.
Aleo ce măi păcate,
Di la Dumnezeu lăsate!
Noi așa le-am pomenit
Ș'am început la iubit,
Că iubitu-i lucru mare,
Nu-ț' dă stare la mîncare,
Nici odină la culcare.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Rabdă inimă și tu

Rabdă inimă și tu,
Că vez' vremea cum i-acu!
Rabdă inimă și taci,
Ca pămîntu care-l calci,
Tu le faci, tu să le tragi!
Fii inimă răbdătoare,
Nu tot spune un' te doare,

Că omu multe le face,
Inima rabdă și tace.
— Piatra, piatra de ie piatră,
Șade jumătate 'n apă
Și iew la o vreme craspă.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde trei bujori

Foaie verde trei bujori,
Vorbește lumea de noi
Că ne iubim amîndoi.
Lasă lumea să vorbească
Număi neica să trăiască,
Să vină să mă iubească!
Lumea vorbește ce-o vrea;

Ieu iubesc pe mîndra mea!
Lumea vorbește și tace;
Ieu iubesc pe cinem-' place!

Virginia C. Năvîrlie
Căpreni-Dolj
Din „Foaie Verde”.

Coboară mîndră, coboară

Coboară, mîndră, coboară,
Coboară 'n vale la gară,
C'a venit trinu de-asară
Și mi-l țiu pe cheltuială.
— Fiț'ar trinu alimănit,
Tot cu trinu m'ai albit,

Până m'ai băga 'n pămînt!
De copii m'ai părăsît,
De părinț' m'ai urgisît,
De bărbat m'ai văduvit.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde măr codat

Foaie verde măr codat
Pe mine cin' m'a uscat:
A cu păru retezat!
M'a uscat și mă usucă

Doru dila ibovnică,
Boboceii dupe luncă.

Sofia I. Năvîrlie
Plenița-Dolj
Din „Foaie Verde”.

Trecui asară călare

Trecui asară călare,
Pi la poarta dumatăle,
Te văzui la lumînare,
Cu cămașea albă floare,
Cu gura mirositoare,
Ca răsura cînd răsare.
Cînd oi zîce de-avrameasă,
Plecai să mă duc acasă,
Pe-o potecă alunecoasă,

Nemerii la altă casă,
Cu stăpîna măi frumoasă.
Omu cu nevasta ra,
Nu-l întreabă niminea.
Omu cu nevasta bună,
Pagubă la bătătură.
Că nevasta e miloasă,
Iea de mînă, bagă 'n casă
Și bărbatu-i călător,

Or' c'o iubesc or'-că mor.
Iubește-mă dacă 'ț plac.
Dacă nu silă nu-ț' fac.
Căci cînd silă ț'-am făcut,
Am fost mică n'am știut.
Sărută-mă neică 'n dinț',
De buze să nu te atingi,

C'am o măiculiță ra,
Mă bate cu nuiaoa,
C'o nuia de gutuiță,
Peste piept și peste țîță.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde matostat

Foaie verde matostat
La ce, Doamne, m'ai lăsat
Pe lume, copil sărac,
Să muncesc la cei bogat',
Să fac bine, peste bine,
Să nu le placă de mine?!
Da cînd sînt la tatăl meu
Să fac bine, să fac rău,
Zice că 's copilu său!

Dece, Doamne, nu muriam
Cînd eram copil di-un an;
Da acum să nu măi mori,
Cînd im' dau tetele flori
Nevestele ochișori,
De nu mă lasă să mori!

I. D. Năvîrlie, de 69 ani,
Plenița-Dolj,
Din „Foaie Verde”.

Cîte flori sînt pe pămînt

Cîte flori sînt pe pămînt,
Toate merg la jurămînt.
Număi floarea soarelui
Și cu spicu grîului
Șed în puntea raiului.
Și judecă florile,
Ce-au făcut miroasele?!

Foicică foi de crin,
Le-am lăsat la Rosmarin.
Mi-a bătut vîntu din sus
Și miroasăle s'a dus.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde trei rozete

Foaie verde trei rozete
De cine mi-e dor și sete?
De neica cu haina verde,
Nici nu-l văd, nici nu mă vede.
Mîncă-l-ar, țaița de pui:
Fusăi astăz' și-l văzui,
Șede în ușa grajdului,

Da grăunță calului.
— „Mîncă calule iute
Că m'așteaptă o mîndră 'n punte
Să mă duc să mă sărute”.

Maria I. Răduț, 14 ani
Căpreni-Dolj
Din „Foaie Verde”.

Foaie verde alunele

Foaie verde alunele,
Ioana neicăi din Ionele,
Cu brîu cu turturele,
Cu gîtu plin de mărgеле.
Ioană neicăi, daică Ioană,
Pupu-ț' ochii ș'o sprinceană
Și negelu din obraz,

Face la mîi mult' năcaz.
Ochii și sprincenele,
Alea fac păcătele,
De n'ar fi ochi și sprincene,
N'ar mîi fi păcate grele.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Ușurică-i dragostea

Ușurică-i dragostea
La cine o știe purta,
Ușurică-i și la mine
Că ieu știu să mi-o port bine;

Că mi-o port la pălărie
Ca pe o floare vișinie.

Elena E. Macău
de 19 ani, Plența-Dolj.
Din „Foaie Verde”.

Foaie verde alunele

Foaie verde alunele,
De unde ești, băețele,
Din ce loc, din ce vâlcele?!
Frunzuliță de-alunaș,
De unde ești băețaș?
Din ce sat, din ce oraș?!
Da loata-i la drum răvaș?!

De ai bani mîi multiceji,
Dă-m' jumătate din iei,
Să-ț' dau la mină răvaș,
Să nu rămîi păgubaș,

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde trei răchiți

Foaie verde trei răchiț',
Lelea cu postrunga 'n dinț',
Tu mă faci să viu pe-aici,
Desculț și fără papuci.
Lelea cu ciorapii roși,
Făcu parastasu măsi!
Frunză verde ori ce-ar fi,
Ca să poată-a mîi iubi.
Lelea cu cîrpa albastră,

Oi să mi-o iau de nevestă.
Lelea albă, cîrpa albă,
Trînti-m'aș cu iea pe nalbă.
Nalba varsă năsturei,
Puica iubește junei,
Tinerei făr' de mustață,
Cînd învață-a strînge 'n braț!

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Mîină Gheorghe, boii tăi

Mîină Gheorghe, boii tăi
Și te nită 'n ochii mei:
Ochii mei sînt verzi ca iarba,
Nu țî-i dau, Gheorghe, degeaba

Ochii mei sînt negrișori
Nu țî-i dau, Gheorghe, să mori!
Aurella M. Conescu-Căprent-Dolj.
Din „Foaie Verde”.

Foaie verde bob de orz

Foaie verde bob de orz,
Tot trecînd din deal în jos,
Mi-aruncă lumea ponos,
Că sînt mladru și frumos,
Mi-a dat cuțitu de os.
Foaie verde bob de grîu.
Sînt în sînge pân' la brîu.

Frunză verde bob năut,
Pusăi masa să mîntuc
Și 'mbuc și nu pot să 'nghit.
Di la inimă sughit,
De pustiu de iubit!

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde di-un bujor

Foaie verde di-un bujor
Dimineața cînd mă scol
Intli plîng ș'apoi mă spâl
Și mă uit la sat cu dor:
Cum plîng maicile feciorii,
Surorile frățiorii,
Dar, la mine n'are cine
Că sunt singură pe lume:

Tata e 'n mormînt nu poate
Și muma zace de moarte,
Frații nu vor la dreptate,
Surorile mi-s departe!

Sofia I. Năvîrile
Plența-Dolj
Din „Foaie Verde”

Foaie verde tiriplic

Foaie verde tiriplic,
Ce caț', Leano, pe colnic,
Cu papucii lip, lip, lip,
Răsucind la borangic,
Fără fus, fără nimic.
O vacă ș'un vițal mic
Ș'un pustiu de ibomnic.

Mîncăți-ar lupii vițalu,
Să-ț' iubești ibomnicelu.
Mîncăți-ar vaca, lupu,
Să-ț' iubești ibomnicu.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde mărăcine

Foaie verde mărăcine
Ce-o avea lumea cu mine ?!
Nu fac nici o stricăciune
Numa' dragoste pe lume,
Încotro plec, încotro pășesc,
Tot frumoase le găsesc;
Tot frumoză le zîmbesc
Ș'ele cred că le iubesc
Ș'eu numai le păcălesc.

Din picioare mă topesc,
Mă topesc, mă prăpădesc.
Prăpădi-m'aș ca 'piru,
Fața ca trandafiriu,
Mustățile 'n varvaric
Cum stă bine la voinic.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foaie verde ș'o lala

Foaie verde ș'o lala
Sărmana Oltenia
Ce mai jale este în ea!
De ce să nu fie jale
Dacă tinerețea moare!
Oamenii voinici înalți
Au rămas morți la Carpați
Ș'au rămas femeile

Să-și blesteme zilele,
Pe toate potecile;
Au rămas fetele toate
Să-și roage singure moarte.

Marla I. Răduț
Căpreni-Dolj
Din „Foaie Verde“

Foaie verde de-o cicoare

Foaie verde de-o cicoare,
Ieu pe deal, puica pe vale,
Frică mi-e c'o să mă 'nșale,
Ce-o să mă fac, frățioare ?!
Loai calu încălecai,
Gurița i-o sărutai,
Căci gurița di la iea
Arde inimioara mea!
Fa, Lenușo, fată, fa!
Dar'ar Dumnezău să dea,

Să-m' caz' într'o boală grea;
Să-ț' fac vînt cu basmaoa,
Umbră cu pălăria,
Să te mut cu salteaoa,
Să-ț' dau apă cu ceașca
Și catea cu lingura,
Să crez' ce e dragostea.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Foiliță de trei spice

Foiliță de trei spice,
Nici-o mîndră nu măi zîce:
Măi leagă-ț' punga voinice,
Că te-apucă-o cale lungă,
Fără nici o para 'n pungă.
Și te-ajunge o vreme ra
Fără rudă de para.
Foaie verde ismă creață,
Ceață, ceață, negureață,
Este măi de dimineață,
Dupe dos și dupe față,
Dupe pîrciu drumului,
Dupe coama murgului,

Din chica voinicului,
Mă delungesc drumului.
Foaie verde ismă creață,
Pe mine maica mă 'nvață,
Să mă scol de dimineață,
Să scot vacile pe față,
Să iubesc o tinereată,
Băețas, fără mustață,
Cînd să 'nvaț' a strînge 'n
brață
Și sărută cu dulceață.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Du-te lună sus... SUS... SUS...

Du-te lună sus... sus... sus...
Și dui lu neica răspuns
Să iubească în libertate
Că de mine n'avu parte!
Neiculită al meu al dus,
Măi trimite-mi un răspuns
Ca s'aud unde ai ajuns.

De-ai ajuns la București,
Calu să ți-l potcovești;
De-ai ajuns ori rău ori bine
Ca să știu și eu de tine.

Virginia C. Năvîrle
Căpreni-Dolj
Din „Foaie Verde“

Foaie verde de trei spice

Foaie verde de trei spice,
Nici o mîndră nu măi zîce:
Măi leagă-ț' punga voinice,
Că te-ajunge-o vreme lungă,
Fără nici o para 'n pungă.
Și te-ajunge-o vreme ra,
Fără rudă de para.
Foaie verde trei smicele,
Întru 'n luncă la nuele,
Lunca numai viorele!
Le las năibii de nuele,
Că n'am ce 'ngrădi cu iele,

Ș'o să-m' culeg viorele
Și să le fac chiticele,
Să dau vecinelor mele.
De-o fi vecina frumoasă,
Să-i dau chita-a măi aleasă
Și legată cu mătasă.
De-o fi vecina urită,
Să-i dau chita-a măi pălită;
Iar la urită de tot,
Să-i pui chiticea 'n foc.

Din Cuvîntări Adînci
de C. I. C.

Frunzuliță de trei spini

Frunzuliță de trei spini
Am auzit din bătrâni
Că-i rea pîinea prin străini.
Am auzit n'am crezut,
Am fost singur de-am văzut!
Frunzuleană trei granate
Trecui Nistru 'n ceea parte,
N'am ce zice, pîinea-i bună,

Da rea-i 'n țară streină!
Mănînc pîine și beau vin,
La inimă pui venin!
Măi bine păsăt de mei
Și să fiu între ai mei.

Aurelia C. Drondole
Căpreni-Dolj
Din „Foaie Verde”

Foaie verde trei oglice

Foaie verde trei oglice,
Trei oglice de trei spice,
S'a vorbit doo calice,
Dragostea noastă, s'o strice.
Alte mîndre iar îm' zice,
Dragostea nu pot s'o strice.
Zică lumea ori-ce-o vrea,
Număi ieu cu dragostea!
Altă verde trei oglice,
Măi leagă-ț' punga voinice,
Că te-ajunge-o cale grea,
Fără rudă de para.
Și te-ajunge-o cale lungă
Fără nici-o para 'n pungă.
Și m'aș duce, m'aș tot duce,
C'ai fost ibomnică dulce
Și te-am sărutat cu foc,
Ți-a plesnit rochița 'n cot...
Și te-am sărutat cu sete

Ți-a plesnit rochița 'n spete!
M'ai prăpădit frățioare,
Cu-a ta dulce sărutarel
De măi sărutai odată,
Imi cădea leșin de moarte
Dragostea 'ntre noi desparte
De știam că..., nu iubeam
Și cădeam jos și plesneam!
Nu 'mi e să plesnesc măi iute,
Da mi-e frică de-alte lucruri!
Foaie verde măr crețasc,
Căci dușmanii mă pîndesc.
Foaie verde de-o cicoare,
Toț' voesc să mă omoare,
Di la deal și di la vale,
Drept în poarta dumitale,
M'ai prăpădit, frățioare.

Din Cuvîntări Adînc
de C. I. C.

Du-te lună, duce-te-ai

Du-te, lună, duce-te-ai
Unde o stă Oltu să stai
Și tu luminează să n'ai,
Că după lumina ta

Mă prinseră cu mîndra
Și-mi stricară dragostea!
Sofia I. Năvîrile, Plența-Dolj
Din „Foaie Verde”

- 1
Acul
Dindirică mititel,
Cu bumburu după iel.
Plența
- 2
Luciu, lucește,
La gard împletește.
Plopșor
- 3
Am un viteluș
Cu cornu sparge,
Cu coada drege.
Plopșor
- 4
Cine are urechi
Și n'aude?
Plopșor
- 5
Luciu, lucește,
Luciu strălucește,
Luciu la gard împletește.
Plopșor
- 6
Cinel, cinel:
Am un cocșel
Cu pliscu sparge,
Cu coada drege.
Plopșor
- 7
Am un lucru mititel
Și 'ngrădește trumușel.
Plopșor
- 8
Aerul
Ce este
Și nu se vede?
Țiu
- 9
Aluna
Sicșita vai de iea
Șade 'ntr'un virf de nua.
Plopșor
- 10
Alergătoarea
Dela noi
Pînă la voi,
Face gura dindiri, dindiri.
Cubaucea
- 11
Dela voi
Și pînă la noi
Face c... mînța
Dindiri, dindiri.
Virtop

<p>12 <i>Anul, lunile, săptămînile și zilele</i> Am un copac cu douăsprezece ramuri. În fiecare ramură sunt cîte patru cuiburi Și în fiecare cuib sunt cîte șapte ouă. Ciupercentii-Noi</p> <p>13 <i>Apa</i> Ce n'are suflet și umblă? Plopșor</p> <p>14 Dacă n'ar fi Lumea ar pieri; Dacă multă este Lumea prăpădește. Plopșor</p> <p>15 <i>Ariciu</i> Trece Vodă pe ăliță Cu trei mii de suliță. Plopșor</p> <p>16 Pe valea lu Horondroc, Vine dracu șomildoc. Adincata</p> <p>17 Pe valea lui Băibărac Să dă racu peste cap. Adincata</p>	<p>18 <i>Balanța</i> Am o pușculiță Ca capu de nătăicuță, Cu picioarele hîrgea, Burgea, Cu capu patorogea. Orodel</p> <p>19 <i>Banu</i> Ce-mi cer le dau La nimeni nu stau. Plopșor</p> <p>20 <i>Barca</i> Am o rață Fără viață, Iea mă trece, în spinare Fie apa cît de mare. Plopșor</p> <p>21 <i>Barza</i> Cine n'are limbă? Plopșor</p> <p>22 <i>Berbecii cînd se 'mpung</i> Opt se opintesc, Doo se isbesc Patru se ciocnesc, Milioane tremură. Plopșor</p> <p>23 <i>Berbecii cînd se bat</i> Patru bat, opt sprîjinesc Mii și sute să clătesc. Valcom</p>
--	---

<p>24 <i>Bordeiu</i> Am o vacă cu țîța 'n spinare. Orodel</p> <p>25 <i>Broasca</i> Ulcelușe unsă Sub pămînt ascunsă. Plopșor</p> <p>26 Șade la ușă Și cîntă din gușă. Plopșor</p> <p>27 <i>Bradu</i> Toată lumea pin ocol Cu capu gol, Număi ieu pin casă Pe dupe mireasă. Plopșor</p> <p>27 <i>Brînză</i> M'a trimis doamna de sus La a de jos, Să-i dea o triptură Fără untură.</p> <p>28 Mă duc în cămară jos S'aduc carne fără os? Plopșor</p> <p>29 Ce carne este fără os. Plenița</p>	<p>30 <i>Bujoru</i> Stejar verde Virfu-i arde? Coveiu</p> <p>31 <i>Bulla cu oln</i> La buric, Calabalic. La inimă, veselie, Ghiciți, hoieri ce-o să fie? Plopșor</p> <p>32 Am o găină incuiată în pivniță, Cînd intru s'o descui, Ii pui mîna pe cucui. Orodel</p> <p>33 <i>Calu și călăreșu</i> Cine merge pe drum cu șase picioare, cu patru ochi și pa- tru urechi, cu două guri, două nasuri? Caraula</p> <p>34 Șase picioare, Patru ochi, Două frunți Și patru urechi. Gâlcea-Mare</p> <p>35 <i>Casa și coșu</i> Vacă mare Cu țîța 'n spinare. Plopșor</p>
---	---

- 36
Cartea
Cîmpu alb, oile negre
Cin' le vede
Nu le crede.
Cin' le paște
Le cunoaște.
Plopșor
- 37
Castravetele
Băgai mina pe sub tufă
Și-apucați pe moș de burtă.
Plopșor
- 38
Caucu
În pădure născui,
În pădure crescui,
Așas' m'adusără
Și cu c... pe apă mă pusără.
Plopșor
- 39
Caucu în vadră
Rața 'n baltă
Și penele 'n pădure !?
Tlu
- 40
Căclula
Retevei rotund,
Bagă păru mai afund.
Caraula
- 41
Retevei rotund
Bagă f.... 'n fund.
Seaea de Pădure
- 42
Săculeț rotund
Bagă păru 'n fund.
Plopșor
- 43
Am o fîntînă adîncă
Cînd o 'ntorc cu fundu 'n sus
Astupă un deal cu o pădure.
Plopșor
- 44
Cîlnele
Rotogol
In ocol.
Plopșor
- 45
Căclele
Am doi cai.
Cînd îi duc la fîntînă
Se uită acasă.
Cînd îi duc acasă
Se uită la fîntînă.
Plopșor
- 46
Cămașa
Am o casă.
Pe o ușă intru
Și pe trei ies.
Plopșor

- 47
Cîntarul
Am o găinușe ciușe,
Cu minciunile în gușe
Și dreptate pe spate.
Plopșor
- 48
Tîncota, potîncota
Cotoi, cotoi ringota.
Verbița
- 49
Cinepa
O bag tare,
O scot moale
Și-i curge apă din cioc.
Plopșor
- 50
Circiuma
Casa dracului
În mijlocu satului.
Vîrtop
- 51
Ceapa
Am cămăși nenumărate
Și le port odată toate.
Plopșor
- 52
Domnișoară
Cu rochița roșioară,
Cînd o 'ncep a desbrăcă,
Toți încep a lăcrămă.
Plopșor
- 53
Ceapa pe răzoare
Sus pădure!
Jos prescure.
Plopșor
- 54
Ceasu
Ce merge fără 'ncetare
Și din loc mișcare n'are?
Plopșor
- 55
Ceața
Singură se face,
Nimeni n'o desface?
Plopșor
- 56
Cercu
Ce este rotund
Și n'are fund?
Plopșor
- 57
Ce n'are fund?
Plopșor
- 58
Ceru și pămîntu,
Soarele și luna,
Focu și apa.
Două merg,
Două stau,
Două judecată n'au.
Plopșor

- 59
Cheia
Cine intră întâi în biserică?
Plopșor
- 60
Cimpoi
Umflă-mi-să
Gîmfă-mi-să
Cerbeneaua scoală-mi-să,
Dă-i, dă-i, dă-i
Și n'ai ce-i face.
Plopșor
- 61
Am o gîscă
Șoaită, boaită,
Cu grumazul,
Șoi, bărloi.
Orodel
- 62
Cioara
Am o tătărcuță neagră
Toată ziua 'n cîmp aleargă.
Plopșor
- 63
Ciobanu și oile
Ciugurele, mărunțele
Merg pe drum înșirățele.
Ciugur, mugur al bătrîn
Duce 'n cap un stog de fîn.
Plopșor
- 64
Ciomagu
În pădure născui,
În pădure crescui,
În sat, dacă m'aduseră
Judecător mă puseră.
Plopșor
- 65
Cisma
Bosmodoc,
întinde pîrțu înainte.
Plopșor
- 66
De-aici pînă la munte
Numai gropi pîn' la genunche.
Plopșor
- 67
Umplui burta să se ducă.
Plopșor
- 68
Ciuperca
Minăstire într'un picior,
Ghici ciupercă ce e?
Branște
- 69
Am o coșere într'o turcă.
Plopșor

- 70
Ciuperca
Foișor
Într'un picior.
Plopșor
- 71
Ciutura
Am o buturugă
Uscată,
O ridic plină
Și o dau jos goală.
Plenița
- 72
Ștefan lungu,
li pică mucu.
Plopșor
- 73
De sus mă lăsați,
În c... țî-o băgai.
Plopșor
- 74
Căciula mutului
În fundu pămîntului.
Plopșor
- 75
Ciuru
Sus bat tobele
Jos cad negurile.
Plopșor
- 76
Clopotu bisericii
Sus tună
Jos răsună
Cetele s'adună?
Plopșor
- 77
Clopotu
Pana cocostircului
Bate în poarta tîrgului.
Orodel
- 78
Coadă găinii
Am o ladă,
Vîntul o închee
Vîntul o deschee?
Plopșor
- 79
Coadă curcanului
Am o lădiță
Pestriță
Vîntul o încuie
Vîntul o descuie.
Plopșor
- So
Coasa
Uși, uși, pin păiuși,
Trage sara la culcuș.
F. Banului

81

Iuși, iuși,
Pin păiuși,
Seara merge la culcuș,
Plopșor

82

Taie, taie prin copace,
Seara trage la conace.
Plopșor

83

Coarnele berbecului

Incirligate,
Imbirligate,
Pe virf de munte aruncate.
Plopșor

84

Cobilifa

Lungă și subțire
Grei cercei mai ține.
Plenița

85

În pădure născui,
În pădure crescuti,
Acasă dacă m'aduseră
Cercei îmi puseră?..
Plopșor

86

Cocoșu

Cine nu se botează
Pînă nu moare?
Seaca de lădure

87

Cofa

Am o iapă
Ce-o duc de coadă la apă.
Plopșor

88

Goșu, vatra și ușa

Tata lungu,
Mama lata
Și lelița sbeguiata.
Plopșor

89

Cosciugul

Cine 'l cumpără, nu-l dorește,
Cine 'l face nu-i trebuiește,
Cui trebuie nu-l vede.
Plopșor

90

Coșofana în cuib

Intră popa în altar'
Și lasă toiagu afar'
Plopșor

91

Coșofana și porcu

Tanța, Manța
Stă pe Tanțoi, Mantoi,
Da Tanțoi, Mantoi
Nu poate sta pe Tanța Manța.
Plopșor

92

Coșofana

Ce ie mai mică, lingura decît
grosu?
Plopșor

93

Albă ie
Cocoană nu ie,
Neagră ie
Țigancă nu ie.
Coadă are
Pisică nu ie.
Orodel

94

Corabla

Giscă pe apă
Cu pene din pădure.
Plopșor

95

Ce n'are suflet
Și suflet duce?
Plopșor

96

Crăpăturile în tavan

Ce iese în casă
Și nu-i făcut cu mina?
Plopșor

97

Crucea

Ce sfînt n'a avut suflet
Și face minuni.
Plopșor

98

Două lemne încrucișate.
Plopșor

99

Crucile în cimitir

Dila noi pînă la munte
Număi țandări pînă'n frunte.
Plopșor

100

Cuiul

Capu îi rămîne afară,
Trupu îl bag în casă?
Plopșor

101

Canunia

Ce se 'noadă cu mina
Și se desleagă cu gura?
Gemeni

102

Legi cu gura

Și nu poți deslega cu mina?
Plopșor

103

Ce nod cu gura se înoadă
Și cu minile nu se desnoadă?

Coveiu

104

Cuptoru, jaru și vătraiu

Am un grajd plin de boi roșii,
Cînd intră unul negru
Pe toți îi scoate.

Plopșor

105

Curcubeu

Am un ștergar învărgat
Peste mare aruncat.

Coveiu

106

Degetele și minușile

Scot zece
Din zece
Și rămîn cu zece.

Plopșor

107

Degetele cînd torc caieru

Cinci stau sub șopron și le
Și cinci stau afară și nu le

Plopșor

108

Am zece fete:
Cinci stau sub șopron și le
Cinci stau afară și nu le

ploos,
Valea Boului

109

Degetele dila mină

Am zece cai albi,
Toți cu postăvile în cap.

Verbița

110

Desagii

Pe valea lui Părpăluș,
O curcă cu doo guși.

Fratoșlița

111

Pe valea lui Ivănuși
Un curcan cu doo guși.

Plopșor

112

Pe valea lui Ivănuș,
Trece o găină cu doo guși.

Orodel

113

Dinți în gură

Am o coșare plină de cai albi.

Plopșor

114

Dopu

Cinel, Cinel
E mic, mititel,
Cînd vrei să bei iel nu te lasă
Și de-l întorci nu-i pasă,
Poți trece peste iel.

Plopșor

115

Dovleacu

Ce șade în ripă
Și nu se surpă?

Plopșor

116

Cine se ingrașe legat?

Plopșor

116

Trece moșu peste gard
Și rămîne spînzurat.

Plopșor

117

Tată-tău stă 'n pod
Și mă-ta-l trage de nod.

Plopșor

118

Am un butoiăș,
Plin cu copilași,
Mici și drăgălași.

Coveiu

119

Am un butoiăș
Plin de copilași.

Șiliștea crucii

120

Ion stă 'n pod
Și Stan îl trage de nod.

Pleșolu

121

Hop! dop! blane îngrop,
Teie 'ntinse, gheme ștrînse.

Fratoșlița

122

Dunărea

Ce drum ie fără pulbere?

Plopșor

123

Fințina

Am o vacă albă,
O mulge toată lumea
Și laptele nu se stîrșește.

Plopșor

124

Fedeleşu

Am un unchiaș bătrîn.
De barbă 'l duc,
De barbă 'l aduc?

Plopșor

125
Am un uncheș urdur, burdur,
De barbă îl duc, de barbă îl
aduc?
Plopșor

126
Femeea însărcinată
Patru mîini,
Patru picioare,
Patruzeci de unghișoare.
Plopșor

127
Fereastră
Nici în vînt,
Nici pe pămînt,
Nici în casă,
Nici afară.
Plenița

128
Nici în casă,
Nici afară,
Nici în cer,
Nici pe pămînt.
Plopșor

129
Fedeleşul
Hurduc, burduc,
De barbă 'l duc,
De barbă 'l aduc.
Plopșor

130
Flarele coșului
Ghicii, ghici,
Cine n'o' ghici
Mațale i s'o' sgîrci.
Teiu

131
Frida
Popiștic p...ă 'n perete.
Plenița

132
Fluerul
In pădure născui,
In pădure crescui,
Acas' dacă m'aduseră
Să le cînt mă puseră.
Plopșor

133
Focu
Ce este mai tare
Ca fieru și ca oțelu?
Plopșor

134
Unde ciugulește,
Iarba nu mai crește.
Plopșor

135
Am un bou roșu:
Unde se tăvălește,
Iarba nu mai crește.
Tuglul

136
Am un bou roșu,
Unde șade nu mai dă iarba!
Tiu

137
Am un bou roșu,
Unde paște
Nu se mai cunoaște.
Plopșor

138
Foarfecile
Două lete
Lungi în plete,
Merg una pe-o cale
Și alta pe-altă cale
Și se 'ntîlnesc la Ricova,
Buricova.
Plopșor

139
Am două rățișoare
Călugărișoare
Pe unde mergea
Malu să surupa.
Plopșor

140
Fulgerul
Tandără de lemn uscat
Duce foc în Țarigrad.
Plopșor

141
Tandără de lemn uscat
Dă lumină 'n Țarigrad.
Coveiu

142
Fumul
Înainte de a se naște tatăl,
Fiul se născuse.
Plopșor

143
Unde te duci răsucitul?
Ce mă întrebi găuritule?
Că eu la coadă-s aurit
Nu ca tine tot cînit!
Plopșor

144
Am un tată lung, lung,
N'am cămașă să-l ajung.
Plopșor

145
Furnicile
De aici până la munte
Numai zale mărunte.
Plopșor

146
Fusul
Sfirlea 'n sus
Și sfirlea 'n jos,
Sfirlea vine burduhos.
Coveiu

147
Sfîr în sus,
Sfîr în jos
Pân' se face bordoios.
Plopșor

148
Gîndul
Am o nuia
Ingrădii țara cu iea.
Plopșor

149
Am un călușel
Ce 'nconjur lumea cu iel.
Plopșor

150
Gisca
Tiugu, tiugu, tiuguiană
Strigă noaptea pe poiană.
Plopșor

151
Genele
Am patru loitre
In capete lovite.
Galcea-Mare

152
Hai surată să ne culcăm
F...i cu f...i să 'mpreunăm
Pe roșia s'o 'nvelim,
Pe crestata s'o virim.
Plopșor

153
Ghiața
Cine se țeasă
Fără ițe, fără spată?
Plopșor

154
Ghiata
Trag spre mine,
Imping în tine.
Plopșor

155
Ghinda, porcu și lupu
Picurușu picură,
Trepădușu trepădă,
Moanga stă și ascultă.
Plopșor

156
Grîul și pleava
Am o cireadă de boi,
Unii albi și alșii roșii.
Cei albi sar gardul,
Cei roșii rămîn jos.
Plopșor

157
Grîul la moară
Pe poduri ferecate,
Trec mii nenumărate,
Și le taie capetile
Și le schimbă numele.
Plopșor

158
Am un bou gras
Și unul slab,
Cel slab sare gardul,
Iar cel gras nu-l sare.
Plopșor

159
Am doi boi:
Unul roșu
Și unul alb,
Al alb trece gardul;
Iar al roșu,
Stă pe loc.
Plopșor

160
Cea mai proastă e soarta mea
Picioarele mi le taie
Și caput mi-l ia.
Plopșor

161
Am doi cai:
Unul slab și altul gras;
Cel slab sare gardul,
Cel gras cade jos.
Bilta

162
Gura cu dinții și limba
Intr'o casă o spuză de cai albi
și numai o iapă roșie?
Plopșor

163
Glonțui
Suflet n'are, suflet fură.
Coveiu

164
Icoana
Fără suflet s'a născut,
Fără suflet a crescut,
Fără grai, fără cuvînt
Și totuși este sfînt.
Plopșor

165
Iepurile
Indeamnă, bărbatule,
Fuga, urechiatule;
Dacă-l ajunge bărbatu
S'a sfîrșit cu urechiatu.
Plopșor

166
Pe valea lui Berbeleac
Se dă dracu peste cap.
Plopșor

167
Iglele și ața ghemului
Cu cinci pari și c'o nuia,
Fac un gard oricît ai vrea.
Plopșor

168
Cu cinci pari și c'o nuia
Fac un jar oricît ai vrea.
Padea

169
Învățătura
Am o chee cu care deschid
toate ușile.
Coveiu

171
Jigajnia
 O mie înodați,
 O mie desnodați,
 O mie să fiți
 Și tot nu ghiciți.
 Săpata

172
Lacătul
 Ce trosnește 'n inimă?
 Plopșor

173
 Sunt un cercel cu toartă
 Lumea nu mă poartă,
 Numai mă agată,
 La vreo ușă 'n față.
 Padea

174
 Crăișor cu haine scurte
 Mare lege ține 'n curte.
 Plopșor

175
Lacrima
 Ce apă este în lume fără nisip?
 Caraula

176
 Ce apă e fără nisip
 Și drum fără pulbere.
 Plopșor

177
Lada
 Am un cal slab,
 Când îi iau șaua
 I-să văd mațele.
 Plopșor

178
Lanțul
 Am un copil,
 Când îl iau în brațe plunge,
 Când îl las jos tace.
 Valea Stănciului

179
Liliacul
 Am o pasăre care zboară 'n
 cer
 Și sug puii la ea.
 Plopșor

180
Limba clopotului
 Coțofană taură,
 Doarme noaptea 'n gaură
 Și mîine se mîneacă.
 Spre slînta duminecă.
 Malu Mare

181
Limba în gură
 Am o blănuță,
 Joacă 'ntr'o bălțuță.
 Plopșor

Dubles

8 DECEMVRIE

1944

MONOGRAFIA

JUDEȚULUI DOLJ

CU O PREFAȚĂ DE D-L
GENERAL IOAN N. PETRESCU
PREFEOTUL JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA D-LUI
Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

IZVOARE FOLKLORICE

VOLUMUL II

PARTEA III-a

BALADE

APARE ÎN

OLTENIA

DOCUMENTE • CERCETĂRI • CULEGERI

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

CRAIOVA

"OLȚENIA"
DOCUMENTE ~ CERCETĂRI ~ CULEGERI

CARTEA X-a

PARTEA III-a

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

Revistă înscrisă în registrul publicațiilor periodice al Trib. Dolj la Nr. 1/940 și autorizată de CENZURA MILITARĂ, Serviciul Central, cu Nr. 370 din 24 Iunie 1940.

Trei fascicule a 64 pagini alcătuiesc o carte, care va avea copertă, tablă de materii și indice.

Redacția și Administrația: ARHIVELE STATULUI
Direcțiunea Regională Craiova.

Director, Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOȘOR
Secretar de Redacție, Pr. D. BĂLAȘA
Casier, Maria Petrescu

Colaboratorii:

Bălașa, Preot D., Craiova; Bălașa, Pr. Ion, Craiova; Bărcăcilă, Prof. Al., Turnu-Severin; Căncea, Ioan V., Arhivar ajutor la Arhivele Statului din Craiova; Căușanu, Preot G. F., Craiova; Costescu, Prof. C. I., Craiova; Dinculescu, Prof. N. G., fost Director al Arhivelor Statului din Craiova; Firulescu, Preot I., Cornu Dolj; Iliescu, Octavian O., Craiova; Mândroceanu, Arhivar principal la Arhivele Statului din Craiova; Mazllescu, Preot Ioan S., Amărăști-Romanați; Metzulescu, Dr. Aurel, Craiova; Neda, Prof. Ioan M., București; Nicolăescu-Ploșor, Dr. C. S., Directorul Arhivelor Statului din Craiova; Paleologu, V. G., Corlate Dolj; Petrescu, Maria I., Arhivar la Arhivele Statului din Craiova; Popescu-Cilieni, Pr. I.; Stănică, Preot Constantin, Orodel Dolj; Șucu Ion, Arhivar Arhivele Statului, București; Vincenz, Arhitect A., Craiova.

Abonamentul la cartea X-a este de lei 500

182
Limba
 Am o blană lată
 Stă mereu udată
 Și nu putrezește niciodată.
 Plopșor

188
Locomotivă încărcată
 Pe ce vale moartă
 Vine-o fiară 'ncornorată,
 De meșteri streini lucrată.
 Suflet nu are ; suflet duce
 De pământ el nu atinge !?...
 Filiășt

183
 Ce pe apă înoată
 Și în pământ putrezește ?
 Cornu

189
Lubenija
 Curtea verde, domnul roșu.
 Plopșor

184
Lingura
 Buturuguță uscată
 O ridic încărcată
 Și-o scobor ușurată ?
 Plopșor

190
 Am o fântină cu cheile verzi,
 și apa roșie.
 Fratoștița

185
 Vrăbiuță 'ncărcătică
 Huștiuluc în poetică.
 Plopșor

191
Luleaua
 Găinușe,
 Ciușe,
 Strînge 'n bot cenușe.
 Plopșor

186
 Capul în moară,
 Coadă afară.
 Plopșor

192
 Am o găinușe ciușe
 Dă cu coada prin cenușe
 Plopșor

187
Lingurțile și strachina
 Intr'o vale adîncă,
 Stau ciorile brîncă.
 Plopșor

193
 Am puținel pământ,
 Intr'un vîrf de bit.
 Plenița

194	Găinuse, Ciuse, Poartă 'n bot cenușe. Valea Boului	200	<i>Lupul</i> Și colțat, Și codat, Și isteț, Și 'ndrăzneț.	Ploșor
195	<i>Luminarea</i> Mititeaua, Umple argeana. Telu	201	Și colțat, Și isteț, Și drăcos.	Piscu
196	<i>Lumina</i> Ce intră în casă, Și iese pe fereastră? Fratoșlița	202	<i>Măgarul</i> Ce este 'n toate isprăvit, Și nu este potrivit?	Ploșor
197	<i>Lună</i> O vacă bălană, Paște în poiană. Ploșor	203	<i>Măgura</i> Pe marginea satului, Stă căciula firtatului.	Ploșor
198	În vârful unui deal, O copită de cal? Plenița	204	<i>Mălaiul și fâstul</i> Mumă-ta ridică poalele, Și tată-tău bagă moalele? Ploșor	Ploșor
199	Am o vacă bălae, Umblă noaptea prin gunoae? Ploșor			

205	<i>Mămăliga</i> Hopa, tropa, prin ocol, Hop și eu cu capul gol? Ploșor	210	<i>Masa</i> În pădure născui, În pădure crescui, Acas' dacă m'aduseră Horă 'mprejur se puseră? Ploșor
206	Am o vacă neagră Fată vițel bălai Și cum îl fată, Cum îl mănincă lupii. Ploșor	211	<i>Mălura</i> Ce se găsește în casă, Într'un picior? Ploșor
207	<i>Mina</i> Am o grebluță, Cu cinci dințișori, Pe zi 'mi trebuiește, De-o mie de ori Ploșor	212	<i>Melcul</i> Ce ființă nu-și vede casa Din depărtare? Ploșor
208	Am o furcă cu cinci dințișori, Pe zi îmi trebuiește de-o mie de ori? Gubaucea	213	<i>Melița</i> Într'o grădinușe, Latră o cățelușe. Seaca de Pădure
209	<i>Mînușa</i> N'are nici carne, N'are nici os Și are cinci degete. Virtop	214	Într'o vâlcelușe Latră o cățelușe. Ploșor
		215	<i>Minciuna</i> Ce nod cu gura se 'noadă Și cu mîna nu se desnoadă? Valea Stanciului

216

Moara

Am o cățelușe
Urlă într'o vilcelușe.

Malu Mare

217

Am o vacă
O mulg cu scara
Și-o 'mpart cu țara?

Plopșor

218

De ascultat, te-ascultă,
Face vorbă multă;
Ce-i dai îți dă,
Cu talpa 'n apă stă?

Țuglul

219

Cine mănincă totdeauna
Și nu se satură niciodată?

Plopșor

220

Până împănată,
Pe apă lăsată.

Virtop

221

Mortul

Stă întins, dar nu grăește,
Dar în urmă-i gălăgește?

Plopșor

222

Mulsul vacii

Patru stau
Și cinci frag de patru?

Plopșor

223

Cinci păstăcănite
Patru desvelite
Și-un vas dinainte?

Plopșor

224

Mustățile

Sub muchie de deal,
Două cozi de cal?

Plopșor

225

Mușuroaiele

De-aici până la munte,
Tot căldări cu fundu 'n sus.

Plopșor

226

Mușuroaiele de cîrlife

Dela munte pin' la mare
Numai funduri de căldare.

Plopșor

227

Dela noi
Până la voi,
Numai funduri de căldări noi.

Plopșor

228

Nasul

Butucel de piele,
Cu două găurele.

Plopșor

229

Vara îngheată,
Iarna se desgheată.

Coveiu

230

Nuca

Patru frați gemeni născuți,
Toți îmbrățișați crescuți,
Oricînd îi vezi la un loc,
Îmbrăcați într'un cojoc.

Plenița

231

Nucul

Înalt cît casa
Verde ca mătasa,
Amară ca fierea
Și dulce ca mierea.

Plopșor

232

Numele

Cine este în toate
Și fără iel nu se poate?

Plopșor

233

Ce e pe tine și nu simți?

Orodel

234

Oala

Patru restee
Duc un car cu lin.

Plopșor

235

Oala

Cît am trăit
Pe foc m'am fript,
Iar dupe ce am murit,
În drum m'a asvirlit.

Plopșor

236

Ochii

Am două gogoloae,
Cît le-arunc, atît se duc.

Plopșor

237

Două mere de argint,
Cît le-arunc, atît se duc.

Teiu

238

Am două ghieme,
Cît le-arunc,
Atît se duc.

Plopșor

239

Sus pădure,
Jos pădure,
Între ele două mure.

Plopșor

240

Am două pietre scumpe,
Încotro le-arunc,
Într'acolo se duc.

Verbița

241

Sunt doi frați, unul lângă altul
și nu pot niciodată să se vadă,
căci îi desparte un munte.

Plopșor

242

Ochii și genele

Hai în pat să ne culcăm
Găuri negre s'astupăm,
Păr cu păr să 'mpreunăm.

Țiu

243

Oglinda

Cînd te uiți la mine
Te vezi pe tine?

Plopșor

244

Cine mă vede pe mine,
Pe sine se vede !?..

Plenița

245

Oișlea căruții

Merge mortu 'ntre doi vii?

Coveiu

246

*Omul, Cotoiul fript,
Scaunul și Pisica*

Două picioare
Stau pe trei picioare
Și în un picior.

Vin patru picioare
Și fură un picior.

Atunci două picioare,
Iau trei picioare,
Și dau după patru picioare.

Patru picioare,
Lasă un picior și fug?

Seaca de Pădure

247

Omul

Dimineața umblă în patru
picioare

La prînz în două picioare,
Iar seara în trei.

Plopșor

248

Omul călare pe cal

Patru fug și două atîrnă?

Plopșor

249

Opincile

Cînd le leg

Merg

Cînd le desleg

Stau

Plopșor

250

Oul

M'a trimes doamna de sus
La doamna de jos

Să-i aduc vin și rachiu

În acelaș butoiu

Fără să se împreune?

Plopșor

251

Am o casă boltită
Pe dinafară văruiță.

Plopșor

252

Ce pui și nu stă în cui?

Coveiu

253

Oul, găina și puiul

Ce naște neînsuflețit

Din însuflețit,

Și însuflețit,

Din neînsuflețit?

Plopșor

264

Am o casă albă

Plină cu aur și argint.

Aurul și argintul îmi trebuie

Casa s'o ia,

Cine vrea?

Plenița

255

Cinel-cinel...?

Nu găsești la el.

Cap de loc, coadă de loc,

Și se face dobitoc !?

Țiu

256

Am o casă văruiță

Și pe dinăuntru

Și pe dinafară !?

Plopșor

257

Pădurea cu frunza căzută

Se vaită cocoratu

Că i-a fugit satu?

Plopșor

258

Pîinea

Ce e rotundă,

De om muncită

De om înghițită.

Coveiu

259

Pălăria

Pastramă uscată,

În cui atîrnată.

Plopșor

260

Podul

Ce trece peste gîrlă

Și stă pe loc?

Plopșor

- 261
Parul cu oala în virf
Cînd este un par cu amîndouă
capetele în pămînt?
Coveiu
- 262
Peria
Moșofilcă de purcea
Țiu cu mina dau cu ea.
Plopșor
- 273
Peștele, apa și plasa
Intru în casă să scap
Și casa iese pe fereastră?
Coveiu
- 264
Pipota găinii
Ce-am o lubeniță
Cu coaja ionăuntru
Și miezu afară?
Plopșor
- 265
Pieptenul
Cine are dinți
Și n'are gură?
Plopșor
- 266
Pirostitele
Trei călugărițe
Stau cu picioarele 'n sus?
Coveiu
- 267
Pisica
Mihai sfrîncioc,
Șade lingă foc,
Iși unge curelele,
Sucește mustățile.
Plopșor
- 268
Piua cu maiul
Mumă-ta stă
Și tat'-tău îi dă.
Caraula
- 269
Plosca
Am o vacă,
Pină n'o pun cu picioarele
în sus,
Nu pot s'o mulg.
Săpata
- 270
Am o fată mare
O atîrn de plete 'n cui.
Plopșor
- 271
Plugul
Ce fiară încornorată
Umblă cu gura căscată
Și numai cu limba rimă,
Tot răstoarnă și dărimă.
Padea

- 272
Ce fiară cu limba rîmă
Și cu spatele dărimă?
Țiu
- 273
Suii dealul
Să-mi văd calul;
Dar văzui vîntul,
Răsturnînd pămîntul.
Plopșor
- 274
O fiară încornorată,
Umblă cu gura căscată,
Cu limba lăsată.
Cu limba rimă
Și dărimă;
Caraula
- 275
Mă sui pe plai,
Să mă uit de cai.
Caii nu-i văzui.
Văzui vîntul,
Răsturnînd pămîntul.
Plopșor
- 276
Pomul și altoiul
Un tată cu capul tăiat ține în
brațe un copil mic. Copilul
plînge iar tatăl zice: Taci
tiule, că eu cit oi trăi, tu nu
vei muri.
Plopșor
- 277
Omul cu capul tăiat,
Ținea pe un mort în brațe,
Iar mortul striga
Celui cu capul tăiat:
„Vai de mine mă tem c'am să
mor!”
Cel cu capul tăiat răspunde:
— „Nu te teme pînă sunt eu
în viață”.
Clutura
- 278
Popa
Cine cîntă,
Cînd toți plîng?
Coveiu
- 279
Poteca
Am o nua lungă
Și nu face umbră.
Frateștița
- 280
Porcul
Geme nebolind
Și caută nepierzînd.
Plopșor
- 281
Două proțăpite,
Patru opintite
Și o fisticalită.
Plopșor

- 282
Prestelca
Iepure bălțat,
In c...l miinta 'nvățat.
Coveiu
- 283
Pruna cu stmburele
Am o vacă gata de-a fâta
Și vițelul din iea
Incă-i de-a fâta.
Plopșor
- 284
Puntea
Mititică, mititea,
Trecui apa pe iea.
Plopșor
- 285
Parecele
Am un călușel,
Mic mititel.
Unde sare,
Urmă n'are.
Unde paște,
Se cunoaște.
Coveiu
- 286
Pașca
Ciuhurează brează,
Departa nechează.
Plopșor
- 287
Cutcurează brează,
Departa nechează.
Coveiu
- 288
Urlă lupii la hotar,
Și s'aude la Dirvar.
Celate
- 289
Putineiu și mîlca
Am un lemn găunos
Și unu scorburos;
Cînd bat cu cel găunos,
In cel scorburos
Face horc, horc, horc.
Caraula
- 290
Putina cu cep
Ce stă tristă,
Cu cepu 'n p...ă?
Virtop
- 291
Racul
Ungurul 'narmat,
Trece marea fără vad.
Plopșor
- 292
Rachiul
De il cumperi el te vinde
Și tot trece și te-aprinde.
Și te arde ca un foc
Și cu dînsul n'ai noroc.
Caraula

- 293
Rîma
Strigă lelea la poartă,
S'o apăr de găini,
Că de cîini nu-i e frică.
Orodol
- 294
Rîschitorul
Ce stă țapăn in ismene?
Plenița
- 295
Rîșnița
Turta mea
Pe turta ta,
Fusu meu,
In c... tău.
F. Banului
- 296
Rîdichea
Scot par alb,
Fac groapă neagră.
Plenița
- 297
Roatele carului
Am patru surori gemene
Cu numele asemene,
Una pe alta se gonesc
Să se-ajungă nu isbutesc.
Coveiu
- 298
Sunt patru surori,
Se gonesc in lumea toată,
Nu se 'ntîlnesc niciodată.
Plopșor
- 299
Rugul de mure
Verde e, albastră, nu e,
Ghiare are, miță nu e.
Plopșor
- 300
Săcurea
Tacea, tacea
Prin copacea.
Verbița
- 301
Șimburile de piersică
Cica, cica
Cît purcica,
Cine n'o ghici
Mațale i s'o sgârci.
Plopșor
- 302
Sania
Iarna fuge, vara stă.
Plopșor
- 303
Sapa
La o margine de luncă
Nedelcuța se aruncă.
Adîncata
- 304
Scaunul
Am un copil mic,
Cine vine il pupă in c...
Cluperceni-Noi

- 305
Scinteia
Uite-o
Nu e.
Plopșor
- 306
Scoica
Sus tare, jos tare
La mijloc carne de oaie.
Plopșor
- 307
Sus copae,
Jos copae,
La mijloc, carne de oaie.
- 308
Scrisoarea
Am o găină pestriță,
Duce vestea la Domniță?
Orodel
- 309
Găinușe cînepie,
Duce vestea la Domnie.
Plopșor
- 310
Găină pistriță,
Duce veste lui Gheorghită?
Coveiu
- 311
Secera
Rîndunică neagră
Peste cîmp aleargă,
Padea
- 312
Tărtăcuță neagră,
Peste cîmp aleargă?
Plopșor
- 313
Sita
Sus bat tobele
Jos cad negurile.
Plopșor
- 314
Smochina
Sus piele jos piele,
La mijloc mălai cu miere.
Plopșor
- 315
Soarele
Căciula firtatului
Pe marginea satului.
Plenița
- 316
Am un gogoloi de unt,
Toate văile le ung.
Orodel
- 317
Bulgăr de aur
Joacă pe piele de taur.
Fratoșlița
- 318
Soba
Vara nu vor să mă vază,
Iarna toți mă 'nbrațișază.
Valea Boului
- 319
Sunt albă, sulimănită
Și frumoasă și urită.
Vara nu vor să mă vază
Și iarna mă 'mbrățișază.
Plopșor

- 320
Soba și fumul
Șade doamna 'n casă
Cu pletele pe fereastră.
Plopșor
- 321
Somnul
Ce e dulce și mai dulce
Și pe taier nu se taie?
Plopșor
- 322
Sfecla în pămînt.
Retëvei roșu,
In gaură neagră?
Coveiu
- 323
Spata
O mie de dopurele
O mie de găurele,
O mie să fiți,
Și tot nu ghiciți.
Plopșor
- 324
Stâlpu
In pădure născui,
In pădure crescui,
Acasă dacă m'aduseră,
Vătaf mă puseră?
Plopșor
- 325
Strachina și cu lingurile
Intr'o vale adîncă
Stau ciorile iebîncă?
Plopșor
- 326
Stupul
Tuțulete
La părete.
Plopșor
- 327
Sucala
Cîrlăioară brează,
Pe munte nechează.
Plopșor
- 328
Stupul cu albine
Am un uncheșel,
Șede lingă casă,
Și dă cu ace 'n toate părțile.
Plopșor
- 329
Sufletul
Am o lădiță c'o porumbiță,
Cînd zboară porumbița,
Nu mai trebuie lădița.
Plopșor
- 330
Suveica
Peste ghiată, pe sub ghiată,
Printre ele cîntă o rață?
Orodel
- 331
Felie de pepene
Trece pe sub poduri repede.
Coveiu
- Felie de pepene
Trece prin p.... măti repede?
Plopșor

333

Șarpele

Curelușă unsă,
Sub pământ ascunsă.

Galicea-Mare

334

Resteu rece,
Marea trece.

Fratoșlița

335

Șopirla și nuiava

Mă dusei pe-o haia,
Mă 'ntilnii c'o haia...
Luai în mină-o haia,
Și detei în haia.
Haia intră 'n haia,
Rămăsei cu haia.

Ploșor

336

Tiloul

Burta mea,
Pe burta ta.
Lunga mea,
'N gaura ta.

Coveiu

337

Tala și fata

Au mers doi oameni prin pă-
dure: un bărbat și o femeie.
Au dat bună ziua la un cio-
ban, iar el le-a mulțumit așa:
— Mulțumesc dumneavoastră
bărbat cu femeie.

Femeea i-a răspuns că nu-
este bărbat, fiindcă muica
bărbatului a fost soacra mu-
chii ei.

Ploșor

338

Bun lucru,
Un om și-o muere,
Nu e om și o muere,
Soacra omului ăstui,
E mama, mămii mele.

Verbița

339

Trestia

Bute pe bute,
Sus coadă de vulpe.

Siliștea Crucii

340

Tocul

De iute ce sunt,
Trei mă țin;
Din gură vărs negru
Și venin;
De strigat eu nu strig tare
Dar răsună 'n depărtare!..

Tiu

341

Tunetul

Uclă lupul la hotară,
De s'aude 'n altă țară.

Trochești

342

Tunul și coșul

Unde te duci strîmbule,
Ce mă 'ntrebi găunosule.

Ploșor

343

Țăslul

Cît am trăit, pe foc m'a pus.
După ce am murit
Pe drum m'a asvirlit.

Ploșor

344

Țifele vacii

Am patru fluere
Și trag miere
Din ele.

Siliștea Crucii

345

Umbra

Cine șade pe apă
Și nu se udă?

Șegarcea

346

Undreaua

Am o iapă priponită,
Pe-o pivniță șindrilită.

Ploșor

347

Urechile

Două doști de blid.
Intr'o margine de luncă.

Verbița

348

Două spărturi de blid,
Stau într'o margine de crîng.

Ploșor

349

Două poște am anume,
Ce-mi strîng veștile din lume.

Ploșor

350

Intr'un vîrf de ciobîrnac,
Două jumătăți de dovleac.

Trochești

351

Intr'un vîrf de deal
Două doști de blid.

F. Banului

352

Ureilor

Am un cal
Cînd îl duc la apă sbiară
Cînd l-aduc acasă tace?

Ploșor

353

Urma roșii carului

Ce e lat cît pășește găina
Și lung cît vezi cu ochii?

Billa

354

Ușea

Am o fată mare,
Cine vine îi trage palme?

Ploșor

355

Vârtelnița

Intr'un vîrf de plop
Treeră un iepure șchiop?

Ploșor

356

Varza

Am o fată sdrențuroasă
Șade cu Vodă la masă.

Ploșor

357

Nu sunt nici om nici animal
Și am inima 'n cap?

Ploșor

358
Cine n'are picioare
Și are inima în cap?
Plopșor

359
Vîntul
Cine fuge și nu-l vezi?
Vâlcom

360
Vătratul
Am un cal negru,
Cînd îl bag între cei roșii,
Pe toți îi gonește și-i risipește.
Plopșor

361
Veriga
Ziua sunt uitată
Stau și moțăesc
Noaptea mă pun strajă
Casa s'o păzesc.
Plopșor

362
Vloara
Am o găscă într'un gitlej,
Plopșor

363
Visul
Mă vedeți și nu mă vedeți;
Nu mă puteți vedea,
Decît nevăzînd.
Eu vorbesc, fără să vorbesc
Fără să mă mișc,
Mă mișc alerg;
Sunt mincinos
Și totuși
Uneori spun adevărat.
Plopșor

364
Vulpea
Merge Ioana prin poiană
Și-i gătită ca o doamnă?
Covelu

365
Iană, Iană, tutuiană,
Fuge noaptea prin poiană.
Nedeeu

366
Zăpada
Care este țolul cel mai alb
depe lume?
Plopșor

367
Ziua
Eu în veci cu Dumnezeu
Fost-am și voiu fi mereu
Fost-am eri și azi oi u fi,
Om o fi cin' m'o ghici.
Plopșor

368
Ziua și noaptea
Am două găini:
Una albă și alta neagră;
Neagra adună,
Alba împrășteie...?
Silișteea Crucii

369
Două fete poartă salbă
Una-i neagră, alta albă,
Neîncetat se tot gonesc,
Și de loc nu se întîlnesc.
Pleșolu

Bodeaproste
Am dat un ou de bodeaproste
Și de trei zile mă căznesc,
Ca să-l dezbodeaprostesc.
Plenița

Am dat un colăcel de bodea-
proste
Și vreau să-l dezbodeaprostesc.
Plenița

Făcui un bodeaproste de trei
zile
Și mă căznesc să mi-l dezbo-
deaprostesc.
Crușețu

Brez
Bou breaz birlobreaz,
Din vacile Birlobrezenilor.
Nu e nevoe a zice, bou breaz
birlobreaz, din vacile bir-
lobrezenilor, ci măi anevoie
a dezbirlobrezi, birlobreză-
tura boului breaz, birlobreaz,
din vacile Birlobrezenilor.
Plopșor

Bou breaz birlobreaz.
E lesne a zice bou breaz bir-
lobreaz, dar e măi anevoie

a dezbreza, brezătura bou-
lui breaz, din vacile Birlo-
brezenilor.
Plenița

Am un bou breaz,
Din boii Birlobrezenilor.
Cine poate să-l dezbirlobrezeze
Boul ăsta breaz birlobreaz,
Din boii Birlobrezenilor?
Plopșor

Capra
Capră neagră 'n piatră calcă,
Piatra 'n patru să crapă.
Crăpar-ar și capu caprii 'n
patru,
Cum a crăpat piatra 'n patru.
Plenița

Capră albă calcă 'n piatră,
Crăpe-i capu caprii 'n patru.
Capră neagră calcă 'n crinci,
Căpre-i capu caprii 'n cincii.
Orodel

Calcă capra 'n piatră,
Piatra crăpă 'n patru,
Crăpar-ar ochii caprii 'n patru.
Plopșor

Capră neagră, calcă 'n piatră,
Piatra 'n trei patru plesnește,
In opt să crape capu caprii,
Cum a crăpat piatra 'n patru
Plopșor

Capră neagră 'n piatră calcă
Cînd a călcat capra, s'a des-
picat piatra,
Așa să crape capu caprii,
Cum a crăpat piatra cînd a
a călcat capra.
Fratostîța

Cărămida

Cărămidă, cărămidicioară,
Cine mi te-a cărămidărit?
Cărămidaru m'a cărămidărit,
că nu ierea să vină cărămidar
din țara nemțască, să mă
cărămidărească.
Plopșor

Ceapa

Ceapă albă 'ncepătoare,
Putină pitrocitoare,
Pui de piconicitoare.
Plopșor

Ceapă albă cepătoare
Putină pitrocitoare,
Busuioc botezător,
Pui de pitcă ghicitor.
Covelu

Cinteza

Cintenitejoara mea,
Plopșor

Cine mi te-a cintenitezit?
Cintenitezoiu meu a venit din
țara nemțască,
Să mă cintenitezască.
Mierea Bimleli

Păsărică cintează,
Cine te-a cintenezat?
Cintenezatorul meu m'a cinte-
nezat, că n'a venit alt cin-
tenizoiu din țara nemțască,
să mă cintenezească.
Plenița

Codobatura

Colo 'n vale pi-un pietroi,
Șade un codobăturoiu,
Codobăturoiu, poate să codo-
bătorească pe codobăturiță,
da codobăturița nu poate să
codobătorească pe codobă-
turoiu.
Plopșor

Coropleșnița

La noi în gunoi
O coropleșniță și-un coropleș-
nițoi,
Cînd coropleșnița pe coropleș-
nițoi,
Cînd coropleșnițoiu pe coro-
pleșniță.
Virtop

Cuie

Veniră nește oameni asară,
Nu asară alalțeri sară,
Nu știu caii cum li legară,
De coame, de coade,
De cuele podului popii.
Plopșor

Legai caii de coame, de coade,
de cuele podului popii.
Napi

Nap îți dă popa pintre gard.
Covelu

Dovleți

Șapte dovleți turcești verzi
Toți înșirați pi-un vrej.
Plopșor

Napi îți dă prin gard.
Orodel

Edec

Colea 'n vale 'ntr'un edec, luai
oo de ec, ecu oo de-o măi
ooa, ec și eu oo de-oiu loa.
Orodel

Papuchiță

Colea 'n vale pi-un pietroi, o
păpuchiță și-un papucoi.
Papuchița papuchi papucoiu,
papucoiu nu papuchi pa-
puchița.
Orodel

Fluture

Flutur pe punte,
Flutur sub punte.
Plopșor

Flutur pe casă,
Flutur pe masă,
Flutur pe toț ai noștri din casă.
Plopșor

Pasăre

Păsărică sură pură,
Pe sub burtă pură,
C'o mină de păr în gură,
Șă sui pura 'n copaci,
Taci tu, puro, taci.
Crușetu

Gospodărit

De gospodărit,
M'am gospodărit, cum m'am
gospodărit,
Da de dezgospodărit
Cum m'oi dezgospodări.
Orodel

Am o pasăre nalnică, dalnică,
pipovalnică, cu doi pasărei
nălniceii, dălniceii pipovălni-
ceii, iar ca ea nalnică dal-
nică pipovalnică.
Orodel

Măja

Hastă miță mică, miță fu,
Da hăl miț mic, miț fu.
Plopșor

Pila

Pilă lungă, pilă scurtă, popa
nici cu pila 'n pungă.
Covelu

Trecui o arătură, găsi o pungă și-o pilă. Plenița	<i>Pilda</i> Pe o punte alunecoasă Mă 'ntilnii cu-o fată frumoasă, O pupai în mildă, In pildă, In mijlocul mildii, Pildii, In mildă, In pildă, In mijlocul mildii Pildii.	
Pusei pila pe poliță, Căzu pila 'n postăviță Orodel		
Pui pila pe poliță, Iau pila depe poliță. Plopșor		
Pusei pila pe poliță, Piști pila 'n piuliță. Orodel		Coveiu
Găsii o pilă și-o pungă, Cînd pila 'n pungă, Cînd punga 'n pilă. Coveiu	<i>Pila</i> Dă-mi pita printre gard, Na pita printre gard. Orodel	
Pe cîmpu lu Pungălungă, Pilipi cu pila 'n pungă, Cînd pila 'n pungă, Cînd punga 'n pilă. Fratoștița	<i>Poala</i> Prune roșii 'n poala mamei. Coveiu	
Pe valea lui Hălălungă Trece-un om cu pila lungă, Hălălungă pungă lungă, Tiripli cu pila 'n pungă. Orodel	Eu pup poala popii. Popa pupă poala mea. Pleșoiu	
Pe poteca de pe luncă, Trece-un om cu punga lungă, Pilipi cu pila 'n pungă, Pilipi cu punga 'n pilă. Coveiu	<i>Prepelița</i> Colo 'n vale pe-o petrișă Găsii o prepeliță Cu u sprezece oo pistrișă Loai noo Rămaseră doo, Prepelița nu mai oo. Mierea-Birnicii	
Vinturai sara mălai Vinturungă pungă lungă, Tiripli cu pila 'n pungă. Orodel		

<i>Punga</i> Vinturai sara mălai Vinturai din pungă 'n pung', Vinturungă pungă lungă, Orodel	Toți put, fug în tuță. Coveiu
<i>Punte</i> Trecui puntea Danii. Mincai pita Stanii Coveiu	<i>Ratavei</i> Ratavei de tei, Pe miriște de mei. Coveiu
Trece picu pe punte Puntea pute-a picu, Picu pute-a punte. Virtop	<i>Roata</i> Mă sui pe roata carului, Sării în poala ogarului. Orodel
Trecu un țap șut pe punte, Puntea pute a țap șut, Țapu pute a punte. Crușețu	<i>Sapa</i> Șapte sape late, Puse pe-alte șapte sape late. Plopșor
Pîr șut, pute-a punte, Puntea pute-a pîr șut.	Șapte sape late, Peste alte șapte sape late, Și alte șapte sape late, Peste alte șapte sape late, Plenița
Trecui pe penticică O pupai în penticică.	<i>Sula</i> Șulă 'n grindă, Prună 'n tindă Piriplu cu pila 'n pungă. Caraula
<i>Purcel</i> Am o purcea cu nouă purcei suri, Cînd sug put, fug în tuță. Orodel	<i>Tîncota</i> Tîncota, pîncota, cotoi, cotoi rîngota. Coveiu
Am o purcea cu doisprezece purcei oronoroșei,	

Zis

Cea zis ăla, c'am zis eu,
Eu de zis, n'am zis nimic,
Dacă-oi zice, iar oi zice,
Ca să zic, c'am zis c'oi zice.

Caraula

Zice, zice, zicova,
Eu i-oi zice dacă-o vrea,
Eu i-oiu zice iar oi zice,

Ca să zic c'am zis c'oi zice.

Coveiu

Ulcelușe

Ulcelușe
Răzbuzățalușe
La gură caracapaicheș.

Caraula

*Astronomie.**Curcubeul.*

Dacă la un curcubeu, culoarea roșie, galbenă și verde este puțină, puține bucate se vor face în acel an.

Dacă la un curcubeu, partea cea verde este mai multă, în acel an se va face mult porumb, dacă este mai mult galben va fi mai mult grâu, dacă este mai mult roșu va fi vin mai mult.

Fulgerul.

Fulgerile sunt date de Dumnezeu lui Sfântul Ilie, să lumineze pentruca să vadă pe draci, ca să-i aprindă.

Cînd tulgeră e bine să te fșchini.

Luna

Cînd este lună nouă, se obicinuește să se zică: „Lună nouă, lună nouă, taie pita 'n două: ție jumătate, mie sănătate”.

Se crede că atunci cînd iese luna nouă și apucă pe cineva fără nici un ban, toată luna îi va merge rău și nu va avea nici un ban în buzunar.

Se crede că în lună este un cioban care paște oile.

Se crede că în lună se află doi ciobani, dintre care unul a spart capul celuilalt și-i ține un lighean, în care-i curge sîngele.

Ploaia.

Cînd sar peștii pe deasupra apii, e semn de ploaie.

Dacă plouă la nașterea unui copil, copilul crește înalt.

Cînd te dor bătăturile, e semn de ploaie.

Atunci cînd plouă cu piatră, se înfige un topor cu muchia în sus, se pune sare pe muchie și piatra va înceta.

Stea.

Se crede că fiecare om are cîte o stea pe cer și aceasta strălucește, după cum omul este sărac sau bogat.

Cînd cade o stea în apropierea cuiva, se crede că acela va muri.

Cînd vin stelele cu coadă, e semn de război.

Vremea.

Cînd oaia sare și sburdă, e semn de vreme rea.

Cînd sboară musculițele pe cîmp în roiuri, e semn că se schimbă vremea.

Cînd soarele apune în geană roșie, ca un nour, e semn de ploaie.

Cînd lucesc stelele mai mult ca de obicei, e semn că se schimbă vremea.

Cînd cocoșii cîntă înainte de vremea cîntării, se crede că se schimbă vremea.

Cînd se bat oile cap în cap, se crede că va bate vîntul.

Cînd visezi oi, e semn că va ninge.

Cînd porceaua își adună stratul, se strică vremea.

Cînd se văd munții Balcani și Carpați, se schimbă numaidecît vremea în rău.

Atunci cînd cîinele se culcă înolăcit, se crede că se va schimba vremea.

Cînd curcile nu se dau jos dimineața din culcuș, e semn de vreme rea.

Cînd soarele se uită înapoi, se face vreme bună.

Cînd vremea rea se îndreaptă Vinerea, nu durează mult. Vinerea nu încălzește Sîmbăta.

Cînd cîntă găina în pătul, plouă.

*Ființe supranaturale.**Dracul.*

Ca să scapi de dracul, care apare în formă de animale, trebuie să scuipi în sîn și să zici: „Piei ca ziua de ieri, ca roua din cîmp, ca Maica Precesta ce te-a gonit”.

Să nu umbli noaptea, că te 'ntîlnești cu dracul.

Ielele.

Se crede că Ielele sunt femei inchipuite, în număr de șapte, care sboară pe sus, cîntînd din cimpoi.

Bătrînii spun că ielele se strîng mai mult pela ploi, deasupra cărora cîntă și joacă.

Dacă se vede un plop cu frunzele din vîrf pălite sau uscate, se crede că acolo au jucat ielele.

Dacă cineva doarme afară și se întîmplă să treacă ielele peste el cîntînd, acela se șoimănește și se zice că e luat din sfinte.

Femeile vrăjitoare, se spune că vorbesc cu sfintele Miercuri și Vineri și acestea le spun ce este pe lumea cealaltă.

Dacă ielele strigă numele cuiva dintr'o casă și acela răspunde, se spune că el moare.

Moroiul.

Moroi se crede că sunt acei oameni cari murind nu au fost bine slujiți de preoți și n'au fost dreși la trei zile după moarte. Dresul constă în următorul fapt: La trei zile după îngroparea mortului, trei femei se duc la mormint cu o mână de meiu, trei căpățini de usturoi și trei fuse de tors. Se dă ocol de trei ori mormintului, presărindu-se mei pe margine, după aceasta se întinge câte o căpățină de usturoi și câte un fus la: capătul, inima și picioarele mortului, apoi se dă ocol de trei ori cu tămâie arzândă.

Dacă după primul mort dintr'o familie, mor mai mulți la rând, se zice că primul mort s'a făcut moroi. Dovada acestui fapt se face în felul următor: se ia un armăsar negru, născut într'o Marți. Dacă armăsarul trece peste mormint, omul nu s'a făcut moroiu, dacă nu trece, omul s'a făcut moroiu.

Stafiile.

Dacă vrem să ne convingem că într'o casă sunt stafii se pune în acea casă o farfurie cu apă și pîine. Dacă a doua zi nu mai este nici apă și nici pîine, există stafiile.

Se crede că dacă preotul slujește casele în care se spune că apar stafiile, acestea nu mai apar.

Se crede că stafiile sunt niște umbre care apar după miezul nopții prin casele și podurile părăsite și neslujite.

Vircolacii.

Se crede că vircolacii se suie la lună pe firul pe care-l torc femeile Marți seara. Femeile, în credința lor, rup firul cînd torc Marți seara înainte de a se culca, astfel ca vircolacii să se suie pe fir pînă unde este rupt și să cadă de acolo, să intre în mijlocul pămîntului, să nu mai poată ieși curînd de acolo.

Nașterea

Sarcina.

Femeia însărcinată să nu facă jurebia ghem, ținînd-o dupe gît, că naște copilul cu buricul încurcat.

Femeia însărcinată să nu dea cu piciorul în ciine, pentru că face copilul păros.

O femeie însărcinată dacă mănîncă două poame lipite, va naște doi copii.

Femeia însărcinată cînd nu naște ușor, să dea cineva cu pușca peste ea.

Femeia însărcinată să scuture o funie cu ceapă și cu frunzele căzute să-și facă aburi și să zică: „Cum au picat frunzele de ceapă, tot așa să se nască copilul de repede”.

Femeia însărcinată să dea drumul la un ou pe sub briu și să zică: „Cum a picat oul, tot așa să nască copilul de repede”.

Femeia însărcinată să se ferească de dușmani, să nu-i taie umbra cu cuțitul sau locul unde a călcat, căci iese copilul cu buza tăiată.

Femeia însărcinată să nu coase pe ea nimic, pentru că iese copilul cu buza lipită.

Femeia însărcinată dacă fură ceva, iese pe corpul copilului un semn la fel cu lucrul pe care l-a furat.

Femeia însărcinată că să nască, se scaldă cu buricul dela copilul născut întâi.

Femeia însărcinată să nu piseze sare, că-i moare copilul,

Femeia însărcinată să nu taie nimic de pe ea, pentru că iese copilul tăiat.

Femeia însărcinată dacă rivnește la ceva și nu mănincă, se stîrpește.

Femeia însărcinată, ca să nască ușor, spală icoana Maicii Domnului cu apă și apoi bea apa aceea.

Femeia însărcinată, nu e bine să știe toată lumea că naște, pentru că are atîtea junghiuri, cîți cameni o știu

Femeia însărcinată să nu șadă pe postavă, pentru că face pete.

Femeia însărcinată să nu ia gunoi sau tărîțe în poală, pentru că iese copilul slinos.

Femeia însărcinată să nu frigă cu frigarea, pentru că are să-i frigă ochii copilului.

Femeia însărcinată dacă se uită pe coș, face copii frumoși.

Dacă vrei să știi de afară ce este născutul, fată sau băiat, să-i ascuți plînsul. Dacă plînsul se aseamănă cu e, e, e, — este fată, fiindcă zice: „eva, eva”. Dacă se aseamănă cu a, a, a, — este băiat, pentru că spune: „Adam, Adam”.

Lehuzie.

După asfințitul soarelui, se scoate un lucru din casa lehuzei, că să nu piardă laptele și să-i plîngă copilul de muma pădurii.

Cînd moare o lehuză, i se lasă o viță de pîr neîmpletită, ca să o cunoască Dumnezeu că a fost lehuză și să-i ierte păcatele.

Femeia lehuză este considerată spurcată, astfel că ea nu poate să mănince. Ca să poată minca, moașa se duce cu o sticlă plină cu apă, în gura căreia pune un fir de busuioc, la popă să facă molifta. Cu apa din sticlă lehuza se spală pe mîini și față și nu mai este considerată spurcată.

Molifta.

Apa de moliftă e bine să se pună șase săptămîni în scaldă copilului.

Femeia cînd își face molifta de 40 zile, înoadă lașă copilului de atîtea ori, cîți copii vrea să facă.

Buricul.

Cîte noduri are buricul primului copil, atîția copii va avea acea femeie.

Alăptarea.

Cînd pier laptele dela o femeie, să cumpere dela bilciu trei covrigi, să-i ude la trei întîni și pe urmă să-i dea unui cioban să-i poarte în traistă, iar seara să-i mănince femeia.

Unei femei dacă i-a pierit laptele, să mănince frimîturile de plîne dela o masă, să spună: „N'am strîns frimîturile după masă și am strîns laptele meu de Dumnezeu dat, din ursători vărsat, de Maica Precesta de mine dat”.

Înțarcatul.

Cînd se înțarcă copilul, mama-și întoarce cămașa cu gura la spate.

Copilăria.

Să nu treci peste un copil, că i se 'noadă mațele. Ca să se desnoade, se trece îndărăt.

Să nu dai cu ghemul în capul unui copil, pentru că nu mai crește.

Cînd începe un copil să pășească, i se dă cu o pană de găină peste picioare ca să fie ușor ca găina și cu o pietricică printre picioare ca să fie tare ca piatra.

Pînă nu împlinește copilul un an, să nu-i dai să mănînce pește, pentru că nu va vorbi bine.

Copilul cînd se uită printre picioare, vede pe fratele său venind pe urmă.

Copilul cînd își sugă degetul cel mare dela piciorul drept, a supt nouă vedre de lapte dela mamă-sa.

Sub capul copilului se pune legătura cu cărbune, tămîie, usturoi, un fir de mătura și un briceag.

Un copil dacă este slab, mamă-sa cînd se duce la fîntînă să aducă apă de scaldat, ia într'o mină tărițe de grîu, fașa copilului o leagă de piciorul drept cu o bucată de slănină și pe drum aruncînd tărițele pînă la fîntînă zice: „Hai izîină la fîntînă”. Cînd ajunge la fîntînă, dă cu tărițele jos și după ce ia apă zice: „Rămîi izîină la fîntînă”, desleagă fașa și ia grăsimia, o pune în șistarul cu apă și zice: „Tu carne grasă, hai la cutare pe oase”.

Nunta.

Un bărbat să nu se 'nsoare a patra oară, pentru că aceea îl îngroapă.

Dacă bați pe un flăcău cu mătura peste picioare, se crede că nu se mai însoară.

La masă cînd cineva schimbă mai multe linguri, de atîtea ori se va însura.

Cînd ginerile nu se bărbierește la nuntă, e semn de moarte.

Lumînările dela cununie, aceia care va ard mai mult, fie a miresei, fie a ginerelui, acela va trăi mai mult.

Mireasa cînd vine la ginere, desleagă un șleau dela cai, ca să tacă copiii.

Mireasa, cîte degete pune pe ușa bisericii și cîte foi numără pe cartea popii, atîția copii face.

Fata cînd este mireasă, pune trei grăunți de usturoi la picior, ca, copiii să fie sănătoși.

Mireasa cînd vine la ginere acasă, șade pe un scaun, iar o femeie îi pune un copil în poală să-i despletească coadele iar mama copilului zice: „Cum se despletește coada așa să nască de ușor”. Mireasa îi dă copilului un dar, de obicei o pereche de bete.

Moartea.

Mortului i se leagă o para la mină, ca să plătească trecerea unui rîu.

Dacă un bolnav nu vrea căpătîi, va muri curînd.

Cînd moare cineva, bărbații umblă cu capul gol pînă la înmormîntare.

Dacă moare primul copil, mama nu se duce la groapă ca să nu moară și ceilalți.

Cînd pleacă mortul la cimitir, se sparge o oală cu cenușe ca să nu se mai întoarcă.

Cînd cineva moare, e bine să i se pună luminare de ceară în mină.

4 Cînd se face slujba mortului la biserică, i se mișcă capul. Se crede că el atunci aude tot.

Omul căruia îi zidești statul, se zice că va muri.

Ființe și lucruri.

FIINȚE

Boul.

Dacă îngenunche boul la nuntă, e semn de moarte.

Broasca.

Să nu omori broască, pentru că plouă.

Broasca nu se împute, pentru că așa a ursat-o Maica Domnului.

Calul.

Se zice că un cal are gîndul să te omoare de nouă ori.

Calul care mănîncă grăunțe din poala unei femei, îl vor mânca lupii.

Ctinele.

Ctinele cu cerul gurii negru, e rău.

Dacă vrei să faci un ctine rău, îi tai urechile și coada.

Cioara.

Cînd gărăe cioara mereu, cîntă de capul ei sau al cuiva.

Cobitile.

Cînd urlă ctinele, cobește a moarte.

Coropleșnița.

Cînd găsești o coropleșniță, ea se omoară cu călcîiul și pe urmă cu tălpile, ca să nu faci trîntitură.

Iedul.

Cînd te 'ntîlnești noaptea cu un ied, acela este dracul.

Libărci.

Ca să scapi de libărci, iei nouă din ele și le duci la o răspîntie și se vor duce toate după cele nouă.

Liliacul.

Dacă se așează liliacul pe capul cuiva, acela moare.

Dacă îi dai cuiva să mănînce liliac uscat, își pierde mințile.

Mielul.

Dacă te spurcă mielul negru, e semn de pagubă.

Dacă te spurcă mielul, îți e lene tot anul.

Nevăstuica.

Atunci cînd se ivește o nevăstuică, pui un fus într'o furcă cu lînă ca să nu muște vitele și să părăsească locul.

Pește.

În ziua de Blagovește, e bine să se mănînce pește.

Porcii.

Să nu te încalți în pat, că-ți mor porcii.

Păianjenul.

Dacă omori un păianjen, Maica Domnului îți iartă șapte păcate. Așa l-a blestemat ea, fiindcă a putut face plinză fără cusătură.

Șerpii.

La Mucenici se ocolește casa cu treanță aprinsă, ca s'o ferească de șerpi.

Cine se afumă cu tutun, nu-l mai mănîncă șerpii.

P A S E R I

Barza.

E păcat să omori barza.

Primăvara, văzînd o singură barză, vei fi tot anul singur.

Cine vede primăvara barza șezînd, va fi tot bolnăvicios.

Cioara.

Toamna cînd ciorile umblă în cîrduri mări, iarna vine curînd.

Cloșca.

Dupe ce a scos cloșca pui îi cerni pe deasupra focului, ca să nu-i mîntince gaia.

Dacă pui cloșca în zi de post, ies numai cocoși.

Cocoș.

Cînd cîntă cocoșii în pragul casei, vin rudele.

Cucul.

Dacă împuști cucul, îți moare cineva din familie.

Cînd ești bolnav și auzi cucul, se zice că vei fi bolnav tot anul.

Cînd te spurcă cucul, se zice că vei avea pagubă.

Cucul nu cîntă decît atunci cînd se satură de muguri.

Se crede că, cucul a fost servitor la Sfîntul Petru. Pierzîndu-i caii Sfîntului Petru, acesta l-a blestemat să strige totdeauna calul cel mai însemnat, ce se chema „Cucu”.

Găina.

De cîte ori bea găina apă, ridică ciocul în sus, ca să mulțumească lui Dumnezeu.

Literatură populară

Porumbel.

Unde se prădesc porumbei mulți, e semn de sărăcie și pustietate.

Pui de găină.

Puii se scot afară cu ochii închiși și se zice: „Cum nu văd eu drumul pe unde merg, așa să nu vadă pasările răpitoare puii.”

Pui de vrabie.

Să nu vorbești de pui de vrabie, că-i mîntîncă furnicile.

Pull de barză.

Se crede că barza dacă scoate mai mult de patru pui, îi omoară pe cei în plus.

Pupăza.

Dacă te spurcă pupăza, îți miroase gura.

Rîndunică.

Cînd pui mîna pe rîndunică, îți se jupoae mîinile.

Cînd trece o rîndunică pe sub o vacă, acea vacă va da lapte roșu.

Plante.

Ceapa.

Să nu mîntînci pielîțele subțiri dintre foile de ceapă, că surzești.

Crengile dela Florii.

Crengile pe care le iei la Florii, e bine să le pui în

formă de cerc, pe pomii roditori, ca să rodească mai bine.

Flori.

Dacă uzi florile Dumineca, se usucă.

Plopil.

Unde cresc plopii mari la casa omului, acolo se crede că joacă stintele.

Pomul.

Cînd un pom nu rodește se duce stăpînul în ziua de Paști, se face că-l taie, iar un altul îi zice: „Lasă-l că rodește la anul” și atunci rodește.

Să nu sădești pomi Dumineca, că se usucă.

Pomii ca să fie roditori, să-i sădești în ziua de 40 de mucenici.

Lucruri.

Acul.

Dacă te scobești cu acul îți crapă măselele.

Dacă împrumuți cuiva un ac, să-l ceri înapoi cu aș.

Dacă găsești un ac cu gămălie galbenă, vine cineva bălan în casă.

Dacă găsești ac, te cerți cu cineva.

Banii.

Dacă te mănîncă mîna stîngă, iei bani.

Dacă te mănîncă mîna dreaptă, dai bani.

Dacă dai bani Lunea, dai toată săptămîna.

Cînd un negustor ia dimineața lani, dă cu ei prin barbă să fie deși ca firele bărbii și zice: „Norocșisaftea”.

Intr'un loc unde joacă flăcări albastre, sunt bani de

nichel, într'alt loc unde joacă flăcără albastră galbenă, este aur, într'alt loc unde joacă flăcără verde, este argint.

Cine scoate bani să nu vorbească deloc, că se duc banii de nouă stînji în pămînt.

Casa.

La o casă nouă se zidește statul unui om, ca să fie mai trainică.

Cînd se pun căpriorii la casă, se pune brad cu batistă în care se află argint, ca să meargă bine stăpînilor casei.

Casa nouă trebuie sfințită.

Cînd trosnesc birnele în casă, e semn rău.

Drumul.

Dacă îți iese un lup sau o vulpe în drum, îți merge bine.

Ca să nu-ți meargă rău la drum, cînd întilnești un popă sau un iepure, îți scuipi în căciulă sau tai calea popii, ca să-i meargă lui rău.

Foarfecile.

Cînd bagi foarfecile în gură, faci limbare.

Cînd lași foarfecile deschise pe masă, te vei certa cu cineva.

Laptele.

Cînd dă laptele în foc, e bine să se pună în locul unde s'a vărsat apă și sare, să nu crape țîța vacii.

Lemnul.

Cînd sfîrăie lemnul în sobă, te vorbește cineva de rău.

Lingura.

Să nu mănînci cu coada lingurii, că faci limbare. (o boală pe sub limbă).

Luminările.

La Paști e bine când pleci dela biserică cu luminările aprinse, să vii cu ele acasă și să ocolești casa.

Mărțișor.

E bine ca fetele să pună la 1 Martie mărțișor la git și să-l țină pînă la sfîrșitul lunii.

Dacă mărțișorul este văzut de soare înegrește.

Masa.

Dacă vine cineva și te găsește în toiul mesii, se zice că-ți trăește soacra.

Oglinda.

Seara să nu te uiți în oglindă, pentru că te face bătrînicios.

Lucrul.

Cînd lucrezi și mîncîci, se spune că-ți mîncîci sporul lucrului.

Mămăligă.

Dacă atunci cînd torni mămăliga se crapă, acela care a mestecat-o va face o călătorie.

Coaja de mămăligă care rămîne pe fundul căldării, este bine să fie mîncată numai de către copii, nu și de cei mari.

Dacă mîncîci mămăligă de pe mestecău, ești atacat de lupi.

Pămînt.

Să nu aduci pămînt de lipit Lunea, pentru că aduci diferite gîngăanii cu el.

Pîine.

E păcat să calci pe pîine, pentru că e trupul Domnului.

Piatra.

Unui copil mic nu i se întărește moalele capului pînă nu zice piatră.

Cînd te duci într'un loc unde n'ai mai fost, e bine să iei o pietricică în gură.

Sarea.

Cine varsă sare pe masă, va întimpina o ceartă.

Vas gol și plin.

Dacă-ți ese cineva cu vas gol înainte, atunci cînd pleci undeva, îți merge rău.

Cînd îți ese cineva în cale cu un vas plin, îți merge bine.

Sărbători.

Anul Nou.

Cine primește bani în ziua de Anul Nou, primește tot anul.

În ziua de Sin Văsli, se dau copii la grindă de către moși, ca să crească.

Cine dă bani în ziua de Anul Nou, dă tot anul.

Cine plînge în ziua de Anul Nou, plînge tot anul.

Sfîntul Toader.

În ziua de Sfîntul Toader, fetele se spală cu iarbă mare (oman) și zic: „Sfînte Toadere, Sfînte Toadere, dă costița capului; ca pe coada calului”.

Mucenicii.

La Mucenici se fac 40 de colaci de forma omului, se spoesc cu miere și se dau de pomană celor 40 de sfinți.

La Mucenici se dă de patruzeci de ori cu ciomagul în pământ, ca să intre frigul și să iese căldura.

Dragobete.

În ziua de Dragobete se însoțesc păsările.

Sf. Gheorghe.

În ziua de Sf. Gheorghe se pun crengi verzi la porți, în semn că primăvara a venit.

Rusaliele.

Dacă treci pe sub steagul călușarilor și n'ai pelin la brâu, te ia din căluși.

La Rusalii se poartă pelin la brâu, ca să nu te ia din căluși.

Când ești luat din căluși, trebuie să joace călușarii împrejurul aceluia și atunci scapă.

Joimări.

În noaptea de Joi Mari, vine Joimărița și întreabă pe fete ce-au lucrat pînă în acea zi.

Paștile.

Cine moare în ziua de Paști, nu mai trece prin cele 44 de vămi.

Cei care nu se pot duce la biserică de Paști, e bine să ia Paști pe iarbă verde, îndreptați cu fața spre Răsărit.

La Paști se pune iarbă verde la ușa casii, ca să meargă bine stăpînilor casii.

La Paști cînd vii dela biserică, e bine să calci întii pe iarbă verde.

Lăsata postului.

La lăsatul de post, rudele își cer iertare unii dela alții, ca să intre curați în post.

Crăciunul.

La Crăciun, după ce se pîrlește porcul, înainte de a se desface, se face o creștătură în formă de cruce, se pune sare și se zice: „Noroc, să-l mîncăți sănătoși”. Aceasta se face ca să nu se strice carnea.

Boli și leacuri.

Cînd ți se apleacă, e bine să te freci cu scuipat pe mîini.

Bube.

Cînd ai bube la încheetura gurii, să dai cu coada pisicii sau cu coada lingurii încălzită și dau îndărăt.

Dacă mîninci de unde a mîncat șoarecile, faci bube la gură.

Buboiu.

Ca să dea buboiul înapoi, se ia coptură din el și se pune în gaura mușuroiului de cîrțiță.

Ca să scapi de buboi, se procedează astfel: Se dă ocol buboiului de-a 'nderetelea cu o ceapă și se aruncă în drum. Cine ia ceapa ia și buboiul.

Ca să scapi de buboaie, te pui în țărînă și faci din acea țînă nouă guguloaie în formă de mărgea, le înșiri pe-o ață și le pui să stea la vatra focului.

Ca să scapi de buboaie să dai cu ghiară uscată de cîrțiță.

Deochi.

Ca să nu se deoache vitele, li se leagă cîte un fir roșu la gît sau la coadă.

Copilul care este alăptat la o țigancă, nu se deoache.

Cînd te miri de cineva, ca să nu-l deochi, să scuipi pe el.

Friguri.

Cînd măninci de dulce în ziua Crucii, te prind frigurile.

Guturaiu.

Ca să scapi de guturai e bine să te-afumi cu țărițe.

Mușcătura de ciine.

Dacă un ciine mușcă pe cineva, ca să se vindece repede, e bine să ia păr dela ciine și să se pună pe rană.

Negei.

Ca să scapi de negei, să faci o pungă frumoasă de mătase, în care se pun atîtea pietricele, cîți negei ai. Cine găsește punga și numără pietricelele, ia negeii.

Dacă numeri negeii cuiva, îi iei.

Ca să scapi de negei, îi ungi cu mămăligă găsită.

Cînd ai negei și vrei să scapi de ei, se ia o creangă de alun, se crestează, numărînd negeii de-a 'nderetelea, de ex.: 10, 9, 8, ș. a. m. d., pînă la unul și atunci zici: „Unul niciunul” și arunci creanga. Cine ia creanga, ia negeii.

Cînd iese lună nouă, iei o mătură, te uiți la lună, și te mături peste negei și zici: „Luna nouă a ieșit, negeii au pierit”.

Rîia.

Rîia nu se ia la alt om, dacă nu se nimerește în sînge cu cel bolnav.

Sugiucul.

Dacă face cineva sugiuc la un deget, e bine să bage degetul în gura bouului sau în apă fierbinte.

Turbare.

Să nu dai ciinelui să mănince mămăligă caldă, pentru că turbează.

Cîinii dacă mănincă turbare, turbează.

Urcior.

Ca să scapi de urcior, trebuie să-l latră în felul următor: persoana bolnavă stă afară în dreptul ferestrei și cineva dinăuntru, îl latră astfel: „Hau, hau, urcior burcior, eu te latru ca un ciine, tu să nu fii pînă mîine.

Faci urcior la ochi, atunci cînd bei apă din urcior.
Culese din Plopșor.

Joacă lele ce-ai juca

Joacă lele ce-ai juca
Că cămașa nu-i a ta
Că este a surorii-ta,
Când te-ai duce ți-o ia.

Nu te uita că joc rău

Nu te uita că joc rău,
Nu te uita că joc rău,
C'asa joacă neamul meu,
Dacă-ar fi jucat mai bine,
M'ar fi 'nvățat și pe mine.

Verbița

Cine prinde hora 'n drum

Cine prinde hora 'n drum?
Un nărod și c'un nebun.

Hai, hai, hai, picioare moi

Hai, hai, hai, picioare moi,
C'a dat dracu peste voi.

Bate-mă Doamne cu bîta

Bate-mă Doamne cu bîta,
Nu mă bate cu urita.
Cu urita satului,
Cu propteaua gardului.

Virtop

Frunzuliță două paie

Frunzuliță două paie,
Dați-i drumu lă bătaie.

Cine joacă batista?

Cine joacă batista?
Săruta-i-aș gurița,
Seara și dimineața,
Pune-o jos, pune-o jos,
Și sărut-o cu folos.

Virtop

Cine 'n horă n'o juca

Cine 'n horă n'o juca,
Să-i moară ibovnica,
Să vie s'o ia pe-a mea.
Că e 'naltă și subțire,
Și la trup făcută bine.

Gubaucea

M'aș duce și eu la nuntă

M'aș duce și eu la nuntă,
Dar mi-e nevasta urită,
Și mă uit la nătărăi,
Cu zambile după ei.

Sus opincă

Sus opincă de junincă
Că te-ajunge-a de purcică.

Nu te uita la cojoc

Nu te uita la cojoc
Și te uită cum mai joc.

Pleața

Dragă mi-e fetița 'naltă

Dragă mi-e fetița 'naltă
Că-mi dă gura peste poartă,
Dar mai dragă scundică,
Că rămă ca o purcică
Și doboară gardul jos,
Și-mi dă gura cu folos.

Călugărei

Ia-te de jocul meu

Ia-te de jocul meu,
Să mă iau și eu de-al tău.

Urțu de e urit

Urțu de e urit,
Nici la moară n'are rînd.
Frumosu de e frumos
Cum ajunge bagă 'n coș.

Leliță cu 'mpunsături

Leliță cu 'mpunsături,
Leliță cu cusături
Nu mai da cu 'mpudrături,
Că pari tinerică, fa,
De-odată cu soacră-mea.

Gubaucea

Decît pîine și slănină
Dela una ce-i bătrînă,
Mai bine-o cojiță arsă.
Dela o fată frumoasă.

Cîte fete sunt la joc
Toate strîmbe la mijloc,
Numai mîndrulița mea
E dreaptă ca secera.

Niciodată nu e bine,
Să iubești de lingă tine,
Și e lucru mai curat,
Să iubești mai depărtat.

Colea 'n vale 'ntr'o vilcea,
Doi tineri se săruta,
Iar o femeie bătrînă,
Alergînd își frînge-o mînă.
Alerga și chirăia,
S'o sărute și pe ea.

Mai pe loc, pe loc, pe loc,
Să răsără busuioc,
Busuioc ca frunza grasă,
Să-l dau la mîndră frumoasă.

Ploșsor.

Zicale

Moșia
Mărită urgia.

Omul cu nevasta frumoasă
Are pagubă la casă.

Unii muncesc pînă mor,
Alții beau cu capul gol.

Te-a trecut
Ca pe tunsă de lăut.

Intii zărimea
Și pe urmă purcelimea.

- Dă-i la mir
Și caută-l la chimir.
- Bolnav de-i tremură trupul,
Și-ar mânca ca lupul.
- Bolnav pe patul de moarte,
Și-ar mânca de toate.
- Vrei nu vrei
Bea aiazmă Andrei.
- Suta
Mărită sluta.
- A nu avea minte,
Să treacă drumul.
- A fi uscat ca zada.
- A uita dela mână
Pin' la gură.
- A nu avea loc
Ca Drăgoi în oaste.
- A fi lovit cu leuca.
- A îndesa căciula pe urechi.
- A se duce nouă,
Cu a brânzii zece.
- A fi fiert în oală seacă.
- A-și mânca norocul.
- A fi umblat ca țestul.
- A fi prost ca gardul.
- A fi slab ca un osiac.
- A fi slab ca un tejiac.

Ploșor

Calul cu trei picioare.

A fost odată de mult, de mult, de abia țin eu minte, par'că mi-e prin vis. A fost un împărat care avea trei feciori și trei fete. Aste fete, fie că nu le venea nimeni, fie că erau prea mufturoase, dar vedeți Dvs. dela o vreme începuse să împletească cosiță albă la tat-său în vatră.

Bietul Împărat! Ii plîngea inima de mlhnire cînd se gîndea că o să-i rămîie fetele de risul lumii, să le arate toți cu degetul. Cum să facă el, cum să dreagă... într'o zi chemă feciorii câte trei și le spuse: Să facă ei cum or putea să-și mărite surorile, ca să nu rămîie alese din lume.

Pasă-mi-te că fetele trăiau într'un alt palat deosebit, căci seara trimise împăratul pe cel mai mare din feciorii lui să facă cum o face și să le mărite, căci de, vorba lui, pînă cînd era să le tot țină.

Băiatul ce se gîndi, ce se suci, să-și mai bată el capul cu nu știu ce, se duse mai bine și încuie frumuşel toate uşile la palatul lor, se culcă și le lăsă la pustia de fete. Peste noapte vine unul și bate la uşe; dar el tace. Vine despre ziuă și iar bate, el tace mereu și dimineața să sculă boierește, știi la prînzul mare și se duce la împăratul. Cum îl vede tată-său îl întrebă: ce-ai făcut tată? N'am făcut nimic. A doua zi trimise pe al mijlociu; dar și ăsta nu fu mai pricopsit ca al mare. A treia seară trimise și pe cel mic. ăsta pe semne că nu era așa somnuros ca ăilalți, căci toată noaptea stătu de vorbă cu ele. Ceva mai tîrziu, ca pe vremea asta, cam așa cînd adormea toată lumea, bate cineva în uşe. Cine este? întrebă el dinăuntru. Eu sunt. Și atunci imediat descuie uşa, fără vorbă, fără sfat, scoate fata a mare și i-o dete. Mai tîrziu din nou auzi bătînd în uşe și scoase și pe cea mijlocie afară și i-o dete, cui? Nu știa nici el, dar eu. Cam dinspre ziuă iarăși auzi

bătînd și dete și pe cea mică ca și pe cele două, apoi în-
cuie ușile trumuşel și se culcă.

Dimineața plecă la tat-său vesel de ispravă, care cum
îl văzu îl întrebă :

— Ce-ai făcut, prostule ?

— Le-am măritat pe toate.

— După cine ?

— După cine a bătut la uşe...

— Vai de mine și de mine, începe tat-său a se văita,
ce-ai făcut nărodule, să-mi aduci fetele de unde-oiu ști, că
cap la tine nu mai e.

Ce să facă el ? Unde să le găsească ? De unde să le
ia, fiindcă nu știa nici el cui le-a dat. În sfîrșit, nu mai
era de trai, trebuia să plece. Își luă fluerul și paloșul și
plecă în dorul lelii, de-o fi, de n'o fi. Merse el, merse vreme
lungă să-i ajungă și drumul fără căpătli pînă ajunse la un
munte de cremene, pe care cu chiu, cu vai, îl sui și se uită
în toate părțile : dar deabia zări trei lumini de foc, departe,
departe și porni spre ele. Dar merse el, merse zi de vară
pînă 'n seară, merse multe zile de-arîndul, fără ca s'ajungă
la foc, fără ca să dea de vre-o urmă omenească. Și un dor
năprasnic îl apucă și începu a cînta din fluier de departe,
de despica codrii în două și par'că pietrele săltau de jalea
lui și apele se oprise din mers ca să-l asculte. Mergînd el
așa, cu jalea în suflet și dus pe gînduri, nu observă că se
apropiase de un palat roșu ca para focului. Era un palat
de aramă. Bătu numaidecît și eși o femeie. Pasă-mi-te asta
era soru-sa a mică, care cum îl văzu îl întrebă : Ia, ce vînt
te-o fi adus băiete pe aici că de-o veni smeul te mîncă
de viu ; pitulă-te mai repede. Abia se pitulă și iacă veni și
smeul cu o falcă în cer și una în pămînt. Cum intră în
casă începu a mirosi și zise : De-o fi cumnat al mare, ori
de-o fi cel mijlociu o să-l omor, de-o fi al mic o să beau
și o să mă veselesc cu el. Cum auzi așa băiatul, numai
decît eși de unde era pitulat și se îmbrățișară ca doi cum-
nați ce erau și să veseliră cu toții împreună, apoi plecară
și la ceilalți cumnați și cu toți se veseliră și rămasă la ei.

Nu trecu mult și se însură și el, luă fata unei babe,
vecină cu moșia lui cumnatu-său al mare, Corbu, bietul

băiat. Nu avu parte să se bucure mult de mireasa lui, căci
așa ca din chiar senin s'a pomenit cu un om călare pe un
cal cu trei picioare și i-o tură.

Ce să facă el ? Plîngea toată ziua și se bocea ca co-
pilașii aia mici. Infine se hotărî să se ducă pe orice cale,
să i-o fure, chiar de ar li să moară, căci vrea mai bine
mort, decît fără ea, și ceru la cumnatu-său un cal ca să
se ducă călare. Cu chiu cu vai o găsi și punînd-o alături
cu el, o luă la fugă ; dar calul cu trei picioare zise lui
stăpînu-său : haide stăpîne, că a venit hoțul și ne-a furat
femeia aia ; însă să nu ai grije, că unde îi stă lui pasu,
mie îmi stă mațu. Și așa se luară în goana mare dupe ei
și ca fulgerul li ajunseră și o luară înapoi. Acum băiatul
spuse lui cumnatu-său Corbu, care îi dete calul lui și plecă
în goana mare peste văi și peste dealuri și făcu cum făcu
și iar o fură ; iar calul cu trei picioare zise lui stăpînu-său
stăpîne grăbește-te și hai că hoțul ăla iar ne-a furat curva.
Turbat de minie, încălecă și plecă ca vîntul și ca gîndul,
pînă ce-i ajunse, luă fata, iar pe el îl tăie în bucăți, îl puse
în desagi, îl așeză frumos pe șea și-i dete drumul calului
acasă, el cu calul lui cu trei picioare și cu fata se întoarse
înapoi.

Cînd văzu smeul Corbu pe cumnatu-său făcut bucăți
îl podidiră lacrimile și se apucă de puse os lîngă os și
sufliă peste el și-l făcu viu, căci el avea șapte suflete. Ce
să facă el, cum să dreagă, căci nu vroia să lase fata cu
nici un preț. Cumnatu-său Corbu îl sfătui să se ducă și
să facă tot posibilul să vorbească cu fata și să-i spuie să
întrebe de unde a cumpărat bărbatu-său al cal cu trei pi-
cioare, ca apoi să-și cumpere și el unul la fel că numai
așa îl poate omorî. Așa și făcu : se înțelese cu fata ca să
caute pe toate căile să afle și apoi va veni el să-i spuie.

Cum veni smeul acasă, căci trebuie să știți feții mei
că și asta era tot smeul, pasă-mi-te că pe atunci erau mai
mulți smei pe pămînt decît oameni. Nevastă-sa începu a se
boci să-i spuie și ei de unde a cumpărat el al cal cu trei
picioare. Toate însă erau în zadar căci el nu vru să spuie
nici în ruptul capului. Atunci ea se prefăcu bolnavă ; căci
de, smeul, smeul, dar tot mai smeul este femeia cînd vrea ea,
și se bocea și se văita, de ziceai maică doamne. Și cînd

smeul voi să aștepte ce are, ea îi spuse că s'a bolnăvit de foc, că nu vrea să-i spuie și ei de unde a luat el ală cal cu trei picioare și că vrea mai bine să moară decât să trăiască, dacă nici atâta încredere nu are în ea. Se gândi smeul, se suci, și în cele din urmă se hotărî să-i spuie, căci, de cine s'ar fi temut el, știa că-l făiase bucăți și îi spuse: Eu am calul acesta tocmai din adîncurile mării. Este acolo o iapă, care fată de trei ori pe zi și fată în gură unui șarpe. Văzînd astă minune, am cumpărat o turmă de oi și aruncam mereu șarpelui în gură cîte o oaie, pînă ce iapa a fătat mînzul ăsta frumos de pică și tocmai atunci am isprăvit și eu oile. Iar cînd am vrut să fug cu mînzul, șarpele s'a repezit și i-a apucat un picior și i-l a rupt și așa a rămas cu trei picioare; dar dacă era să mai fi supt la mămă-sa, ar fi și mai tare. Acum smeul plecă la vînătoare iar băiatul fu aci și află imediat secretul. Să dusă apoi și spuse celor doi cumnați ai lui, Corbu și Leul, și-i deteră fiecare cîte o cireadă de boi, vaci și cîteva turme de oi. Le luă dîndărăt și plecă cu ele spre coadele mării. Cînd să ajungă aci, iată și iapa tocmai făta un mînz, pe care șarpele la iușeală îl și înghiți. Cînd fu a doua oară, băiatul începu să arunce în gura șarpelui boii și pînă a fi de a făta iapa, termină cirezile de boi. Puse repede mînzul să sugă pînă a fi de a se termina și celelalte vită ce avea cu el și așa supse patru zile, apoi îl luă și plecă cu el acasă.

Aci opriră mînzii dela toate iepele cumnaților lui și-l lăsară pe ăsta de mai supse trei zile, pînă cînd se impu-ternici deabinelea, apoi zise către stăpînul său: haide stăpîne, suie-te pe mine și să te ții bine și sbură cu el, tocmai prin slava nourilor, se duseră și luară fata înapoi; iar calul cu trei picioare zise lui stăpînu-său: stăpîne, stăpîne, repede că hoțul ăla iar a furat curva. Cum să poate? Ce nu știi că pe ăla l-am omorit?

— „Da, dar a înviat chiar de atunci.

— „Apoi lasă-l pe mine, că unde-i este lui trupu, mie îmi este pasul.

— „D'apăi ce, nu știi stăpîne, că el este acum cu ne-nea cu patru picioare?

— „Atunci spune lui frate-tău să-l omoare că l'oi ține numai pe jăratec de foc.

— „Cînd auzi calul, care acum sbura prin nourii, spuse: I-auzi, stăpîne ce zice smeul?

— „Spune tu calului cu trei picioare ca să-l omoare și eu îl țin numai pe fin verde și lapte dulce.

Cum auzi calul cu trei picioare, se smuci odată și omori smeul aci pe loc; iar ei se coborîră jos, luară calul cu ei și plecară înainte. Cum îi văzură cumnații, nu mai știau de bucurie; toți rîdeau și plesneau în palme.

Dimineața dis de noapte, smeii plecară la vînat; iar băiatul nostru se duse la soru-sa a mare și-i spuse că vrea cu orice chip să omoare pe smeul și s'o ia acasă. Ea numaidecît îi dete un bici de foc și-i spuse ce face smeul cînd vine. Intr'aceasta, se părea că smeul era aproape căci detese cu buzduganul și lovide în poartă; și din poartă sări în prag; din prag sări în cui; iar din cui la locul lui. El luă buzduganul și-l aruncă îndărăt și lovind pe smeul drept în piept îl omori. Apoi plesni cu biciul de foc de patru ori în cele patru colțuri ale casei, care se prefăcu într'un papuc și așa luă pe soru-sa și plecă la a mijlocie unde făcu la fel, iar casa o prefăcu într'un măr de aur. O luă și pe asta și plecară cu toții la soru-sa a mică. Aci făcu tot ca și înainte și după ce prefăcu casa într'un măr de aramă, plesni cu biciul de patru ori în cele patru colțuri, plecară cu toții la tatăl lor, ducînd cu ei și averile smeilor.

Cum ajunse acasă, istorisi tatălui cele ce păfise și după ce făcu casele surorilor la loc, își făcu și lui una în care să trăiască cu nevastă-sa.

Și așa se termină și povestea împăratului cu trei feciori și trei fete.

Cules de preotul M. Covelanu
Giubega-Dolj.

Cele șapte lebede

A fost odată ca nici odată, că dacă n'ar fi nu s'ar povesti.

A fost un împărat mare, căruia i-a făcut nevasta șase copii și o fetiță de par'că era picată din stele. S'a întîmplat că a murit nevasta împăratului după cîtă-va vreme și a ră-

mas împăratul singur, să-și crească copiii: Intr'o zi, urîndu-i-se cu atîta ședere, și tot închis în casă, s'a gîndit să-și mai petreacă a vreme cu vînătoarea. Nu departe de palaturile împăratului, se afla o pădure mare și frumoasă de par'că ți-ai fi dat și sufletul din tine numai să fi stătut în ea. Împăratul dete cu ochii de un taur frumos ca din basme și se luă după el, ba ici, ba colea, pe cărări înguste, pînă ce se pierdu de ceata lui de soldați și nu ar fi mai fost chip să iese la colnic, dacă tot umblind prin pădure, nu da peste o babă urîtă ca muma ciumii, de și lemnele se îngrozea s'o privească.

Ce să facă bietul împărat, de voie de nevoie, se îndreptă către ea și-i zise: Babo, te rog, arată-mi drumul ca să ies din pădure.

— Împărate lumnate, răspuse baba, eu îți arăt drumul, dacă te învoiești să iei pe fiica mea de nevastă!

Împăratul, cum era văduv se gîndi nișel și apoi zise: Haid, s'o văd și-apoi îți spun, dacă o iau ori nu! Și așa plecară prin pădure; baba înainte și împăratul după ea. Dar, feții mei, trebuie să mai știți că baba asta era și fermecătoare de îngheța apa, vara, pe zăpuc de moarte; deci făcu ea cum făcu și cînd dete împăratul cu ochii de fată îi plăcu. Minune mare! O luă numaidecît și o puse cu el pe cal și plecă cu ea spre casă; iar baba de bucurie că a făcut pe fie-sa împărăteasă, merse pe jos pînă îi scoase din pădure.

Cînd ajunse cu ea acasă se făcu mare alai la curte și toți supușii veniră să sărute mîna stăpînii lor și ținu petrecerea nouă zile încheiate, de se duse, nene, vestea peste nouă țări și nouă mări; numai soacra împăratului nu mai știa de necaz și par'că-i venea să crăpe.

Nu trecu mult, însă, și vorba aceia, prinse mămăliga coaje, și se sui scroafa 'n copaci, căci împărăteasa nici vrea să mai audă de copiii împăratului; iar într'o zi îi spuse ca să-i ducă unde-o ști, căci altfel, ea pleacă.

Ce să facă împăratul, căci de... de împărat, împărat era, dar tot îl răzbea muierea și mai bine a preferat să se lipsească de copiii decît de ea. Așa că, într'o zi, dete ordin să facă o casă în pustie și-i duse acolo, ca să-i scape de urgia mamei vitrege și, din cînd în cînd se ducea pe la ei

să-i vadă. Azi așa, miine așa, împărăteasa vedea și se tot mira unde s'o tot duce împăratul. Vrea să-l urmărească dar nu putea. Incepu atunci să întrebbe prin servitori, dar nimeni nu știa sau nu cuteza să-i spuie; iar ea pleznea de necaz că nu putea afla. Intr'o zi însă, o servitoare îi spuse că împăratul se duce întotdeauna să-și vadă copiii. Văzînd ea, că nici acum nu poate fi liniștită, le puse gînd rău și hotări ca, pe orice cale să se scape de ei; și, cînd plecă împăratul la vînat, ea se îmbrăcă în cămașa de izbîndă și plecă spre pustie, către casa copiilor. Copiii, care se obișnuiseră să primească mai în fiecare zi pe tatăl lor, îl așteptau cu inima deschisă și azi; și cum zăriră de departe o umbră de om, îi săriră întru întîmpinare, dar fata rămase în casă — pe semne, dragii mei, că norocul nu-l lasă pe om nici odată.

Împărăteasa, care desigur că învățase și ea din drăciile mîin-sa, cum dete cu ochii de ei îi prefăcu în șase lebede și-i blestemă să se ducă peste nouă mări și peste nouă țări.

Fata, care se grăbea cu deretecatul prin casă, de ocupată ce era și de grijă ce ducea ca să nu o găsească tat-său cu lucrurile alandala, își făcuse lucru de uitare de frățiorii săi. Cînd eși atară ca să vadă ce fac de nu mai vin, văzu în locul lor șase lebede albe ca zăpada ce își luaseră drumul în josul apei, ce curgea pe lîngă casa lor. Ca prin minune, îi veni în mîntre că o nenorocire mare trebuie să-i fi izbit pe frații săi și incepu a plînge cu amar.

Sărmana copilă! cît de mult iubea ea pe frățiorii săi, se vede din aceea că și lemnele plîngeau acum de mila ei.

A doua zi dis de dimineață, împăratul veni ca de obicei să-și vadă copiii și mare-i fu mirarea și nu putea să-și creadă ochilor, cînd văzu că ei nu-i mai iasă întru întîmpinare ca pînă aci. Cum ajunse la poartă, fata îi ieși înainte și plînsu cu amar, cu lacrimile cît pumnul, și de plîns ce plîngea nu mai putea să spuie lui tat-său ce avea.

Împăratul, pricepu numaidecît nenorocirea ce l-a lovit și oricît de tare se ținu, totuși lacrimile îi umplură ochii și incepu și el a plînge și a suspina. Atunci fata spuse tatălui său nenorocirea ce li s'a întîmplat, cum muma-sa a vrăjit pe iubiții săi frățiori; iar ei s'au făcut șase lebede

și au plecat în lumea largă. Ori cât o iubea el pe împărăteasă, de-acuma însă ar fi vrut par'că să nu o mai vadă, așa îl muștra cugetul și-l usca dorul de copii, pe care era sigur că n'are să-i mai vadă. Rugă dar, pe fată ca să meargă cu el acasă, că doar privind-o pe ea-să-și mai aline dorul. Nu a primit însă, nici în ruptul capului și dupe ce plecă tatăl său își luă și ea lumea în cap plingînd.

Merse ea, merse vreme lungă, pe cărări uitate, ostentită de drum și moartă de foame; pînă cînd într'o seară ajunse la poarta unui palat. Ce se gîndi ea; ce se suci își făcu socoteala să intre înăuntru: căci aci par a locui oameni ca lumea, își zicea ea.

Pașă-mi-te, stăpînii casei nu era nici unul acasă. Ea intră înăuntru și văzu doar șase paturi albe, par'că erau spălate în lapte. Fi-va aceasta oare, casă de hoți, se gîndi ea? Și de frică ca să nu fie văzută de nimeni se pitulă sub unul din paturi.

Cînd fu pe la mijlocul nopții, se deschise o fereastră și intrară șase lebede, care cum picară în casă se făcură oameni. Erau tocmai frații ei.

Neștiind ce să mai facă de bucurie, ea ieși de sub pat și cu toții se sărutară și se îmbrățișară; apoi, fratele cel mai mare zise: ce cauți tu aici surioară dragă, căci casa aceasta este locuită de șase hoți și cînd or veni la ziuă te omoară? Fie ce-ar fi, le răspunse ea. Dorul de voi mă îneca și mă prăpădea și de-aia am plecat în lume să caut și acum pot să mor fiindcă v'am găsit.

Cînd fu aproape de vărsatul zorilor ei se grăbiră de plecare și-i spuseră să nu mai stea aci că se nenorocește singură.

Intîmplă-se orice, numai nu știu cum aș putea face eu ca să vă scap de aceste forme afurisite.

— Soro dragă, răspunseră ei, lucrul este foarte greu, căci trebuie să ne faci șase cămăși în șase ani și să nu rîzi nici să nu vorbești; iar pe cămăși să coși numai stele și luceferi, altfel nu poți să ne scapi.

Ce să facă, biata fată, greu îi era; dar și-ar fi dat și viața din ea ca să scape pe iubiții ei frățiori decît care nu avea nimic mai scump pe lume. Se puse deci pe lucru și croi șase cămăși din pînza pe care o luase de acasă și se

sui într'un copac, aproape de casa fraților săi. Fără să ridă, fără să vorbească, lucra mereu și lucra cu dor, timp de doi ani de zile, nevrînd să știe nici de foame nici de sete, pînă cînd într'una din zile, iacă, că trece pe aci un fecior de împărat la vînătoare.

Nu știu cum făcu, cum dreasă, că tocmai cînd trecea pe acolo se uită în sus și văzu acea minune de frumusețe; căci zău, drept să vă spun, era și tare frumoasă fata asta, leită poleită răposata... mamă-sa. Porunci numaidecît și o deteră jos; dar... ce folos! La orice întrebare nu răspundea nimic. Greu îi era lui s'o ia de nevastă, așa mută, dar mai greu îi era să se despartă de așa podoabă de frumusețe. În fine, se hotărî s'o ia așa, fie orice-ar fi, căci îi murise nevasta dintîi. Cu toate petrecerile și veselile dela curte, ea lucra, lucra mereu înainte, fără să scoată măcar un grai. Soacră-sa însă, ca toate soacrele, căuta mereu nod în papură și cearta cu lumînarea, neștiind cum să facă, cum să dreagă, că doar să scape de noru-sa; căci de, nu-i venea ei la socoteală s'o fie mută și de risul lumii.

După un an de zile împărăteasa născu un copilăș, parcă era ca din basme; un rai de frumusețe, un adevărat înger. Soacră-sa îl luă din leagăn și-l pitulă; iar pe ea o minji cu stînge pe la gură și spuse împăratului că nevasta lui e mîncătoare de oameni.

Împărăteasa vedea tot, dar tăcea și lucra, lucra mereu la cămășile fraților săi. Așa se întîmplă cu unul, cu doi, iar la al treilea copil se supără împăratul, nevoie mare și porunci ca s'o depărteze de palat și s'o dea în judecată ca omoritoare de oameni. La judecată, ce vrei să afli dela ea, căci nu vorbea nici în ruptul capului.

Se hotărî dar să fie arsă de vie; dacă nu o spune tot ce s'a petrecut.

Cînd totul era gata și cînd venise s'o ia ca s'o ducă la locul de osîndă, tocmai se îplineau cei șase ani ai fraților săi și cămășile erau gata; iar ea mergea la moarte purtîndu-le cu sine. Abia o luară călăii și iacă și cele șase lebede și ea le dete cămășile și se făcură șase voinici. Acum spuse și ea ce a pătît cu soacră-sa.

Imediat dete poruncă să se aducă și soacră-sa și copiii; iar în locul în care era s'o arunce pe împărăteasă, a a-

runcat-o pe soacră-sa; căci, cine cum face, așa i se face.

Și acum să vezi nene, petrecere nu glumă de s'a dus vestea pînă la capătul pămîntului și am fost și eu și am mincat, pînă m'am făcut blană.

Omul sărac și meșteșugul

A fost odată ca niciodată, că dacă n'ar fi nu s'ar povesti; pe cînd se potcovea purecile cu nouăzeci și nouă de oca de fier la un picior și sbura în cer de ne aducea povești.

A fost odată un om și cu o femeie, care nu avea pe sufletul lor decît un singur copilăș. Ei erau săraci lipiți pămîntului, de nu avea ce minca și cu ce să-și crească copilășul lor. Și cu frica în sîn, bietul, om era cît pe aci să-și ia lumea în cap de focul sărăciei. Biata nevastă îl mai domoli cu vorba și îi zise: ia lasă omule! că eu torc, țes, fac ciorapi lui pîn Carc-Pătulariu și fac mămăligă cu mălai ce m'o milui și o să trăim și noi, cum o da bunul Dumnezeu cu copilășul nostru; iar tu să te duci pe cîmpul cel mare și culegi măturii, căci am să te învăț meșteșug ca să trăim, pînă ce Dumnezeu o trimite mila Lui către bordeiul nostru. Bietul om, s'a dus, cît a putut mai tare, ca să culeagă măturii să-l învețe nevasta la meșteșug și a venit cu o spinare de măturii și s'a pus la lucru, cu nevasta lui cea vrednică și miloasă și a făcut două mături.

Acum nevasta lui îi zise: bărbate, astăzi taman Sîmbătă, du-te cu ele la tîrg și le vinde și cu banii dela mături să iei pline copilului.

Așa a făcut: a luat măturile și a plecat cu ele la tîrg. Ajunse la tîrg, vîndu măturile și luă două pîini.

Intorcîndu-se acasă, cînd vru să treacă peste o apă, văzu un bolboraș mare de apă și zise scoțînd plinea din sîn: na și tu că și ție îți este foame și apoi merse drept acasă cu o pline, pe care o mîncară împreună.

Bietul om era vesel cît Dumnezeu știe, că-l învățase nevasta meșteșugul. Așa făcea el întotdeauna: se ducea,

culegea măturii și făcea două mături; pleca la tîrg Sîmbăta, le vindea și lua două pîini: una o arunca pe apă și cu una se ducea acasă. Azi așa, mine așa! Tot satul rîdea de el, că e un om nărod; iar el habar n'avea, făcea tot ce știa el și cu meseria lui trăia mai ușor. Dar nu ținu mult așa și tocmai cînd să zică: Doamne ajută! că i se mărise copilășul, năprasnica de moarte îi luă sufletul într'o bună dimineată și... s'a... dus, dus; iar femeia rămase cu copilul prin ușile altora. Pe zi ce trecea, femeia îmbătrînea; iar copilul, of Doamne, dragul mamei creștea de minune! Cînd ajunse mare el vedea copiii cum se duceau la școală și se rugă de mamă-sa: Mamă! mă duc și eu la școală cu nenea Andrei al lui Moș Potcoavă, „Puiul mamei, ești desculț și nu te lasă dascălul la școală”, răspunse mamă-sa cu lacrimi pe obraz! Dar ne mai putînd să-l ție i-a dat voie să se ducă, numai ca să fie cuminte ca și tat-său. Tovarășul său Andrei, îi dete o carte și împreună mergea la școală. Dar abia ajungea aci și copiii rîdeau de el și îi ziceau: Cine a ajuns să învețe carte! Tată-său făcea două mături, se ducea la tîrg Sîmbăta le vindea și lua două pîini; una o da pe apă și cu una venea acasă de minca și... pe el... o să-l vezi dascăl!?

Azi așa! Mine, așa! copilul întreba pe mamă-sa, ce meserie avea tată-său. Ce meserie să aibă maică, răspundea mamă-sa, plugar ca toată lumea.

Dar, vezi dimineata, copiii, ca copiii, iar îi zicea și el iar întreba pe mamă-sa; însă ea nu vrea nici în ruptul capului să-i spue. Dacă a văzut băiatul nu s'a mai dus la școală și s'a apucat să facă fluere.

Intr'o zi, băiatul a dat cu săcurea să crape un prun, ca să facă dop la fluere și a înțepenit securea. Atunci a zis: Mamă! bagă tu mîinile și trage să scot săcurea! Mamă-sa a crezut și apucînd cu amîndouă mîinile a tras de prun (dar băiatul a tras repede săcurea și i-a apucat mîinile. Chiu și vai, și mamă-sa striga în gura mare ca să bage săcurea să-și scoată mîinile că moare! Dar băiatul i-a spus: Dacă îmi spui ce meserie a avut tata te scot: dacă nu, aci te prăpădești. De voie, de nevoie a început să-i spuie: Maică, să nu faci ce a făcut tat-tău! El a fost sărac luci. Făcea două mături: lua două pîini: una o da

pe apă și cu una venea acasă. Atunci băiatul a băgat săcurea și mamă-sa a scos mîinile, în urmă a cules și el măturii; le-a făcut și el două mături: s'a dus cu ele la tîrg Simbăta; le-a vîndut și a luat două pîini. Cînd ajunsă la apă i se arată și lui bolboroșul de apă. Scoasă pîinea din sîn și o aruncă în apă zicînd: Tata est a trăit aici a aruncat pîine, n'a și dela mine să te vedem unde te duci! Și, zicînd așa, sare dupe pod pe mal și se ia după pîine, să vadă unde se duce. Merge băiatul zile întregi, luni întregi dupe pîine, mîncînd din cealaltă, pînă cînd într'o bună dimineață, pe cînd răsărea soarele, vede în mijlocul apei, un palat, numai și numai de sticlă. Iar în ușa palatului, o pisică goșgocea de mare.

Cînd pîinea ajunsese în dreptul pisicii, pisica hait cu laba, luă pîinea și plecă cu ea în palat. Băiatul rămase pe mal cu ochii la pisică, iar pisica se duse și spuse stăpînului. Acesta porunci să-l aducă la el. Pisica, țuști pe mal, băiatul se mai sperie; iar pisica îi spuse: nu te teme băiatule, haid că te cheamă stăpînu-meu în palat. Băiatul îi spuse că, nu poate să treacă. Suiete aici îi zise pisica, și îi arată spatele. Băiatul încălecă pe natamenia de pisică și... țuști... pisica îl duse la palat. Iar cînd era să intre, pisica îl învăță astfel: vezi că stăpînu te întreabă dacă tu ne dai pîine de atîta timp și tu să-i răspunzi: da. Atunci el are să te roage cu toate bogățiile din lume; însă să nu-i primești ci să-i ceri toarta de aur din degetul cel mic.

Intrară — băiete, tu ne ții de atîta timp cu pîine pe noi aici, în mijlocul apei? — Eu!

— Ei bine! Ce vrei tu să iei dela mine?

— Uite, să-ți dau cară cu bani, boi, plug, ce vrei tu?

— Stăpîne nu vreau decît toarta de aur din degetul tău cel mic.

— Aiii... greu lucru îmi ceruși băiete; dar fiindcă tu m'ai ținut aici cu pîine, ține toarta pe care o dorești. Și scoțînd toarta o dă băiatului zicîndu-i. Du-te sănătos. Băiatul ieși la ușe; iar pisica îi spuse: — Bagă de seamă băiete, că cu toarta asta orice ai gîndi vei izbîndi; decît s'o scoți din deget și să dai cu ea de pămînt; apoi țuști... sări cu el dincolo pe mal. Băiatul plecă îndărăt bucuros. Mergînd pe drum îi veni în gînd să încerce toarta să vadă

așa este? Și se gîndi: să am un cal negru cu șeaua și cu friul de aur. Și trîntînd toarta de pămînt, ca prin minune, se făcu un cal negru cu șeaua și cu friul de aur și îi zise: ce poruncești stăpîne? să încălec; și încălecă.

Mergînd acasă pe drum zise: să am niște haine cusute cu fir de aur, căci în așteea rupte îmi stă rău. Scoase toarta și dete cu ea de ciochina șei și ca prin minune se făcu îmbrăcat în haine de aur, la soare te puteai uita iar la el ba, ba! Ajunse iute acasă, dar cînd descălecă, la girliciul unde crescuse, văzu dracila și buruienile cît bordeiul. Bătu la ușe și eși o babă bătrînă. — Bună seara babo.

— Bună seara coconașule!

— Babo e loc să găzdui și eu aci?

— Nu e coconașule! căci sunt săracă.

De cînd a plecat în lume copilul meu, am ajuns prin ușile altora de n'am ce mîncă. Nu pot să găzdui la mine! Du-te în sat că sunt bogăți mulți.

— Dar ce mamă, nu mă mai cunoști? eu sunt feciorul tău.

— Vai de mine, nu se poate! Feciorul meu a plecat rupt, jerpelit ca vai de el.

— Eu sunt mamă! Și zicînd astfel legă calul de girlici, intră înăuntru și se prefăcu iar cum a fost.

Abia atunci mamă-sa l-a recunoscut.

Dupe ce îi spuse ce a pătîit o întrebă: Ai ceva de mîncare? De trei zile n'am mîncat nimic îi răspuse ea. Iute el trînti toarta de pămînt și ca prin minune se făcu înaintea lor o masă cu tot felul de bucate. Ei mîncară așa de cu foame, căci erau tare flămînzi, oină rămaseră numai cojile. Atunci băiatul îi zise să se ducă la împăratul să-i spuie să-i dea pe fie-sa lui de soție. Mamă-sa a început să se vaite și să se bocească că nu se duce. Du-te mamă că altfel nu mai trăești cu mine! În sfîrșit se duse.

Cînd a văzut-o împăratul numaidecît a spus slugilor s'o cheme.

— Ce cauți babo?

— Impărate luminate, m'a trimis fecioru meu să dai fata măriei tale după el.

— Marș afară mama ciummii și puse slugile de o bătură și o deteră afară. Cînd s'a dus acasă băiatul a între-

bat-o, ce a zis, mamă? — Vai de mine! M'au omorît în bătăi. — Bine mamă lasă-l pînă mine să se gîndească și să te duci iar la el. A doua zi se duse baba iar. Împăratul, văzînd-o că stă la poartă a poruncit slugilor să o gonească de acolo. Cînd s'a dus acasă a luat-o și fiu său la goană înapoi. Însfirșit a primit-o în Palat și a întreat-o: Ce vrei babo dela mine? Împărate luminate, fie-ți milă și de mine că nu mai am trai cu fiu-mieu; cică să-i dai fata de soție.

— Babo, să-i spui lui fiu-tău să-mi facă, dela voi dela bordei și pînă la mine la Palat, un pod de aur cu două rînduri de meri de aur pe o parte și cu două pe altă parte și la mine la scară un măr cu mere de aur și o cloță cu 14 pui de aur să se plimbe dela noi pînă la voi; iar la voi în locul bordeiului o casă de sticlă să se învîrtească dupe soare. Toate astea să le facă mine în zori de zi, iar de unde nu, unde îi stă capu îi va sta și picioarele. Du-te babo și spune-i toate astea.

Plecînd baba acasă ca vai de ea, spuse băiatului ceia ce a zis împăratul.

N'ai frică mamă, răspunse băiatul, culcă-te și taci. Se culcă și el și se sculă cînd se vărsau zorile și se gîndi și zise:

Să se facă un pod de aur cu două rînduri, pe fiecare parte, de meri de aur și la palaturile împăratului să se facă un măr cu mere de aur și cu o cloță cu 14 pui de aur și să se plimbe dela mine pînă la împărat; iar la mine în locul bordeiului o casă de sticlă să se învîrtească după soare și scoînd toarta, dete cu ea de pămînt. Deodată se arătară ca din pămînt: podul, merii, cloța cu puii și casa de sticlă. Cînd văzu baba, crezu că este pe lumea ceailaltă; iar împăratul cînd se sculă și văzu acea minune Dumnezească se duse și spuse fetii și împărătesii ce vrea să zică acest lucru. Fata numai decît se învoi și cînd se uitară pe pod iacă, venea, feciorul babii, cu armăsari și cu cai împodobiți cu aur. Luară fata și plecară la babă acasă unde făcură nunta și petrecură de minune. Dar, nu trecu mult și nenorocirea veni pe capul lor.

Intr'o zi veni socru-său, cu trăsura, să-l plimbe pe la toate moșiile. Noaptea el deteasă toarta nevestii și cînd a plecat a uitat-o la ea. În lipsa lui, vine un argintar cu

toarte, inele, cuțite, bricege, foarfeci, cercei, etc., lucruri mult mai frumoase decît toarta ei și o rugă să-i dea toarta ei, iar el îi dă toate lucrurile împreună cu calul.

Fata de împărat și cu soacră-aa se învoiră căci de, femeia tot poale lungi și mintea scurtă. Argintarul luă toarta și iute pieri, trecînd o apă mare unde era fata și soția lui, dete cu toarta de pămînt și tot ce a fost la feciorul babii s'a făcut la el.

Cînd veni feciorul babii cu socrul său dela plimbare și nu vede nimic, sare din trăsura și leșină jos. Întrebîndu-și nevasta unde este toarta, ea i-a spus că a dat-o, unui argintar. Unde începu, nene, să plîngă cu niște lacrimi cît pumnul și să suspine de-ți era mai mare jalea de el. Iși luă pușca, pisica și boldeiașul și să găti să plece încotro l-o duce ochii și picioarele. Împăratul l-a rugat, destul ca să rămîie la el, căci are cu ce să trăiască, dar el nu a vrut în ruptul capului și a plecat. S'a tot dus, dus pînă a ajuns într'o pădure mare și a început să se roage de pisică și boldeiaș: suiți-vă voi în vîrful copacilor, nu cumva oți vedea o casă ca a noastră. Să suie boldeiașul, dar nu prea; dar să suie ea pisicuța, tomite în vîrful copacilor și cum să uită văzu tomite departe, departe peste o apă mare, o lumină ca de foc și porniră într'acolo.

Cînd ajunse la marginea apei începu iar a se ruga: pisicuță și boldeiaș duceți-vă voi dincolo la palat și faceți cum oți putea și furați-mi toarta că v'oi ține numai pe lapte și pline cu smîntînă. Ca fulgerul se aruncară în apă și înotară pînă dincolo de mal. Pisica spuse boldeiașului: rămîi tu aci, căci, cînd te-o vedea clinii și dulăii împăratului, deloc îți umflă ceafa.

Pisica plecă încet, intră în curtea împărăției și așteptă pînă scăpătă soarele.

Cînd, dupe palat, ce să vezi: o nuntă de șoareci. Pisica, hați pe lăutari; iar șoarecii cînd văzură pacostea pe capul lor, să rugară, cu toții să nu-i omoare, că le dă fiecare cite un copil de-al lor, numai să i lase în pace. Pisica zice: nu-l omor dar să-mi faceți o gaură în odaia unde doarme împăratul. Numai decît se puseră la lucru. Unii rodeau, alții sgirma, unii căra pămîntul și alții să încăierau că nu aveau ce face. Cînd gaura fu gata, numai decît pi-

sica intră. Împăratul, fata și împărăteasa dormeau duși. Atunci pisica, șireată ce este, începu să caute. Caută prin deștele dela picioarele împăratului, nu e! la mâini, nu e; în urechi, nu e; în nas, nu e; și dupe ce făcu acelaș lucru la împărăteasă, trecu la fată și găsi toarta pitulată în nas. Ce să facă ea, cum să dreagă s'o ia! S'ar fi întors, înapoi, dar îi era frică de stăpînu său!

Să bage mîna în nas, îi era frică de păruială. Să dusă repede la găleata cu apă, înmuie coada și apoi o trasă prin troaca de ardei. După aia să sui binîșor în pat și, îi dete cu ea pe la nas. Fata stăfigă și toarta sări, pisica după ea, o luă și fugi cu ea pe gaură la boldeiaș.

Cînd o văzu boldeiașul zisă: Pisicuță adu-o să apuc și eu de ea că mă bate stăpînu și numai ție îți dă mîncare bună.

Apucă el cu un colț de toartă și așa mergea înotînd prin apă. Pe la mijlocul apei trăgînd unul dintr'o parte, altul într'alta le scapă toarta. Ce să facă ei acum? Unde să se ducă? Fără toartă era moarte gata! Incepură să se olice și să se vaete. Să da pisica deascufundișelea tocmai la fundul apei și n'o găsea, eșea cu nisip pe bot. Boldeiașul, dor băga capul în apă și-l scotea și spunea pisicăi: mă dedei tocmai la fundul mării și nu o găsi. Tot bătîndu-se prin apă, i-a apucat noaptea și au plecat la stăpînu-său triști și posomorîți. Cînd a ajuns și i-a spus daravela numai pielea lor știe ce-o fi pățit.

El vîna pește și mîncă carnea, iar lor le da oasele și mașele. A stat ei acolo vreme îndelungată, pînă cînd într'o zi a vînat un mormoloc. El i-a mîncat carnea, iar lor le-a aruncat mașele. Cînd vru copoiul să-și ia partea lui, pisica cu laba, îi sfîșie nasul și luă toarta care era în mașe și a dat-o stăpînului, iar boldeiașul de atunci a rămas cîrn.

Băiatul a luat toarta și a plecat împreună cu ei.

Cînd a ajuns acasă, mumă-sa murise de dorul lui, iar bordeiul să fărîmase și fata de împărat 'l aștepta cu brațele întinse.

Și a făcut toate la loc cum au fost și dacă nu o fi murit, trăiesc și astăzi.

Și așa trecui prin iesle și basmul meu nu mai este, căci de cînd plecarăm aproape uitarăm.

Sfînta Miercuri

Acuma, feții mei, să vă spun o poveste după vremea cînd Sf. Miercuri și cu Sf. Vineri umblau pe pămînt și dormeau în pădure; dar păziți ca, nu cumva basmul meu, mințile să vi le fure.

Cică, o temee a pus vadra pe foc, într'o slîntă Miercuri ca să coacă o jurebie de tort. Cum sta ea acolo ciucită la foc, iacă o altă femeie veni și șezu lîngă ea și o întrebă de ce a pus să fiarbă apa în vadră, căci arde vadră?! Pasă-mi-te, asta era Sf. Miercuri; dar femeia noastră nu o cunoștea. Nu am altă căldare îi răspunse femeia cam cu frică, neștiind cine este.

Apoi dacă nu ai tu, du-te și cere căldarea moașe-ta. Așa și făcu ea; dar cînd se duse la moașă-sa și-i ceru căldarea spunîndu-i cele ce văzuse, moașă-sa îi spuse:

Femeia aceea este Sf. Miercuri și ai avut mare noroc că n'ai avut căldare să coci jurebiile în ea. Du-te dar iute acasă și strigă pe coș: lili, cum arde Ardealul; lili cum arde Ardealul; căci ea are copii acolo și cînd te-o auzi are să plece iute acolo; iar tu intrînd în casă să răstorni toate lucrurile cu gura la vale și să încui ușa. Așa și făcu biata femeie. A răsturnat toate vasele cu gura la vale, dar de zor, a uitat un ciob nerăsturnat, pe colțul laviței.

Dupe cîtva timp, Sf. Miercuri, veni iarăși înapoi! Dar... ușa încuiată!.. Ea se rugă de femeie să-i deschidă; însă ea nu vru, căci așa o învățase moașe-sa.

— Deschide, femeie ușa, mai strigă ea încă odată.

— Nu vreau, îi răspunse ea dinăuntru.

— Deschide, tu, strachină ușa!

— Nu poci, că sînt cu gura la vale.

— Deschide, tu, oală, ușa!

— Nu poci, că sînt cu gura la vale.

— Deschide, tu, ciobule ușa!

— Stăi, stăi, stăi și de grabă ce i-a fost, a căzut și s'a spart: fu, fu, fu căzui și mă pășei.

Și, astfel, neavînd cine deschide ușa, Sf. Miercuri s'a întors îndărăt; iar femeia a scăpat neșoimănită. Da, eu cred că nici azi nu și-a mai copt jurebiile.

Cules de Pr. M. Covelanu, Giubega.

Acest volum s'a executat de
Tipografia „SPERANȚA“
DUMITRU ST. DINCĂ
Craiova, Str. Madona Dudu 38
IN ANUL 1944

La redactarea acestor două volume de material folcloristic doljan am folosit între altele și culegerile următoare :
Ciobanu Costică-Plenița, Cuvântări Adânci, cîntece din vechime, culese dintr'un colț al Olteniei, cu un dicționar de provincialisme. Craiova 1909. *Margareta Budălănescu* și *Pr. Gh. F. Ciușanu*, Foae Verde, Craiova și *Pr. Marin Coveianu*, De-ale poporului, Craiova.

Cum în timpul tipăririi s'au strecurat unele greșeli iar arhiva de folklor fiind evacuată, multe bucăți au rămas fără loc și fără numele culegătorului.

Vom îndrepta toate acestea cu prilejul tipăririi celorlalte fascicule ce urmează.

Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

MONOGRAFIA JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA

D-LUI DR. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Directorul Arhivelor Statului, al Institutului de Istorie Națională
și al Muzeului Regional al Olteniei din Craiova

SECRETAR DE REDACȚIE

P. D. BĂLAȘA

Monografia județului Dolj, va cuprinde circa 2000 pagini și va apare săptăminal cu începere dela 1 August 1944, în fascicule de câte 64 pagini.

Abonamentul la această monografie este de lei 5.000.

Doritorii se vor adresa la Administrația Monografiei, Arhivele Statului, Craiova.

A P E L

Rugăm pe toți cititorii noștri a ne semnala toate lipsurile, dându-ne în acelaș timp sugestii și colaborând la îmbogățirea materialelor monografice de tot felul ce urmează a vedea lumina tiparului sau a fi folosite în redactarea Monografiei.

Astfel rugăm a ni se trimitte toate informațiunile privitoare la numirile de locuri și oameni pomenite în documente, statistică și folklor.

Rugăm apoi a ni se semnala locurile și așezările istorice și arheologice, trimițându-ni-se documente istorice, hotărnicii, planuri de moșii, legende, amintiri, tradiții, culegeri de folklor și ori ce fel de date privind pământul și locuitorii Doljului.

Cei ce doresc a colabora la culegerea datelor necesare întocmirii acestei monografii, sunt rugați a intra direct în corespondență cu noi, spre a li se trimitte chestionare ce urmează a fi completate cu datele cerute.

Întreaga corespondență, va fi îndrumată pe adresa D-lui Dr. C. S. Nicolăescu-Plopșor, Arhivele Statului, Craiova.